

**Bu sahneyi
unutmayın!**

**Hücre, kameraların önünde, içindeki 60 yaşındaki
kadınla birlikte yerlerde yuvarlanıyor**

Ve düşünün;

**kameraların önünde bunu yapanlar, F Tiplerinin
karanlığındaki hücrelerde neler yapıyorlar?**

**Ekmek ve
Adalet**

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 92 / Tarih: 4 Ocak 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | [Mail:info@ekmekveadalet.net](mailto:info@ekmekveadalet.net)

Yeni yılda
tüm direnenlere
selam olsun!

**Biz
varız!
Biz
6 milyarız!**

***Yıkılacak imparatorluklar
Halklar
özgür olacak!***

Bu çağrışı
duyun!

TAYAD'lılar eylemlerini sürdürüyor

Biz
Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu
Ekibi'nin
savaşçılarıyız
Açlığın 77.
günündeyiz
107 şehidimizin
üç yıl boyunca
kurşunlar, bom-
balar altında,
alevler arasında,
işkence
hücrelerinde
kararlılıkla
taşıdığı bayrağı
20 Ekim 2003'te
devraldık.
Umudu tüket-
mesinler diye,
sosyalizm
düşlerimizi öldü-
remesinler diye
başladık ölümün

koyundaki yolculuğumuza...
Bu yol zafer yoludur. Bu yol umut doludur. 2004'te,
2005'te ve sonrasında; biz görmesek de yaşayanlar gö-
recek, zafer bizim olacak!
2004 için dileğimiz ezilen halkımızın zafer yolunda,
umudun bayrağı altında toplanmasıdır. Mutlu yıllara,
güzel bir geleceğe kavuşmanın tek yolu budur çünkü.
Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi

ÇAĞ
DUYURU

Halkımızın yeni yılını kutluyor,
sağlık, esenlik ve direnişlerle dolu bir yıl diliyoruz.
Her geçen yıl örgütsüzlüğün acısını daha çok yaşıyoruz,
örgütsüzlüğün faturası daha ağır oluyor.
2004 örgütlenme yılımız olsun; umutlu olmak, ezilmenin mutsuzluğunu,
direnmenin mutluluğuyla değiştirmek, ancak örgütlü olmakla mümkündür.
Daha örgütlü, umutlu nice yıllara!

Ekmek ve Adalet

Ankara'da
Berlin'de
Innsbruck'da
Brüksel'de
Londra'da

AÇLIKLA ÖRÜYORLAR DAYANIŞMALARINI

Ankara Abdi İpekçi'deki
açlık grevi 111. gününde!
Avrupa'nın dört bir yanında
50 günlük açlık grevlerine
başlandı!
İstanbul'da E-5 karayoluna

**"Unutmayın! TUTSAKLARINI
SAHİPLENMEYENLER, SAHİPLENME
BİLİNCİ OLMAYANLAR HIÇBİR ŞEYİ,
HIÇBİR DEĞERİ SONSUZA KADAR
SAVUNAMAZLAR."**

Adana'da,
Samsun'da
meydanlarda
kurulan
demirparmak
lıklı
hücreler
Avrupa'nın
başkentlerinde
kurulan cam-
dan

hücreler
HÜCRE ve TECRİT gerçeğini
sansür duvarlarının arkasından
çıkarıp tüm dünyanın gözlerinin
önüne getiriyor.
Üç yıldır İÇERİDE ve DIŞARIDA
birlikte örüldü bu direniş; birlikte
ölündü!
Tutsakları yalnız bırakmayı, tecrit
etmeyi amaçlayanların heveslerini
kursaklarında bırakacağız!

Ekmek
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Bürolarımız

Yayınlar Venloerstr. 507-A 50825 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74
Faks: 0049 221 280 80 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana İnönü Cad. 7. Sokak Köşeyi İş Hanı Arka Sokak Apt. No:10/2
Tel-faks: 0 322 351 97 25
Adana ÇAKK Bulvarı Çarşı İhtiyar Kat: 6 Daire: 151 Köşeyi
Tel-faks: 0 322 419 27 38
Antalya Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatürk Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-
faks: 0 326 223 87 18
Bursa Beşik Cad. Göz İş Hanı
Daire: 25/4 Meşket Tel-faks: 0 224 224 93 93
Gaziantep Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yeniyer Sokak No:27
Daire:10 Şahinbey
Hopa Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPPA Tel-faks:0 466 351 42 08

İzmir Milli Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköy İş Merkezi Konaklır
Tel-faks: 0 232 482 23 54
Kocaeli Hürriyet Caddesi Gökçe Kervan Saray İhtiyar Kat:7 No:79
Tel-faks: 0 282 321 66 51
Malatya Dışkılıç Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyli İhtiyar Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin Zeytinlikbaşı Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Samsun Talimhane Cad. Bodurcalı İş Hanı Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tatvan Kemerkaya Mah. Kurducaçlar cad. Dedeoğlu sokak Pınarlar
İhtiyar Kat:4 No:33 Tel-faks: 0462 321 14 80
Zonguldak Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İhtiyar Kat: 5 Daire: 9

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

- 3... *Yeni Yıl Mesajı*
6... *Tecrit Hücresininin İçin-
deki TAYAD'lılar...*
11... *Hücrelerde Umudun
Bayrağıyla 4. Yılbaşı*
12... *İktidarın Televizyonu
Kanal 7...*
14... *19 Aralık 2000; "Farkı-
mızı Koyduk İyi Oldu!"*
16... *Suçlu, Köyleri
Boşaltanlardır*
17... *MHP'nin Biti Kanlandı*
18... *Asgari Ücret Belirlendi*
20... *Din Tüccarı Tayyip
Servetini Büyütüyor*
22... *AKP'nin Alkışladığı,
IMF'ci CHP'dir*
24... *Halkın İnanclarına
Hakaret Edenler Din
Tüccarlarıdır*
26... *2003... Masallarının
Çöktüğü Yıl Oldu*
30... *İşgalciler Gidene Kadar
Birlikte Dövüşeceğiz*
32... *Feda Eylemcileri 3 Ay
'Sustu'!*
33... *İran'da Deprem*
34... *Ülkenin Her Yerinde
Fuhuşun Hamisi Polistir*
35... *Sendikaların 2003
Karnesi: Sıfır!*
36... *19-22 Aralık Uluslara-
rası Tecritle Mücadele
Günleri Sempozyumu...*
39... *Alemdaroğlu Ne
Öğretir?*
42... *19 Aralık ve Bugün;
Kim Ne Ders Çıkaracak*
44... *Küba Devrimi*
47... *Romanya Emekçileri De,
Tek Kurtuluşlarının
Sosyalizm...*
49... *Kahramanlar Ölmez*
50... *Köyün Delisi*

Umudun Adı'ndan Umudu yaşatanlara Umudun dostlarına Yeni yıl mesajı

Merhaba

Bir yılı geride bırakırken kötümser olmak için, dünyaya kara gözlük-
lerle bakmak için hiçbir neden yok. Tersine iyimser olmak için, yarınla-
rın ve gelecek yılların bizim, halkların olduğunu görebilmek için çokça
gelişmeler ve nedenlerimiz var.

Dünyayı fethetmeye çıkan Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri
düne göre çok daha **kötümserler**. İşgaller "terörizm" şarlatanlığı yayga-
rası altında yapılan baskı ve zulüm bütün dünyayı kapsarken hiç rahat
değiller. "Terörizm" diyerek "güvenlik sendromu" yarattılar. Yalanla, de-
magojiyle, saldırılarla; yasa ve hukuk adına ne varsa ortadan kaldıra-
rak, adeta Ortaçağ yaşatarak, işgallerle bütün dünya halklarını, ezilen-
leri korkutarak, sindirerek teslim olmaya zorladılar.

Emperyalizmin bu görülmemiş saldırı dalgasına karşı Ortadoğu'dan
Asya'ya, Latin Amerika'dan Avrupa ve Amerika'ya kadar **dünya halk-
ları ayağa kalktılar**. Yanlış, eksik, tartışılır tüm mücadele yöntemlerine
ve düşüncelerine rağmen, Amerikan emperyalizminin karşısına bütün
dünya halkları çıktı. Silahlı, silahsız, barışçı tüm mücadele biçimleriyle,
tüm renkleriyle birçok sınıf ve tabaka teslim olmayacaklarını haykırdı-
lar. **İşgallerle sonuç alamadılar**. Adım attıkları, zulüm uyguladıkları her
yerde halkların öfkelerini, direnişini yükseltmekten başka hiçbir sonuç
alamadılar. Hatta emperyalizmin bu saldırı ve vahşeti halklara zulüm
karşısında **direnme ve örgütlenmek gerektiğini yeniden öğretti**. Dire-
niş biçimleri gelişti. Teslim olmamanın gerektiği bütün dünyada tartışıl-
maya başlandı. **Emperyalizmin imparatorluk hayallerinin önüne halkla-
rın barikatı kuruldu**. Unutturulmaya çalışılan, yok sayılmaya çalışılan
halk gerçeği yeniden ortaya çıktı.

"Sol yok oldu, düşünceleri tükendi, sadece emperyalizm ve kapita-
lizm var başka bir alternatif yoktur" teorilerini üretenler sustular. "Em-
peryalizmin artık demokratik olduğunu", hatta hızını alamayan bazı
utanmazlar, bütün dünyaya emperyalizmin "özgürlük getireceğini", em-
peryalizme karşı çıkmanın "ilkellik ve gericilik" olduğunu söylemeye
başladılar. Amerika adına **Amerikan solculuğu** yapmaya başladılar.
Solculuk kimlik değiştirdi. Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşı-
mayı değil onun **askeri** olmayı seçtiler. Bütün bunların karşısına da
halklar çıktı. **Direnış** çıktı. **Yalan söylüyorsunuz, siz halkların kurtu-
luşunu savunamazsınız** dediler.

Bugün dünyada halkların mücadelesi büyük bir alt üst oluş içindedir.
Yok oldu denilen devrimci düşünceler, **Marksizm-Leninizm yeniden**
halkların gündemindedir. Emperyalizm ve kapitalizm bütün dünyada
sorgulanmaktadır. Teslim olmamak ve direnme gerektiği, bütün zehir-

li düşüncelere rağmen, giderek yayılmakta ve güçlenmektedir. Bu arayış geliştirecektir; Marksist-Leninist düşüncelerin yeniden egemen olması, halkın saflaşması ve örgütlenmesi kaçınılmaz bir noktaya gelecektir. Yaşam ve mücadele kendi diyalektiği içinde gelişmeye devam etmektedir. Hiçbir güç bunu engelleyemez. Ne Amerika'nın devasa teknik gücü, ne baskıları ne de işbirlikçilerinin zulmü bu gelişmeyi durduramaz. Bizi, halkları geçici olarak geriletebilirler. Mücadelemizin ivmesini düşürebilirler. Ama biz emperyalizmin ve kapitalizmin zulüm ve sömürü gerçeğini iyi bilirsek, bunların tek alternatifinin **sosyalizm** olduğuna inanırsak, bu düşüncelerimizden taviz vermezsek, geçici geri çekilişler, suskunluklar hiçbir şeyi değiştirmez. Yenilmemek beyinedir, düşüncededir. Düşüncede yenilmek, emperyalizmin gücüne taparak teslim olmak, dahası ölmek demektir.

Ne Amerika'nın devasa teknik gücü, ne baskıları ne de işbirlikçilerinin zulmü bu gelişmeyi durduramaz. Bizi, halkları geçici olarak geriletebilirler. Mücadelemizin ivmesini düşürebilirler. Ama biz emperyalizmin ve kapitalizmin zulüm ve sömürü gerçeğini iyi bilirsek, bunların tek alternatifinin sosyalizm olduğuna inanırsak, bu düşüncelerimizden taviz vermezsek, geçici geri çekilişler, suskunluklar hiçbir şeyi değiştirmez. Yenilmemek beyinedir, düşüncededir. Düşüncede yenilmek, emperyalizmin gücüne taparak teslim olmak, dahası ölmek demektir. Teslim olmadık, ölmedik.

Teslim olmadık, ölmedik.

Bunun en büyük kanıtı, dünyada bir benzeri daha görülmemiş, dördüncü yıla giren direnişimizdir. Bir çok eksikimiz var. Ama bir çokları gibi emperyalizmin gücüne tapmadık. Düşüncelerimizi değiştirmedik, bedel ödemekten kaçınmadık. Ve bugüne geldik. **DÜNYADA BİR BENZERİ DAHA GÖRÜLMEMİŞ BİR DİRENİŞ YARATTIK.**

Şehitlerimizin, bizim karışımıza Avrupa'nın, Amerika'nın beş para etmez üniversitelerinden çalınmış, emperyalizmin empoze ettiği teorilerle çıkanlar, direnişi, solu ve halkı yok saymak isteyenler; mücadelenin, direnişin kararlılığı ve gerçekler karşısında bir kenara çekilip oturdular. Direnişimizin sadece izleyicileri oldular. Dahası sansürün, zulmün suç ortağı oldular. Bütün bunlar "sol", "demokratik" adına, "yaşam kutsaldır" teorileri ile yapıldı.

Biz aynı yerdeyiz. Yeri-mizdeyiz. Devrimci çizgi-mizdeyiz. Bizi sadece izle-

yenler dolaylı veya dolaysız zulme alkış tutanlardır. Bu yaşadıklarımızın belki daha fazlasını da yaşayacağız. Asla unutmayın. Bu bir tarih yazımıdır. Yaşamayanların, masa başında oturanların, rant elde etmek isteyenlerin tarih yazımı değil; mücadelenin kanla yazılan tarihidir. Asla unutmayın!

Biz bu tarihi yazarken sadece bir noktaya, direnişe odaklanıp kalmadık. Elbette direniş bizim esas gündemimizdi, hala da böyledir. Ama bizim karşımıza, "işçilerin, memurların, ülkenin çok daha acil sorunları olduğunu" söyleyerek çıkanlar, istisnasız hiçbir alanda, hiçbir yerde söyledikleri gündemleri yaratmadılar. Bütün mesele direnişi yok saymaktı, karalamaktı. Biz hayatın içinde, ülke gündeminde hangi sorun varsa; onun en önünde, tam ortasında olduk. Ülke gündeminde olan bir sorun yoktur ki, biz orada olmayalım. "Ülkenin şu acil gündeminde siz yoktunuz" diyebilecek hiç kimse çıkamaz. İşte biz, ateş altında can verirken, ülkenin ve halkın bütün sorunlarıyla uğraştık. Gün oldu insanlarımız eylemden eyleme koştular ama direnişimize düşman olanlar, "bu ülkede hücreler yok, tecrit yok, ölümler yok" şeklinde davrananlar, bizi yok saymaya, hatta oligarşi ile birlikte sansür koymaya devam ettiler. Hala bu tavırları devam etmektedir.

KIRACAĞIZ!

Endişelenmeyin, sansür duvarlarını da mutlaka parçalayacağız. Hangi yöntemle ve nasıl olursa olsun mutlaka parçalayacağız. Ve bu felaket tellallarını ve o bizi yok etmek isteyenleri bir kez daha cevap veremez hale getireceğiz.

Süreç devam ediyor. Doğal ki, 'ne olacak? Nereye kadar, nasıl?' sorularını soruyorsunuz. Üç yıl önce direnişin dördüncü yılda da devam edeceğini kimse hayal bile edemezdi. Bugün de, yarın çözülecek diye bir söz söylenemez. Oligarşi, emperyalizmden aldığı destekle tecriti ve zulmü bütün halka, her kesime dayatarak sürdürüyor.

Bakın dün F tipleri konusunda ahkam kesip bize ders vermeye kalkınlar, bugün, hem de 19 Aralık'ın yıldönümünde **F tiplerine ve D tiplerine** sessizce atılıyorlar. Feryat ediyorlar, "bu demokratik değildir. Bu Kürt halkına saldırdır, Kürt halkına tecrittir" diye. Şimdi sormak zamanıdır. Üç yıl önce biz katledilirken izleyerek, "**biz yokuz**" diyerek oligarşi ile işbirliği yaparak **ne kazandınız?** Bakın, oligarşi nasıl kedinin fare ile oynadığı gibi oynadı? Devrimci, demokrat güçleri böldü, parçaladı ve politikasını hayata geçirdi. Şimdi sıra size geldi. Ne kazandınız? Devrimcilik ve demokratlık bunun neresinde? Basbayağı kapitaliz-

min, "gemisini kurtaran kaptandır" düşüncesi ile hareket ettiniz. Sormak zamanıdır bunları. Sorun!

KARARLIYIZ! ISRARLIYIZ! Ümitli olmamız için, yarınlara inanmamız için her şeyden önce sarsılmaz, hiçbir koşulda yalpalamaz bir düşünce-
cemiz ve bunu yaşama geçiren binlerce insanımız var. 2003'ten daha kötü durumda değiliz. Hiçbir şey istenildiği gibi değil. Ama **hayallerimiz ve iddiamız büyük**. Bunu geliştirerek devam edeceğiz. Direniş bunu öğretiyor.

Bu direnişle, bir bütün olarak mücadelemizle, **direnen dünya halklarının önemli bir parçasıyız**. Bu büyük direnişi, bu efsaneyi yaratan en başta şehitlerimizdir. Kadrolarımız, taraftarlarımız, dostlarımız, bütün kitlemiz büyük bir sabırla, büyük bir kararlılıkla bu süreci göğüslemiş ve devam ettirmektedir. İnsanlarımızın bu sabır ve kararlılığıyla, saldırılar karşısında sarsılmazlığıyla **aşamaya-
cağımız hiçbir engel yoktur**. Hepimiz, herkes çok şey öğrendi. Bugün değilse yarın bu tarihi gerçek tüm boyutlarıyla yazılacaktır. Bu gerçekler, oli-

garşinin ve yok sayma politikasını uygulayan solun kendi yenilgisidir. Yenilmişlerdir. Korkuyorlar. Bunun için varolanı yok sayıyorlar.

Bu sabır ve inançla çok daha büyük çarpışmaları yaşayacak ve kazanacağız. Çünkü hiç kimse-
nin hayal edemeyeceği, efsanelerde duysa bile inanamayacağı bir çatışma sürecini, her gün, her saat ve her dakika yaşadık.

Ve unutmayın! **TUTSAKLARINI SAHİPLENME-
YENLER, SAHİPLENME BİLİNCİ OLMAYANLAR
HİÇBİR ŞEYİ, HİÇBİR DEĞERİ SONSUZA KA-
DAR SAVUNAMAZLAR.**

2004 daha güzel olacak. Direniş devam edecek! Bütün dünya halkları direnecek! Daha büyük çarpışmalar yaşayacağız. İncancınızı ve iddianızı büyütün, moralinizi yüksek tutun.

İnanç ve kararlılıkla hepinizin yeni yılını kutlu-
yor, selam ve saygılarımızı iletiyoruz.

30 Aralık 2003

*Düşlerin sonsuza koştuğu yerde
Asla kapanmaz yaşanan defter
Çünkü tarihin en güzel yerinde
Son sözü hep direnenler söyle*

TAYAD'lıların tecriti ve direnişi unutturmama kararlılığı engel tanımıyor, unutturmak isteyenlerin hesabını bozuyor

yönetenler, ne de sol adına görmezden gelenler kaçmazlar. Kaçmaya çalıştıkları, üzerini örtmeye kalkıştıkları her anda, TAYAD'lı Aileler'in sesini duymaya devam edeceklerdir. Omuzlarına ağır bir yük gibi binecek bu ses. "Bu ülkede 107 insan katledildi. Yerlerini dolduranlar ölüm yürüyüşünü halen sürdürüyorlar. Tecrit altındaki binlerce tutsak, işkence altında..." Bu gerçekleri hep duyacaklar. Tıpkı ge-

Sayı 92

6

4 Ocak
2004

TECRİT HÜCRELERİNİN İÇİNDEKİ TAYAD'LILAR TECRİT GERÇEĞİNİ HERKESE GÖSTERDİ

TAYAD'lı Aileler, İstanbul, Samsun ve Adana'da düzenledikleri eylemlerle, bir kez daha, "tecritin üzerini örtemezsiniz, sansür katliamın suç ortağıdır" diye haykırdılar. Demir parmaklıkların içine giren TAYAD'lılar, F tiplerindeki hücrelerde 3 yıldır süren tecrit işkencesini herkese gösterdiler. İstanbul'da eylemin sonunda yaşanan gözaltı sırasında TV kameralarına yansıyan vahşet görüntüleri ise, F tiplerinde tecrit uygulayanların işkenceci yüzünü bir kez daha ortaya çıkardı.

Bu eylemler bir kez daha herkese gösterdi ki, TAYAD'lı Aileler, hapishanelerde direnenlerin sesi, soluğu olmaya devam edecekler. Zamanın, zulmün, baskının, sansürün onları yıldırması, umutsuzlaştırması mümkün değildir.

"Tecrite Karşı Mücadele Günleri", TAYAD'lı Aileler için, üç beş günle sınırlı faaliyetler olarak görülmedi hiçbir zaman. Onlar ölüme de yattılar, Ankara yollarına da defalarca düştüler, hak ve özgürlükler mücadelesinde saygın bir yeri bu kararlılıkları sayesinde kazandılar.

Tecrit ve direniş gerçeğinden, ne bu ülkeyi

çen hafta yapılan eylemlerde duydukları gibi.

E-5, Tecriti Haykırmak İçin Trafığe Kapatıldı

28 Aralık günü, E-5 Karayolu'nu Okmeydanı'nda trafiğe kesen TAYAD'lılar, "Tecrite ve Sansüre Son" pankartı açtılar. Aynı pankarttan bir tane de üst geçide açan TAYAD'lıları Okmeydanı ve Örnektepe halkı ilgi ve sempatiyle izlerken, 5 TAYAD'lının, demir parmaklıklı dört hücreye girmesi, F tiplerindeki hücrelerde tutsaklara reva görülen yaşamı gözler önüne getirdi.

Oğulları, kızları ölüme yattığında, onlar da bedenlerini açığa, ölüme yatırdılar. Aynı acıları duydular eriyen hücrelerinde, aynı onuru yaşadılar alınlarındaki kızıl bantlarla. Hücrede yaşamın nasıl bir şey olduğunu en iyi anlatacak olan da onlardı. Yüzlerindeki öfke, hücrelerden yansıyan öfkeydi. Onlar, toprağa düşen Gülsümanlar'ın, Şenaylar'ın yoldaşlarıydılar. Üzeri örtülme istenen tecrit gerçeğini her ne olursa olsun duyurmaya kararlıydılar.

Soğuk, açık demir üşütmüyordu onları. Ev-

latlarının yaşadığı hücreleri düşünerek girdiler demir parmaklıkların içine ve taleplerini sloganlarıyla haykırdılar AKP iktidarına.

Beyaz tülbentleri, kırmızı alın bantları ile onylardır her yerde değil miydi onlar? Nerede bir zulüm varsa, nerede ve kim haksızlığa uğramışsa, hangi hapishaneden bir feryat yükselmiş, bir direniş çılgılığı ortalığı kaplamışsa, onlar orada oldular. Evlatlarını bir an önce tecritten kurtarmak için tecrit hücrelerine kapatıldılar kendilerini.

4 hücrenin içindeki TAYAD'lılar bir anıt gibi karayolunun ortasına dikilirken, yaklaşık 150 kişiden oluşan kitle de oturma eylemi yaparak "Tecrite ve Sansüre Son" pankartı açtı.

TAYAD'lı Aileler sık sık "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" ve "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganlarını haykırırken, E-5 Karayolu'nda her iki şeritte de trafik tamamen durdu.

Burada yapılan basın açıklamasını okuyan Bülent Özdemir, 19 Aralık katliamının halen devam ettiğini, Ecevit iktidarının başlattığı katliam operasyonunun AKP iktidarı tarafından sürdürüldüğünü belirtti. AKP iktidarına seslenen Özdemir, "19 Aralık tüm vahşetiyle sürüyor. Diri yakanlar diri diri gömdükleri tabutluklarda çürütürerek öldürüyorlar. Tecrite teslim olmayan çocuklarımızı, yakınlarımızı öldürmeye devam ediyorlar. AKP, düşmanlığından vazgeçmeli, ölümleri durdurmalıdır. Tecrite ve sansüre son verilmelidir" şeklinde konuştu.

Kemalarlar Önündeki Polis Terörü, AKP İktidarının "İnsan Hakları" Yüzüdür

Yol kesme eylemi planlandığı şekilde, yarım saat oturma eylemi, zılgıtlar ve sloganlarla sürdükten sonra, kitle dağıldı. Yine eylem programı gereği, içindeki TAYAD'lılarla birlikte 4 hücre, birbirine zincirlerle bağlanmış ve asfalta çakılmış şekilde kalmaya devam etti.

Kitlenin dağılmasının ardından eylem yerine gelen polis etrafta terör estirmekle kalmadı, hücreleri, içindeki 60 yaşındaki kadınlarla birlikte takla attırarak, yuvarlayarak işkenceciliğini gösterdi. Uzun süre uğraştıktan sonra hücreleri yol kenarına çeken polis, yoldan geçen bir kamyoneti durdurarak, 60 yaşındaki kadınları

Yakınları tecrit altında tutulan, sesleri sansürle boğulmak istenen, bu ülkenin hapishanelerinden 107 ölümün çıktığını ve halen ölüm yürüyüşünün sürdüğünü anlatmak için, meşru ve demokratik hakkını kullanan TAYAD'lılar, savcılıktan serbest bırakıldı

hücrelerle birlikte kamyonete koydu.

Polis çok teknolojikti ya! Dünyanın en ileri teknolojisini kullanıyordu ya! Bir kilidi açamadı, açmadı, işkencehanelerde insanların kafasını hücre duvarlarına vurarak katletmeye alışmış, 60 yaşındaki kadınların da kafasını hücrelere çarptıra çarptıra işkence yapmak geldi aklına.

Ortaçağın zindancı kafasının başka bir şey düşünmesi mümkün mü? Akılları sıra TAYAD'lıları yaptıkları eyleme pişman edecekler; peki başardınız mı? Bunun mümkün olmadığını çok iyi bilirler, yıllardır yaşayarak öğrendiler.

En Uzun Süreli Sansürün Büyük Boyutu: Medya Gördüğü Vahşeti Dile Getiremedi

Parmaklıklar içinde sağa sola çarparak yuvarlanan TAYAD'lılar yumruklarını sıkıp slogan atmaya devam ederken, TV kameraları sergilenen vahşeti görüntülüyordu.

Konu tecrit olmasaydı, iktidarlara birlikte unutturmak için 3 yıldan fazla bir zamandır sansürün en koyusunu uyguladıkları ölüm orucu direnişi olmasaydı, o görüntüler eşliğinde haberi nasıl vereceklerini tahmin etmek zor değildi. AB'cilik oyunu devreye girecek, "işkence" denilecek, aslında şöyle yapsaydı daha "batılı polis" olurdu tarifleri yapılacaktı.

Ancak gelin görün ki, çektikleri görüntülerin ne anlama geldiğini çok iyi bilmelerine rağmen, haber bültenlerinde "ilginç bir şekilde götürül-

Sayı 92

7

4 Ocak
2004

Adana'da da polis şiddet uyguladı. 100 kg'lık hücrenin altında kalan Erhan Bingöl baygınlık geçirdi

düler... Gariplik... Dikkat çekti..." gibi ifadeler eşliğinde verildi bu görüntüler. Ama, sözünü ettikleri "ilginçliğin", "garipliğin" ne olduğunu anlatmadılar. Sansürcüler, AB'ciler polisin vahşetine böyle onay vermiş oldular.

En uzun süreli sansüre tabi olan tecrit, AB'ciliklerini de unutturdu! "Vitrin süsleme" kaygısı da bir kenara bırakıldı. AB'ye uygundu olan tecrit sözkonusu olunca, hiçbiri o meşhur, "AB'ye aday bir ülkeye bu görüntüler yakışıyor mu?" klişesini de kullanmadı. Kimisi tam tersine, eylemi karalamak için elinden geleni yaptı. Sansürde gedik açılması, AKP'nin zulmünün gösterilmesi, başta İslamcı basın olmak üzere, iktidar borazanlarını telaşlandırdı. (Bkz. TAYAD'lı Aileler'in bu konuda yaptıkları basın açıklaması.) Kimisi hızını alamayarak, "hücreleri oraya getiren arabanın plakası tespit edildi, polis her yerde arıyor" gibi ucube ifadelerle "terör" demagojisine başvurdu.

Eylemin, demokratik bir hak olduğu, meşru olduğu konusunda kimsenin kuşkusu yoktu elbette. Ancak, gözaltına alınan 5 TAYAD'lının, Emine Palabıyık, Fatma Çelik, Hanefi Parlar, Nafiye Bahar, Zeynep Çakmak'ın ertesi günü savcılıktan serbest bırakılması, bunun savcı tarafından da kabul edilmesi oldu.

Adana: "İşte Tecrit Budur"

Polis Basından Sansür Uygulamasını İstedi

Temsili hücrelerle gerçekleştirilen eylemlerden biri de Adana'da yapıldı. Aynı gün, merkezi yerlerden biri olan Çakmak Plaza İş Merkezi önünde yapılan eylemde, polis, gazetecilere, "çekmeyin siz çekmezseniz, içinden çıkar, eylem biter" diyerek sansür uygulamalarını istedi.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin eyleminde, hücre içine giren Erhan Bingöl yaklaşık 40 dakika boyunca basına ve çevrede toplanan

halka konuşmalar yaptı. Bingöl eylemini şu ifadelerle anlattı: "İşte tecrit budur. İnsanlar bu şekilde 4 yıldır yaşamaya çalışıyorlar. Bu yüzden bu ülkenin hapishanelerinde insanlar 4 yıldır ölüm orucu direnişindeler. Bu yüzden 107 insan yaşamını kaybetti, bu nedenle 19-22 Aralık'ta hapishanelerde katliamlar yapıldı."

Polis bir yandan Bingöl'ün içinde bulunduğu hücrenin kilidini kırmaya çalışırken, öte yandan, eyleme katılan Pınar Çalışır, Özcan Hır, Ersin Uğur'u tekme tokat gözaltına aldı. Sık sık, 'Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz', 'Tecritte ve Sansüre Son' ve 'Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun' sloganlarının atıldığı eylemde, dövizler açıldı.

Halkın destek vermesi ve polisin eylemcilere yönelik saldırısını engellemeye çalışması üzerine halkı dağıtmaya çalışan polis, bir yandan da basını engellemeye çalıştı. Temsili hücre yol kenarına çekilerek, fotoğraf çekilmesini önlemek amacıyla önü polislerle kapatıldı. Hikmet Sami Türk'ün katliama zemin hazırladığı günlerde, basına "yazmazsanız ölüm orucu biter" sözlerini anımsatırcasına, polisin basına, "çekmeyin, çekmezseniz, eylem biter" demesi, "sansüre son" talebinin ne kadar haklı olduğunu bir kez daha gösterdi.

Eylemciler bu durum karşısında, "işte bu şekilde sansür uyguluyorlar, hapishanelerde yaşanan tecrit, işkenceyi, ölümleri bilmenizi istemiyorlar. 4 yıldır sansür var" diyerek halka konuşmalar yaptı.

Adana'da da polis vahşice saldırdı eyleme. Balyoz ve demir kesiciyle kafesi kırmaya çalışan polis kıramayınca kafesi devirdi. Kafesle birlikte yere düşen Erhan Bingöl yaklaşık 100

TAYAD'lıların kararlılığı, her zaman olduğu gibi, halkın yoğun ilgisi ve sempatisi ile karşılandı.

kg.'lık kafesin başına düşmesiyle baygınlık geçirdi. Daha sonra kafes kırıldı ve Erhan Bingöl vahşice dövülerek gözaltına alındı. Polisin şiddeti karşısında "İnsanlık Onuru İş-kenceye Yenecek" sloganını ve tecrit karşıtı sloganlarını atmaya devam ederek gözaltına alınanlar akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Polisin sergilediği vahşet, Dayanışma-Der'liler tarafından yapılan basın açıklaması ile protesto edildi. Açıklamada konuşan Pınar Çalışır, "F tiplerindeki tecriti ve sansürü protesto için meşru ve demokratik hakkımızı kullandığımızdan gözaltına alındık" dedi.

Samsun: "Tecrite Ve Sansüre Son"

Kafesli eylemlerden bir başkası da Samsun'da TAYAD'lı Aileler tarafından gerçekleştirildi. İstanbul ve Adana ile aynı gün yapılan eylemde "Tecrite ve Sansüre Son" pankartı açıldı.

Çiftlik Caddesi Süleymaniye Geçiti'nde bir araya gelen TAYAD'lı Aileler'den bir kişi sembolik bir hücre içersine girerek "107." dövizini açtı. Diğerleri ise "Tecrite ve Sansüre Son" pankartı açtıktan sonra basın açıklaması yapmak istedi.

Ancak burada da polis işkenceciliğini gösterdi. Tecrit gerçeğinin duyulmasını engellemek için gözü dönmüş şekilde ailelere saldırdı. Bu saldırı bile, 107 ölümdeki sansürün payını gösterir nitelikteydi. Katledenler, gerçeklerin bilinmesini istemiyorlar, sansür ne kadar koyulaşırsa, o kadar rahat katletmeye devam edeceklerini düşünüyorlardı.

"Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganı atarak gözaltına alınan aileler aynı gün çıkarıldıkları mahkeme tarafından 'tutuksuz yargılamak üzere' serbest bırakıldılar.

Sayı 92

9

4 Ocak
2004

TAYAD Afişine Halkın Büyük İlgisi, Polisin Tahammülsüzlüğü

TAYAD tarafından ölüm orucu ile ilgili hazırlanan yasal afişlere halk büyük ilgi gösterirken, polis, ölüm orucu ve tecrit gerçeğini halkın öğrenmemesi için tamamen yasadışı bir şekilde gözaltı ve tehditlere başvuruyor.

TAYAD Telefonu 24 Saat Susmuyor

"Alışılmış" afişlerden farklı olarak TAYAD tarafından hazırlanan, üzerinde ölüm orucundakilerin isimlerinin bulunduğu, "Kim Bunlar Ne İstiyorlar. Sorun Öğrenin" yazan ve irtibat adres ve telefonları bulunan afişe halk büyük ilgi gösteriyor.

TAYAD'dan aldığımız bilgiye, İstanbul'da TAYAD'ın afişe yazdığı telefonları gece gündüz hiç susmuyor. Arayıp, "onlar kim, ne istiyorlar" diye soran halka, ölüm orucu ve tecritle ilgili bilgiler veriliyor. TAYAD'lılar, medyanın sansüründe, bu tür çalışmalarla gedikler açtıklarını belirtirken, her kesimden insanların aradığını ve bir günde yaklaşık iki bin telefonun alındığını belirtiyorlar.

Polisten Yasadışı Baskılar

Bu arada TAYAD'ın afiş ve aynı içerikli el ilanlarının halka ulaşmasını engellemek için polis, özellikle Anadolu kentlerinde yasa hukuk tanımıyor.

Antakya muhabirimiz Seher Doğru el ilanı da

ğıtırken 28 Aralık günü keyfi olarak gözaltına alınırken, bekaret testi yapılmak istendi. Muhabirimiz bu aşağılamaya tavır alarak izin vermezken, polis tarafından, dağıtmaması için tehdit edildi.

İzmir'de 26 Aralık günü afişleri Yamanlar'da asan, Öznur Tamer, Cafer Güllüsüm, Sezgin Zengin isimli TAYAD'lılar gözaltına alındı. Polisin "afiş asma izni" dayatmasının yasadışı olduğunda ısrar edilmesi üzerine bu kez polis zabıtaı devreye soktu. "Çevreyi kirlettikleri" gerekçesiyle ailelere 86 milyon lira para cezası verilirken, aileler mahkemeye bile çıkarılmadan serbest bırakıldılar. TAYAD'lı Aileler yaptıkları açıklamada baskıların kendilerini yıldıramayacağını bildirdi.

Mersin'de de 28 Aralık günü afiş asan Gençlik Derneği üyeleri Erdem Tekgöz ve Barkın Banaz keyfi bir şekilde, dövülerek gözaltına alındı. Tekgöz ve Banaz, gözaltında polisin işkencelerine maruz kalırken, çıkarıldıkları mahkemeden serbest bırakıldılar.

Katliam Protestoları ve Direnişin Sesi Her Yerde

Devrimci Tutsaklar Teslim Alınmaz" sloganları attı.

Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez: Erzincan Gençlik Derneği'nin katılımıyla 19 Aralık günü yapılan eylemde temsili bir tabut taşınırken, yapılan basın açıklamasında '19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız' yazılı pankart açıldı. 50 kişinin katıldığı eylemde, katliama karşı, teslim olmayan devrimcilerin kazandığı, direnişin sürdüğü vurgulandı. Eylemde, 'Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez' sloganları atıldı.

Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz: İzmir Bornova'da, ÖMP, ESP, SDP, İHD, EKB, DHP, Mücadele Birliği, İşçi Gazetesi tarafından 28 Aralık'ta düzenlenen mitinge katılan HÖC, kızıl bayraklar taşıdı, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları attı.

Anma ve Söyleşi: Antalya Gençlik Derneği, TAYAD'lı Aileler, Temel Haklar Girişimi, Halkevi ve Pir Sultan Abdal Derneği'nin katılımıyla şehitler için düzenlenen anmada TAYAD'lı Aileler adına konuşan Sabahattin Filazoğlu, tecrit ve katliama ilişkin bilgi verdi. Antalya Barosu İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Av. Münip Ermiş ise hapishanelerdeki hukuksuzluk ve yeni infaz yasasını eleştirdi. Anmada, katliam ve direnişi anlatan fotoğraflar sergisi, 'Diri Diri Yaktılar' filminin gösterimi yapıldı ve müzik dinletisi verildi.

'Unutmadık Unutturmayacağız': İstanbul Gülsuyu Mahallesi'nde Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin yürüyüşünde katliamı protesto yürüyüşü yapıldı. "Unutmadık Unutturmayacağız" pankartının açıldığı eylemde park meydanına yürüyen kitle burada bir açıklama yaptı ve "Yaşasın 19 Aralık Direnişimiz,

Katliam F Tiplerinde Sürüyor: İzmir'de 9 Eylül Buca Eğitim Fakültesi'nde 23 Aralık günü Gençlik Derneği ile DPG'nin düzenlediği ortak eyleme Özgür Gençlik destek verdi. "19 Aralık'ı Unutma Unuturma" yazılı pankartın açıldığı eylemde, katliamı lanetleyen dövizler taşındı, sloganlar atıldı. Yürüyüşün ardından, bir basın açıklaması yapılarak, "katliam F tiplerinde sürüyor" denildi.

"Tecrit Devlet Politikası": Kocaeli Temel Haklar'ın, 27 Aralık günü düzenlediği panel devrim şehitleri anısına saygı duruşu ile başladı ve "Diri Diri Yaktılar" filmi gösterildi. Panelin açılışını yapan eski Petrol İş Şb. Bşk. Ali Buğdaycı, sözü TAYAD'lı Niyazi Ağırman'a verdi. Ağırman, 10. ekiplerle F tiplerinde ölüm oruçlarının devam ettiğini belirterek, F tipleri açıldığından bu yana TAYAD'ın vermiş olduğu mücadeleyi anlattı. HHB'den Av. Süleyman Şensoy ise, tecritin devletin resmi politikası olduğunu belirtti.

Mersin'de Protestolar: Katliamın yıldönümünde Haklar ve Özgürlükler Cephesi Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı. "Tecrite Son, Sansüre Son" sloganlarının atıldığı eylemde, iki gün önce 19 Aralık'ta AKP il binası önünde yapılan eyleme saldırı da protesto edildi. Yapılan açıklamada, "19 Aralık katliamının sorumluları yargılanmalı, tecrite sansüre son verilmelidir." denildi.

Ayrıca 22 Aralık günü, Temel Haklar binasında yapılan açıklamada, AKP önündeki saldırı protesto edildi ve adliye suç duyurusunda bulunuldu.

Sempozyumda Katliam ve Medya Tartışması

İHD tarafından 27 Aralık'ta Ankara'da düzenlenen "Cezaevlerinde İnsan Hakları: 19 Aralık 2000'den Bugüne" konulu sempozyumda, doktorlar, avukatlar, gazeteciler, eski tutsaklar ve tutsak aileleri konuştu.

"103 gündür Abdi İpekçi Parkı'ndayız, görmüyorsunuz"

Dr. Çağrı Timuçin ve Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı'nın yer aldığı ilk oturumun ardından, Av. Gülizar Tuncer ile ÇHD Genel Başkanı H. Yüksel Biçici'nin konuştuğu ikinci oturumda hapishaneler ve hukuk tartışıldı. Üçüncü oturumda ise medya ve katliam konusu vardı. Evrensel, Vatan, Sabah ve Milliyet'ten muhabirlerin yer aldığı oturumda, Vatan'dan Kemal Göktaş'ın "insan hakları savunucularının ve hak ihlali yaşayanların gazetelerle ilişkilerinin çok zayıf olduğunu" söylemesine, TAYAD'lı Mehmet Güvel tepki gösterdi. Güvel'in "103 gündür Abdi

İpekçi Parkı'ndayız. Bizi görmüyorsunuz" sözlerine, Göktaş, "Haberin yayınlanmayacağını bildiğim için gelmedim. Gazeteler sermaye yapıları itibarıyla bulunduğunuz yere ilgi göstermiyor" cevabı verdi. Katliam tanığı eski tutsaklar ve ailelerin söz aldığı son bölümde, DHKP-C davası eski tutsağı İhsan Cibelik "tecritin sistemli ve tüm halka yönelik bir saldırı" olduğunu söylerken, TAYAD'dan Mehmet Güvel, sansürün suç ortaklığını anlattı.

Abdi İpekçi Parkı'nda TAYAD'lıların açlık grevi sürüyor

HÜCRELERDEN

**emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte**

4. yıl

Hücrelerde umudun bayrağıyla 4. yılbaşı

Ya da 33 yıllık geleneğimizin
gücüyü tarihe sunulmuş bir destan

Hücrelerde 4. yılbaşını geçiriyoruz. Hücrelerdeki ilk yılbaşımız, 19-22 Aralık Katliamı'nın hemen sonrasındı; çoğumuz yaralıydık, kurşunlar gezi-

yordu bedenimizde. Ama buna rağmen, dışarıya çöken karanlığın ve suskunluğun aksine, hücre duvarlarını sarsıyordu kararlılığımız ve öfkemiz. Üç yıl geçti; yoldaşlarımız eksildi, kimi hücre hücre eriyerek, kimi alevler arasında verdi son nefesini. Tecrit zulmüne dayanamayıp intihar edenler oldu. Sayımız eksildi gün geçtikçe, ne kararlılığımız, ne umudumuz eksilmedi.

Umut hep bizimle; çünkü direnişin olduğu yerde umut da vardır. Umutlu olmak, direnmektir; direnmeyenlerin, örgütlenmeyenlerin umutları soyuttur.

Yeni yıla umutlu giriyoruz; çünkü direniş içinde giriyoruz. 8 yoldaşımız alınlarındaki kızıl bantlarıyla en önümüzde yürüyüp umudun bayrağını dalgalandırıyorlar.

Umudun bayrağı, mücadeleye, direnişe, örgütlenmeye, devrime, sosyalizme doğru yürüyenlerin bayrağıdır. AB'nin çok yıldızlı mavi bayrağı, halkların bağrına bir hançer gibi saplanan işgalcilerin bayrakları, orak çekiçleri çıkartılmış, kızıl renkleri silinmiş bayraklar umut olamaz.

AB'nin getireceği demokrasiden, ABD müdahalesiyle sağlanacak "çözüm"lerden veya bir yılbaşı gecesi ekran karşısına geçip elindeki biletin rakamlarından medet umanlar, aynı boş hayalin peşinden koşuyorlar.

Nasıl ki, adalet "ya çıkarsa" kumarına konulamayacak kadar ciddi bir işse, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm de başkalarından umulabilecek kadar ucuz bir şey değildir.

Bağımsızlığı yok eden emperyalizmin, de-

mokrasiyi yokeden faşizmin, sosyalizmin önündeki engel olan kapitalizmin üzerine kararlılıkla yürümek gerek. Büyük bedeller ödemeyi göze alarak savaşmak gerek. İşte ancak böyle bir kavganın üzerinde dalgalanan bayrak umudun bayrağı olmayı hak eden bir bayraktır.

Üç yıldır alnımızda onurla, gururla taşıdığımız kızıl bantlar işte bu bayrağın sembolüdürler. 33 yıllık bir geleneğin öğrencileriyiz. Güç aldığımız gelenek öylesine köklü, öylesine büyük ki, en zor koşullarda dahi bizi ayakta tutuyor. Umudu eriyen hücrelerimizle yaşıyoruz.

Ülkemizin her tarafında umudun bayrağını dalgalandırmak için örgütlendik, örgütledik, direndik, direnişler düzenledik, eylemler yaptık, oligarşiye darbeler vurduk; gün gelip de umudun bayrağını dalgalandırmak kanımızı, canımızı gerektirdiğinde tereddüt etmeden bunu da ortaya koyduk. Bu bayrağın altındaki yürüyüş hiç durmamalıydı çünkü. Bu bayrağın simgesi olduğu idealler ölmemeliydi. Sosyalizm düşüncesinin ve devrim davasının ölmemesi için bizim ölmemiz gerekiyorsa, evet, biz bu noktada tereddütsüz bu ölümü göze aldık. Şimdiden destanlaşan direniş böyle hayat buldu. Oligarşinin tüm halkı terör ve gözdağıyla teslim almayı amaçlayan saldırısının önüne bu cüret ve kararlılığımızla barikat ördük.

19 Aralık gibi bir katliam, F tipleri gibi bir tecrit politikası, eğer istediği başarıyı elde edemediyse, elbette bunda en büyük pay, 107 şehidimizindir.

Yılbaşı akşamı, hücrelerden hücrelere bağarak, özel yöntemlerimizle "iyi yıllar" dileyeceğiz birbirimize yoldaşça. Mutluluklar dileyeceğiz. Ve direniyor olmanın, sosyalizmi herkese ve her şeye rağmen savunuyor olmanın mutluluğuyla, umudun bayrağı altında yaşıyor olmanın coşkusuyla söyleyeceğiz türkülerimizi.

70 milyonu umudun bayrağı altında, mutluluğun, kurtuluşun gerçek yolunda birleşmiş görmek en büyük dileğimizdir. Bu dilekle halkımıza da mutlu, umutlu yıllar diliyoruz.

İktidarın Televizyonu Kanal 7 İktidarın “İnsan Hakları Komisyonu”

**Saldırarak, çarpıtıp karalayarak
Sansür duvarında açılan gediği kapatmaya çalışıyorlar**

Gizlenen, sansürün koyu karanlığında unutturulmak istenen hücre gerçeğini, E-5 Karayolunun ortasında tüm Türkiye’ye gösterdik. Demir parmaklıklar içine kendilerini hapseden ailelerimiz, F tiplerinde işkence ve katliam olarak süren tecrit gerçeğini haykırdılar tüm dünyaya.

Eylemimiz, geniş kesimlere ulaştı. “**Tecrite ve Sansüre Son!**” sloganıyla yürüttüğümüz kampanya, geniş kesimlerin dikkatini F tiplerindeki tecrite ve halen sürdürülmekte olan ölüm orucuna çekti. **İktidarın doğrudan ve dolaylı organları**, sansür duvarında açılan bu gediği kapatma telaşıyla eylemimize karşı saldırıya geçtiler.

Dünün “muhalif” kanalı, bugünün iktidar borazanı Kanal 7;

Burjuva medyada eylemimize karşı çarpıtma, karalama kampanyasının başını Kanal 7 çekti.

Eylemin nedeni; 107 ölüm ve halen öldürmeye devam eden tecritti. Kanal 7’nin iki gün üst üste yaptığı haberlerde ise bunlar yoktu! Birinci gün yaptığı karalama iktidar tarafından yeterli görülmemiş olacak ki, ikinci gün özel olarak, sadece eylemimizi karalamak için bir kez daha ekranlarına getirdi eylemi.

“*Haber yaptı*” demiyoruz, çünkü ortada bir haber yoktu.

“*E-5 eylem yolu oldu... Trafik alt üst edildi... Ölüye bile saygı göstermediler...*” diye adeta kusuyordu Kanal 7. Başka bir eylemden görüntülerle “halkın eylemimize tepki gösterdiği” kurgusuyla “karalamasını” güçlendiriyordu!

Naylon habere göre polis hemen çalışma yapmış, “*E-5’in eylem yolu olmasını önlemek için projeler hazırlamış...*” Bu da yalandı. Mantıken bir “proje” hazırlamak için gereken süre bile geçmemiştir daha aradan. Kanal 7, habercilik kisvesi altında İstanbul Emniyeti’nin “*yol kapatma eylemlerine karşı yeni projeler geliştirmesini*” istiyordu.

İnançlı insanları etkilemek için, “*bakın bakın cenaze arabası da geçemiyor, ölüye saygıları yok*” sözleri ise tam bir ikiye bölme örneğiydi. 107 ölüme zerrece saygısı olmayanların ağızına yakışmıyor bu sözler!

Bu kadarı da yetmiyor Kanal 7’ye; “*Arkalarına bakmadan kaçtılar, yalnız bıraktılar...*” diye psikolojik savaşın gazeteciliğini de üstleniyor.

Aferin Kanal 7’ye.

107 ölüm ortada duruyor, o bunu görmüyor.

107 ölüm olduğu için oradaydı TAYAD’lı Aileler. Temsili hücreler onun için oradaydı.

107 ölümün neden, niçin, nasıl olduğunu gizliyor Kanal 7. 107 insanımızı öldüren katliamın, bir yıldır AKP iktidarı tarafından sürdürüldüğünü gizliyor.

Çünkü Kanal 7 önce AKP’lidir. Habercilik daha sonra gelir. Dürüstlük, objektiflik ise, hak getire. İktidar koltuğunda oldukları sürece onlara sıra bile gelmez.

Orada koskoca bir pankart taşıyor: “**Tecrite ve Sansüre Son**” yazıyor o pankartta.

O tecritin ne olduğunu, nerede uygulandığını görmezden geliyor, sansürü görmezden geliyor. Yaptığı

İslamcı basının, TBMM “İnsan Hakları” Komisyonu’nun, TAYAD’lıların tam bir vahşet örneğiyle, parmaklıklar içinde yuvarlanmasına itirazları yoktur. Onlar, TAYAD’lı Ailelerin acılarını, öfke-lerini de anlayamazlar. Tek sorunları AKP iktidarının suçlarını örtbas etmek. Bunun için zulmü de, ölümleri de onaylamaktan çekinmiyorlar

Boşuna çırpınmanın, TAYAD'lılar bu ülkede herkese hak ve özgürlükler mücadelesinin nasıl yapılması gerektiğinin dersini vermeye devam edecektir. Onlar bir anıt gibi, bu ülkenin onurudurlar.

“haber”le kendisinin o sansürcülerin başında geldiğini göstermiş oldu.

Düzen İslamcılığı “muhalafet”te iken, onların sesi olan Kanal 7, mevcut iktidarı teşhir etmek için “muhalif” haberler yapardı. Bir yıldır, sansürün başta gelen uygulayıcısı oldu. Çünkü şimdi iktidardalar. Çünkü şimdi iktidar olmanın nimetlerini yiyor, iktidar olmanın gücüyle palazlanıyorlar.

Karşılığında ise habercilik, objektiflik, dürüstlük rafa kaldırılıp iktidarın gizlenmesini istediklerini gizliyor, iktidar yağcılığı yapıyorlar.

Bakın Kanal 7'nin çizdiği Türkiye tablosuna; sanki Türkiye cennet olmuş bir yılda.

Dindarlık, müslümanlık bu mu oluyor? Açıkça emperyalizm ve tekellerle işbirlikçiliğinizi anlatsanız daha dürüst, daha dindar olursunuz.

Böyle olur AKP'nin “insan hakları” komisyonu!

Aynı gün akşam, TV ekranlarında bu kez TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış vardı: “Kadınların kafeslere kilitletmesini hoş görmek mümkün mü, bunu nasıl izah edeceğiz... Günün en yoğun saatinde trafiğin kesilmesi kabul edilemez” diye, tecrit ve sansür gerçeğini dünyaya duyurmak için kendilerini demir parmaklıklı hücrelere hapseden ailelerimizin “haklarını” savunmaya soyunuyordu.

Soytarılık! Bu durumu izah edecek başka bir kelime bulamıyoruz.

Şu riyakarlığa, yüzüzlüğe, demagogluğa bakın; binlerce insanı, F tiplerinin işkence hücrelerine kapatmışlar; eylemdeki sembolik hücreye karşı insan hakları oyunu oynuyor. Bu “insan hakları komisyonu” değil miydi, kendi ülkesinin hücrelerinden tabutlar çıkarken, Avrupalı'ya gidip oralarındaki hapisaneleri “teftiş etmeye” kalkan! F tiplerinin hücrelerinde insan haklarına aykırılık bulmayan(!) da bu tuhaf komisyonu.

İnfazcılar AIHM'de savunan birini Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı'na getiren bir iktidarın seç-

tiği “insan hakları komisyonu” da daha farklı olmazdı elbette.

İktidar adına konuşan medya organları, TBMM komisyonları istiyor ki, 107 ölüm karşısında, 107 ölüme her an yeni ölümler eklemesi muhtemel tecrit karşısında herkes sussun, kimse eylem yapmasın, kimse karşı çıkmasın... Hayır, istediğiniz olmayacak!

Çırpınmanız gerçeği değiştirmez; hücre ve tecrit gerçeği dünden daha fazla ortadadır!

107 ölüm! Bundan söz etmeden eylemimizden söz eden herkes, sansürün ortağıdır.

F tipi hapisanelerin hücrelerinde günün 24 saati işkence sürüyor. Hücre işkenceli ölümdür.

Bu gerçeği anlatmak için sembolik hücrelerle E-5 yoluna çıktık. Ama polis, bu gerçeği çok daha çıplak hale getirdi. Sembolik hücrenin içindeki 60 yaşındaki insanımız, herkesin, kameraların önünde hücreyle beraber yuvarlanarak, hücrenin içinde demirlere çarpa çarpa götürüldü. Polisin yöntemi tek kelimeyle vahşicedi. Ve gözlerinin önündeki bu vahşet karşısında, bu nasıl eylem önlemek, bu nasıl gözaltına almak diye kimse, ne Kanal 7, ne diğer medya organları tek bir kelime etmediler.

Şimdi düşünün; kameraların önünde bir hücredeki insana bu muameleyi reva görenler, F tiplerinin koyu karanlıktaki hücrelerde neler yapıyorlardı?

Şimdi düşünün; bizzat kendi kameraları tarafından kaydedilmiş bir vahşet karşısında tek kelime söylemeyen bu medya, F tiplerindeki tecrit ve işkence konusunda bir şey yayınlayabilir mi?

TAYAD'lı Aileler

Vakit, Zaman, Yeni Şafak, Kanal 7... İslamcı Basın ‘Kına Yakabilir’

Ölüm Orucu Gazileri Tutuklanıyor

Bilimsel olarak iyileşmeleri mümkün olmadığı tüm dünyaca kabul edilmiş olan, Wernicke Korsakoff Sendromu'na yakalanan ölüm orucu gazileri, tescilli bir işkence aklayıcısı “doktorun” Adli Tıp'ın başına getirilmesiyle tutuklanmaya başladı.

Tek başına ihtiyaçlarını göremez durumdaki onlarca insana tutuklama kararları çıkması, başta Vakit ve Fethullah'ın gazeteleri olmak üzere, İslamcı basının sevindiğini tahmin etmek hiç zor değil. Bu kesimlerin gazete ve TV'lerinde ölüm orucu gazilerini hedef gösteren, Sezer'le çatışmalarında onları malzeme olarak kullanan haberlerinin haddi hesabı yoktur.

İslamcı basın kına yakabilir! Belki şimdi “türban sorunu” da daha kolay çözülür!

Sayı 92

13

4 Ocak
2004

19 Aralık 2000; “Farkımızı koyduk iyi oldu!”

19 Aralık 2003; “Farkınız yok, hepinizi tecrit edeceğim!”

- ➔ **Hapishanelerde operasyon üstüne operasyon;**
- ➔ **Koğuşlar basılıyor, eşyalar gasbediliyor, zora başvuruluyor, sevk edilenlerle görüşme izni verilmiyor...**
- ➔ **F tiplerine yeni sevkler sürüyor**

Oligarşi, 19-22 Aralık katliamının 3. yıldönümünde F tiplerinin kapılarını bir kez daha açtı. F tiplerine sevkler sürüyor. Üç yıl boyunca F tiplerine sevk edilmeyen PKK davasından yargılanan tutsaklar, yapılan operasyonlarla peyderpey çeşitli illerdeki F tiplerine götürülüyorlar.

Tutsaklar, yakınları ve avukatları tarafından yapılan açıklamalarda sevk edilen tutsakların eşyalarının gasbedildiği, götürüldükleri yerlerde avukat ve aile ziyaretlerine izin verilmediği belirtiliyor.

Yeni yapılan Kocaeli 2 No’lu F Tipi Hapishanesi’ne Bursa, Eskişehir ve Bartın Özel Tip hapishanelerinden 90, Kürkçüler F Tipi Hapishanesi’ne 93 tutuklu ve hükümlü sevk edilirken, Diyarbakır D Tipi Hapishanesi’ne sevkler de sürüyor. Son olarak, Konya Hapishanesi’ne düzenlenen operasyonda 24 tutsak F tiplerine sevk edilirken, geri kalan 45 tutsak da ceza durumlarına göre “ayrıştırılarak” hücrelere atıldı.

Sevklerle protesto ve saldırılar

Sevkler, pek çok şehirde PKK davasından tutsakların yakınları, DEHAP’lılar ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinin katıldığı eylemlerle protesto ediliyor. TAYAD’lı Aileler tarafından “**Tecrite ve Sansüre Son!**” çağrısı kapsamında yapılan eylemlerde ve Temel Haklar tarafından yapılan açıklamada, sevkler de protesto edilerek sevklerle, İmralı ve F tiplerindeki tecrite karşı direniş ve mücadele çağrısı yapıldı.

İktidar, bu tepkileri talepleri yok sayarken, bir yandan da aynı 19 Aralık sonrasındaki gibi eylemlere saldırılar ve gözaltılarla tutsak yakınlarının tutsakları sahiplenmesi engellenmeye çalışılıyor. Siirt’te tutsak yakınlarının yaptığı eyleme polis cop ve kalaslar kullanarak saldırırken, birçok yerde onlarca kişi gözaltına alındı, öğrenciler, memurlar hakkında soruşturmalar açıldı.

Ölüm orucu gazilerine tutuklamalar sürüyor

Wernicke Korsakoff hastalığı nedeniyle cezaları ertelenip tahliye edilen sakatlardan hakkında tutuklama kararı çıkarılanların sayısı 20’yi aştı. Ne Korsakoff’a yakalananların iyileşmesinin imkansız olduğunu belirten tıbbi-bilimsel açıklamalar, ne kendi başına yaşayamaz durumdaki insanların hücrelere atmanın insanlıkdışılığı, AKP iktidarının tecrit bakanlığını ilgilendirmiyor.

Öcalan’ın tecritinde 5. hafta

Ekim-kasım da tecriti protesto için 7 hafta görüşe çıkmama tavrı alan Öcalan’ın eylemini bitirmesinin ardından, bu kez oligarşinin görüştürme tavrı başladı. Ziyarete çıkmama tavrının bitiminden sonra bir kez görüştürülen Öcalan ondan sonraki 5 hafta boyunca görüştürülmedi.

Zaten şu rakam oligarşinin politikasını açıkça ortaya koyuyor: Öcalan’a, 2003 yılında 52 haftanın sadece 15’inde görüşme izni verildi. Oligarşi açıkça oynuyor, kışkırtıyor, tecriti statüleştiriyor.

Hapishaneler operasyonunun ikinci aşaması

F tiplerine sevkler, ölüm orucu gazilerinin tutuklanması, Öcalan’ı görüştürmeme; bunların aynı günlerde yoğunlaşması elbette rastlantı değil-

PKK davasından tutsaklar ve tutsak yakınları; Birlikte direniş şimdi daha mümkün ve zorunludur!

F tiplerine sevk edilen tutsaklar ve tutsak yakınları; direnişten başka yol olmadığını şimdi görmezseniz, görüp bunun gereklerini yerine getirmezseniz sorumluluğu da, faturası da daha ağır olacaktır.

“Farkınızı koymanın” yeteceğini düşündünüz uzun süre. Hapishanelerdeki “sağduyulu”, “barışçı”, “diyalogcu” politikalarınızın ve dışarıda F tiplerine karşı mücadeleden uzak durmanın, sizi F tiplerinden uzak tutacağını sandınız. **Yanıldığınız gün gibi açıktır.** Yanıldığınızı kabul etme cesaretini göstermelisiniz.

F tiplerine, tecrite karşı birlikte mücadeleden uzak durmanızın, oligarşiye bu sevklerle yapma cesaretini verdiğini bilmelisiniz. Bu adımı **TTE’ler**, “**zorla çalıştırma**” gibi dayatmalar izleyecektir. Bu saldırıları **püskürtmek** için de içeride-dışarıda birliğe ihtiyacımız olacak. Eğer birlikte direniş için gerekli adımları atmazsanız, bundan yine oligarşi kazançlı çıkacaktır.

dir. Geçen hafta ilk sevkler sonrasında söylediğimiz gibi, “sevkler, 19 Aralık’ın devamıdır”.

Oligarşi, 19-22 Aralık katliamı ve F tiplerini açarak hapishanelere yönelik büyük operasyonunu gerçekleştirmiştir. Bugünkü sevkler de yine bir genel saldırıyla karşı karşıya olduğunu gösteriyor; sevkler, operasyonun ikinci aşamasıdır. Bu sevkleri sadece “Kürt sorunu”yla ilgili bir saldırı olarak yorumlayanlar, İmralı’nın, sevklerin ve üç yıldır süren F tiplerindeki tecritin aynı politikanın değişik yanları olduğunu göremeyenler, hala sorunlara dar, benmerkezci pencereden bakıyorlar demektir. Saldırı, oligarşinin tüm ilerici, devrimci, demokrat, yurtsever, İslamcı muhalif kesimleri imha ve tasfiye planının bir parçasıdır. Farklı kesimlere farklı zamanlarda yönelmesi, saldırının niteliğini değiştirmez.

Direnmemenin adı ‘provokasyona gelmemek’ değildir!

Konya Hapishanesi’nden açıklama yapan tutuklular, “odalara” (hücre diyemiyorlar hala) atıldıklarından, tüm eşyalarının gasbedildiğinden sözettikten sonra şöyle devam ediyorlar: “Provokatif yaklaşımlara karşı sağduyulu yaklaşıyoruz. Olası bir saldırı ve katliama zemin vermedik. Buna rağmen tüm eşyalarımıza el konuldu. Can güvenliğimiz yok. Başımıza ne geleceği belli değil...”

Peki ne bekliyordunuz; sizin “sağduyulu” yaklaşımınız karşısında eşyalarınıza el konulmayacağını mı?

Siz o “sağduyu” karşısında F tiplerine atılmaya da bekliyordunuz.

19-22 Aralık’ta yanibaşınızda tutsaklar katledilirken “biz yokuz” demenin, sonra “farkımızı koyduk” diye bunu teorileştirmenin kamburu var sırtınızda. Bugün de direnmemenizi böyle açıkla-

25 Aralık 2003 / İzmir Sevkler ve tecrite karşı protestolar sürüyor

yamazsınız. Açıklaarsanız, sadece komik olursunuz. İşte kendi sözleriniz; siz “sağduyulu”sunuz ama ardından diyorsunuz ki “can güvenliğimiz yok”! Olmaz. 19-22 Aralık’ta tutsakların katledilmesi, onların “sağduyusuz” olması, “provokasyona gelmesi” nedeniyle değildi, oligarşi katletmeye gelmişti ve katletti.

Siz “sağduyu”dan, “barış”tan söz ederken, hatırla “ateşkes”mişken, dağlarda onlarca insan katledilmeye devam ediliyor. Peki onlar niye katlediliyor, bir sorun kendinize? Sağduyusuz mu davranıyorlar, provokasyona mı geliyorlar?

Saldırı ve katliamı engellemişsiniz bu sağduyulu yaklaşımla. Kendinizi de, halkı da aldatmayın. Hangi saldırıyı engellediniz? Oligarşi saldırı ve sizi F tiplerine götürüyor. Eğer hiçbiriniz yaralanmadıysanız, bu oligarşinin dayatmalarına boyun eğmenizdir. Buna ise, mücadele literatüründe “sağduyu” değil, başka şey denir. F tiplerinde, hücrelerde dayatmaları başka dayatmalar izleyecektir. Dayatmaların nereye kadar süreceğini tecrübelerimizden çok iyi biliyoruz biz. Siyasi kimliğinizi inkar etmeyi, şu anki düşüncelerinizden bile vazgeçmenizi isteyecekler. **Peki siz nereye kadar sürdüreceksiniz bu “sağduyu”yu?**

Sayı 92

15

4 Ocak
2004

Devrimci Sol Ana Davası

Haklıyız Kazanacağız

Dosyalar Hala Kayıp!

Üsküdar Savcılığı’nın Devrimci Sol Ana Davası’yla ilgili Yargıtay’a yaptığı karar düzeltme başvurusu dosyaların hala kayıp olması nedeniyle reddedildi.

Yargıtay, savcılığın başvurusunu red kararının gerekçesinde şunları belirtti: **“Dosyalar kayıptır. Bu hali ile karar düzeltme yoluna gidemezsiniz, dava yeniden görülmelidir.”**

Bu arada Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından alınan bilgiye göre, 23 Aralık tarihli Milliyet Gazetesi’nde “Dev-Sol davası düşmedi” başlıklı haberdeki “dosyaların bu-

lunduğu” bilgisi de doğru değildir.

Söz konusu haberde, Üsküdar Savcılığı’nın, kayıp dosyaların bulunduğu gerekçesiyle Yargıtay’a düzeltme başvurusu yaptığı ifade edilerek “22 yıllık Devrimci Sol Davası, kayıp dosyalar nedeniyle düşmek üzereyken aniden klasörler bulundu” denilmektedir.

Yargıtay’ın Üsküdar Savcılığı’nın talebine verdiği cevapta da görüldüğü gibi, dosyalar hala kayıptır. Oligarşinin bu dava nezdinde hukuksuzluğunun teşhir olması nedeniyle davanın bitirilmesine, mevcut cezaların geçerli sayılmasına çalışılmaktadır. Fakat 100 dosya kayıpken, bu, hukuksuzluğu meşrulaştırmaktan başka bir anlam taşımaz. Yapılacak tek şey, davanın düşürülmesidir!

Elazığ Temel Haklar, mahkemede "Köyümüz Toprağımız İçin Birleşelim" çağrısını savundu: Suçlu, Köyleri Boşaltanlardır

Elazığ Temel Haklar'ın "Köyümüz Toprağımız İçin Birleşelim" başlıklı bildirisinin toplatılmasının ardından, dernek yöneticileri Mehmet Dolas, Meryem Gündüz ve Serdar Aral'a açılan davanın duruşması 30 Aralık günü yapıldı. Elazığ 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde "Devletin emniyet muhafaza kuvvetlerini alenen tahkir ve tezyif" suçlamasıyla açılan davada, savunma yapan Temel Haklar yöneticileri, köy boşaltmaların devlet tarafından bir politika olarak uygulandığını ve Ecevit'ten devletin valilerine kadar yetkililer tarafından da itiraf edildiğini dile getirdiler. "Köyle-

rin güvenlik güçleri tarafından yakılıp yıkıldığı, dönemin politikacıları, yetkililerince dile getirilmiş, fakat hiçbir yargılanmamıştır." denilen savunmada, bunu Temel Haklar'ın dile getirmesinin neden suç olduğu soruldu.

Mahkeme çıkışında bir açıklama yapan Temel Haklar yöneticileri, şunları vurguladılar: "Bizleri yargılayarak suçlarını gizleyemezler. Yargılanacak birileri varsa milyonlarca köylüyü zorla göç ettirenlerdir. Hesap verecek adres bellidir. MGK'sı, ordusu ile **suçlu oligarşidir**. Köyleri zorla boşaltılanların köylerine dönmeleri, gasbedilen hakları için mücadele etmeleri en meşru haklarıdır. Bu davalarla devlet, tüm köylülere gözdağı vermek istiyor. Başaramayacaklar. Köyleri zorla boşaltılanların maddi, manevi tüm hakları koşulsuz sağlanmalıdır."

Temel Haklar "yargı bağımlılığı" hakkında suç duyurularına devam ediyor: "Bütün yargılamalar durdurulmalıdır!"

Sayı 92

16

4 Ocak
2004

AKP'nin "Yargının bağımsız olmadığı" açıklamasının ardından Temel Haklar'ın suç duyurusu ve açıklamaları sürüyor.

Malatya Temel Haklar, 24 Aralık günü suç duyurusunda bulunarak, adliye önünde basın açıklaması yaptı.

Mersin Temel Haklar, 29 Aralık'ta Mersin Adliyesi önünde yaptığı açıklamanın ardından Adalet Bakanlığı ve Bakanlıklar hakkında suç duyurusunda bulundu. Dernek adına açıklamayı yapan Gülin Günbil "bağımsız olmayan bir yargının varlığı gerekçesi ile halen süren bütün yargılamalar durdurulmalıdır" dedi. "Yargılamalar Durdurulsun, Adalet İstiyoruz" dövizle-

rinin açıldığı açıklama aynı içerikte sloganların atılmasıyla sona erdi.

Ordu Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği üyeleri de 23 Aralık'ta Ünye Adliyesi'ndeydiler. "Bağımsız" yargı, iktidara ne kadar bağımlı olduğunu burada bir kez daha kanıtladı. Önce adliyeye girişleri polisçe engellenmek istendi. Ancak polis nezaretinde adliyeye girebilen Ordu Temel Haklar Başkanı Bülent Yazıcı, Cumhuriyet Savcısı Ahmet Çekiç'in hakaret ve tehditlerine maruz kaldı. Tam bir hukuksuzluk sergileyen savcı, suç duyurusu dilekçelerinin sadece birini kabul edip, diğerlerini kabul etmediği gibi, suç duyurusunda bulunanları "sanık" durumuna düşürmekle, hakaretlerle ve gözaltına alarak tehdit etti.

Dernek üyeleri savcının ve polisin keyfi tutumunu protesto ederek adliye önünden ayrıldı. Savcının hukuksuzluğu, **Samsun Temel Haklar** tarafından yapılan açıklamayla da kınandı.

Ayazma'da 'Karanlığa' Protesto

İstanbul'da holding medyasının büyük plazalarıyla ünlü İkitelli'nin hemen yanındaki Ayazma Köyü, bir aydır karanlıkta.

İstanbul'un en yoksul bölgelerinden biri olan Ayazma'da halk, 29 Aralık akşamı yaptıkları eylemle, elektriklikerinin kesilmesini protesto ettiler. Akşam saatlerinde köyün merkezinde toplanan yaklaşık 200 kişi, elektriklerin kesilmesini protesto ederken, "parasız eğitim, parasız sağlık hizmeti" gibi yoksul halkın temel taleplerini de dile getirdiler.

MUHAİRİMİZİN EVİNE KEYFİ BASKIN

Ekmek ve Adalet (Antakya) - 29 Aralık'ta İl Merkez Jandarma Karakolu'na bağlı jandarmalar keyfi bir şekilde muhabirimiz Deniz Kutlu'nun evine saat 20:30 sıralarında baskın yaptı. Gerekçe olarak "sizin mahkemeniz var, onun için bizimle karakola geleceksiniz" denildi. "Bizim mahkemeden haberimiz var, bize avukatımız tebliğ etti" denilmesine rağmen jandarmalar evi basıp küfürlerle, tekme tokat saldırdı. Muhabirimiz Deniz Kutlu, babası Ali Kutlu ve o esnada evde misafir olarak bulunan İlhan Bostancıoğlu yaka paça gözaltına alındı. Sabaha kadar psikolojik işkence yapılarak hücrede tutuldular. Daha sonra mahkemeye çıkarılıp serbest bırakıldılar.

MHP'nin biti kanlandı!

Çok uzun süredir MHP'liler meydanlara, sokaklara çıkmıyordu. Okullarda, patronların bekçi köpeği olarak fabrikalarda her zamanki saldırganlıklarını sürdürseler de, genel siyaset gündeminde varlıkları-yoklukları belirsizdi.

Son haftalar içinde ise, ağızlarından salyalar saçan, herkesi asıp kesmekle tehdit eden MHP'liler yine ortalarda.

Tatlises'in Kürtçe'yle ilgili yasalar hakkındaki sözleri üzerine Tatlises'i "**Taksim Meydanı'nda asma**" gösterileri, "Kürtçe klip" çeken sanatçılara tehditler, KESK Başkanı Sami Evren'in yanlış bir demecini malzeme yapıp KESK önünde gösteriler, bir otelin "hamurdan" Noel simgesi yapmasına karşı gösteriler, çeşitli liselerde saldırılarını birden artırmaları... birbirini izliyor.

Ne oldu da birden bire -teşbihte hata olmazmış, ipi çözülmüş itler gibi hırlayarak- ortalara döküldü "Ülkü Ocaklı"lar?

Son dönemlerdeki sessizlikleri, çoğunlukla 3 Kasım seçimlerinde uğradıkları "**yenilginin şokuyla**" açıklandı. Bu açıklamada bir doğruluk payı olsa da tek başına eksik bir açıklamadır. MHP esas olarak "politikasızlığın", başka deyişle halka söyleyecek bir şeyi olmamasının sonucu olarak sessizdi.

Bugünkü çığırtkanlıklarına malzeme yaptıkları konulara bakınca görülür ki, bugün "gündeme girmeye" çalışmalarının nedeni de aynıdır. Yani sessizliklerinin de, çıkardıkları sesin de kaynağında politikasızlıkları ve halka söyleyecek bir şeyleri olmaması vardır.

MHP, şovenizm ve İslamcılık'la yeniden sahneye çıkma peşinde

MHP, bundan önce, yani DSP ve ANAP'la birlikte iktidar koltuğuna oturmadan önce, IMF kararlarına karşı, AB'nin, ABD'nin emperyalist da-

yatmalarına karşı sözde de olsa "milliyetçilik" zemininde muhalefet yapıyor, Kürt düşmanlığının

oligarşinin tüm kesimleri tarafından en üst düzeyde sürdürüldüğü dönemlerde saldırganlığın koç başı olarak prim yapıyordu. İktidar koltuğu MHP'nin demagojilerini çökertti, milliyetçilik sırmalarını döktü.

Onlarcasını imzaladığı IMF programlarına muhalefet edebilir mi şimdi? "Uyum yasaları"nı çıkarmakla övündüğü AB'ye mi, "stratejik müttefikimiz" dediği ABD'ye mi muhalefet edecek?

Kısacası, muhalefet edecek hiçbir şeyi olmayan MHP, ancak oligarşinin "bekçi köpeği" olarak işe yarayabilir. Oligarşinin devrimcilere, Kürt milliyetçi hareketine karşı yok etme saldırılarını artırması, oligarşi içi it dalaşında bazı kesimlerin Kürt düşmanlığını tırmandırma politikası, MHP'ye de "ortaya çıkma" zemini yaratmış oldu. MHP bu fırsatı değerlendirip eriyen tabanını şovenizm temelinde kısmen de olsa toparlamak istiyor. Şovenistliği tescilli MHP, AKP'den hayal kırıklığına uğrayacak kesimleri kendine çekebilmek için **İslamcı** motifleri de kullanmayı ihmal etmiyor. (Yıllarca halkı MHP'nin değiştiğine inandırmaya çalışanlar, bu kafatasçı, katliamcı saldırılar karşısında en küçük bir suçluluk duyuyorlar mı acaba?)

Şovenizm yapmadan, Alevi-Sunni kışkırtıcılığı yapmadan, devrimcilere saldırmadan MHP kocaman bir **HİÇ**'tir. Döktüğü kanla, iktidar koltuğundaki işbirlikçiliğiyle teşhir olarak eriyen MHP, bugün şovenizm ve İslamcılık'la yeniden sahneye çıkma peşindedir.

Şovenist kışkırtmaya protesto!

Geçen hafta, İzmir'de "**kimliği belirsiz kişiler**" tarafından çeşitli yerlere "**Her türlü suçu Kürtler işliyor**" başlıklı bildiriler asıldı. "Kimliği belirsiz kişiler" in kimliğinin en üstünde kontrgerilla yazdığı kuşkusuzdu; kontrgerilla'nın belki "resmi" elemanları, belki de MHP'li "sivil"ler astı bildirileri. Bunun fazla bir önemi yok; önemli olan bu bildirilerin de şovenizmi kışkırtmak için son dönemde yoğunlaştırılan girişimlerin bir parçası olduğudur.

İzmir'deki çeşitli örgütler, 27 Aralık'ta DE-HAP Konak ilçe binası önünde toplanarak bu bildirileri protesto eden bir eylem yaptılar. Polisin yürüyüşü engellediği eylemde, şovenizme dikkat çekildi.

Sayı 92

17

4 Ocak
2004

Asgari Ücret Belirlendi

Emekçiyi Açlık Sınırının Altında Yaşatmak İsteyen AKP İktidarı

Uzun görüşmelerin ardından asgari ücret belirlendi. Buna göre;

Asgari ücret, 2004 yılının ilk altı ayı için 303 milyon 79 bin 500 TL net olarak belirlendi. Artış, yüzde 34.1'e denk düşüyor. Ama bunun tamamı patrona ait değil. Sigorta primleri ve vergilerdeki düşüşle birlikte patrona malolan artış yüzde 20. AKP, "gerisini biz hallederiz" diyerek halkın sırtına yüklemek üzere patronun üzerinden aldı.

AKP ve Türk-İş, İşçiye "Ölün!" Dedi

Kararın, patron temsilcisinin muhalif oyuna karşı hükümet ve işçi temsilcisi olarak bulunan Türk-İş'in oyuyla alındığı açıklandı. Türk-İş temsilcisi, işçi sınıfına her ihanetinde olduğu gibi, "biz şunu istemiştik, ama..." diyerek, bu sefalet ücretini neden kabul ettiğini açıklamaya çalıştı. AKP hükümetinin temsilcisi ise, "son on yılın en yüksek artışı" aldatmacası ile uyutmaya çalıştı. Ücretin açıklandığı toplantıda konuşan patronların temsilcisi ise, ücrete karşı çıkarak şöyle dedi:

"Bu zammın yükü ağır olacak. İşsizlik artacak, yatırımlar azalacak, kayıt dışı ekonomi ve istihdam daralacak, vergi ve prim ödemelerinde sorunlara, KİT'lerin ve yerel yönetimlerin SSK'ya borçları artacak, işletmeler zayıflayacak, ekonominin rekabet gücü azalıp ihracat azalacak, üc-

ret skalası bozulacak, bütçe dengesizlikleri ortaya çıkacak, sonuçta ekonomik denge bozulacak..."

Demek ki, bu ülke ekonomisinin IMF'ye bağımlı hale gelmesinden, krizlerden, yoksulluktan, açlıktan, sefaletten her şeyden asgari ücretliler sorumlu! Patronlar sınıf bilinciyle konuşuyor; biz kasamızı dolduralım, milyonlar aç kalsın, sürünsün istiyorlar.

Yüzyıllardır bu bilinçle hareket ediyorlar.

Peki "işçi tarafını temsilen" diye toplantıya katılan Türk-İş işçiyi mi temsil etti bu görüşmelerde? Sınıf bilinciyle mi hareket etti? Ne alakası var, sonuç ortada. Ve bu kararın altında Türk-İş'in de imzası var.

Resmi açlık sınırı 458 milyon. Yoksulluk sınırı ise bir buçuk milyar civarında. Asgari ücret 303 milyon. Yani, AKP iktidarı, **AÇLIK SINIRININ DA ALTINDA BİR RAKAM "SON ON YILIN EN BÜYÜK ARTIŞI"** diye sunuyor utanmadan. Ve Türk-İş buna onay veriyor. Kendisinin istediği de bundan zaten çok farklı değil; 328 milyon.

Tabloya bakın, AKP hükümeti, işbirlikçi sendika ortaklığı ile 5 milyon asgari ücretli, ailesi ile birlikte en az 15 milyon insanın açlık sınırının altında yaşaması kararı resmi olarak alınmış durumda. Bunun anlamı, "yaşamayın, sürünün, ölün" demektir.

Tayyip'in Şovunun Anlamı

Şimdi AKP iktidarını sözcülerinden, tabanda daha yaygın olarak AKP'lilerden şu yalanı dinleyebilirsiniz:

"Başbakanımız aslında daha fazla vermek istemişti, ama olmadı. Çünkü..."

"Çünkü"nın devamında binlerce yalan, alavere, takiiye var. *"Âlem sersem, millet kör; devlet cimri, Başbakan bonkör!"*

Ne istemişti Tayyip? 350 milyon.

Dillendirilen rakamların tümü açlık sınırının altında. Bunlar içinde "en yüksek" olanını dile getirenler, "işçiyi düşünen" olarak lanse edilmek isteniyor. Halk, açlık sınırının altında yaşamaya alıştırılmak isteniyor.

Peki Tayyip Erdoğan muhalefet mi, iktidar mı? Sanki muhalefet partisi lideri gibi, görüşmeler boyunca, sürekli olarak "asgari ücretin insani olmadığını" söyledi. Amaç, sadece halkı aldatmak! İnsani değilse, insani yap! Yok, yapamaz. Hem IMF'den, patronlardan dolayı yapamaz, hem de kendisi de bir patron olduğu için, tarikat holdinglerinde onbinlerce işçi asgari ücretle çalıştırıldığı için yapamaz.

Tayyip Erdoğan

Türk-İş Başkanı

5 milyon asgari ücretliyi aileleri ile birlikte en az 15 milyon insanımızı, açlık sınırı altında yaşatmak isteyenler, işte bunlardır. Halkın düşmanlarını tanıyın ve unutmayın. Asgari ücreti halk belirlemedikçe, isimler değişir çark dönmeye devam eder.

Tayyip'in İdeolojisi Açlığa Mahkum Ediyor

Binlerce örnek bir yana, asgari ücrete bakın, Tayyip'in ideolojisinin milyonları açlığa mahkum ettiğini ve bununla övündüğünü görün. Tayyip, IMF'nin izin verdiği sınırların dışında asgari ücret bile belirleyemiyor, IMF'yi protesto edenlere, "ideolojik" diye saldırıyor. Peki Tayyip'in ideolojisi halka ne diyor? "ÖLÜN!"

Öte yandan, yardım şovları, sadakalar, zekatlarla yaşamaya alıştırmak istiyor. Kendisi üçüncü şirketini kurarken, babasından miras kalmadan, belediye başkanlığından dolar milyoneri olurken, halka açlığı dayatan Tayyip'in ideolojisi halkın düşmanıdır. **Kapitalizmi savunan** kim olursa olsun, ister liberal ister İslamcı etiketli, **halka açlık dayatıyordur**.

Asgari ücretin belirlenmesi nihayetinde işçi sınıfı ile sermaye arasındaki çatışmanın bir arenasıdır. Tüm TİS'ler de böyledir. Sözde, bu pazarlıkta, devlet "hakem" dir.

Devlet kuruluşu DİE açlık sınırının altında rakamla geçinilebileceğini söylüyor. Başbakan, büyük lütuf havalarında, açlık sınırının altında geçinilebileceğini söylüyor. Patronlar bu rakamlara bile itiraz ediyor, işçiyi temsil ettiği söylenen sendika belirlenen rakama onay veriyor. Demek ki, pazarlık masasında "iki taraf" da yok, "hakem" de yok. Tüm sermayenin çıkarlarını değişik biçimlerde ifade ediyor.

Tayyip'in düzenidir bu. Onun düzeninden bir başka gerçeği daha hatırlatalım: Yapılan hane halkı anketleri 10 milyon resmi ücretlinin yanı sıra, 10 milyon da kaçak işçi olduğunu ortaya koyuyor. Sadece ücretli bazında bakıldığında kayıt dışı ekonominin rakamları, resmi rakamlara denk. Ne düzen ama! Tayyip'in muhalif herkese "ideolojik" diye saldırması da, bu düzenin üzerini örtmek için.

Asgari Ücreti Halk Belirlemeli

Milyonlarca insanın yaşamı patronların, işbirlikçi sendikaların, IMF'nin hükümetinin insafına bırakılamaz. Bırakıldığında sonuç ortada. Asgari ücreti halk belirlemelidir. Halka her alanda örgütlenme hakkı tanınmalıdır. Fabrikalarda, mahallelerde komitelerinde, halk meclislerinde örgütlenecek halk, asgari yaşam koşullarını da belirlemeli.

Halkın örgütlenmesini istemeyenler, baskı ve yasakla, terörle engelleyenler, halkı açlığa mahkum etmek isteyenlerdir.

Her sınıfın Yeni Yıl Kutlaması Ayı Olur

Her sınıfın her şeyi ayrı olduğu gibi, yeni yıl kutlaması da ayrı olur. Nitekim öyle de oldu. "Eğlencesi" de ayrıydı yoksulların, yeni yıla dair umutları da...

Milyonlarca gecekondudan bir tasavvur edin; nasıl kutlanmış olabilir yeni yılı. TV'lerdeki programlar dışında diğer günlerinden bir farkı var mıdır, o günün? Beynini uyuşturmak, sınıf bilincinin yok edilmesine katkıda bulunmak için 24 saat propaganda yapan TV kutusunun karşısında geçen bir yeni yıldır en fazla. Bir de "ya çıkarsa" diye umudumuzu pazara çıkarıp kâra döndürdükleri Milli Piyango biletleri ellerinde, hızla dönen tekerlekten düşecek rakamlarla karşılaştırarak yüreği hızla çarpacak. Ve çekiliş bittiğinde, rüyadan uyanacak milyonlarca ana ve baba. Yeniden göz bebeklerine gelip oturacak, bir metre pazen bezini üzerine "elbise" diye geçirdikleri bebeklerinin açlığı.

Peki bir avuç burjuvanın yeni yıl kutlaması?

İstanbul'un Nişantaşı'sı, Beyoğlu'sunun süslenmesine milyarlar harcandı. Paris'in lüks caddelerine benzetildi milyonlarca yoksulun yaşadığı İstanbul'un bir kaç caddesi. Biz ayrı bir dünyada yaşıyoruz diye haykırdı burjuvalar. Utanmazca, yoksulların gözünün içine bakarak. TV'ler onların eğlencesi ile eğlendirmeye çalıştı yoksulları. Burjuva yaşamlara ne kadar çok gencimizi özendirir, o hayallerle yaşatırlarsa kâr diye baktılar. Yozlaşmayı, Amerikan, Avrupa kültürünü, "çağdaşlık" diye sunanlar, hayatın her anını bu yaşamı halkın gözünde yüceltmekten hiçbir zaman vazgeçmeyeceklerdir.

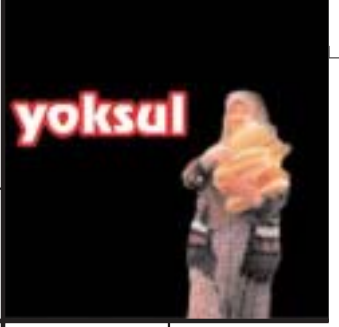
Bir geceliği 3-4 bin dolar olan eğlence yerleri, burjuvaların sapkın eğlencelerine sahne oldu. Gazeteler günler öncesinden, yılbaşı eğlencesinin nerede kaç milyon liraya mal olduğunun listelerini yayınladılar. Adı bile bizim dilimizde olmayan (The Ritz-Carlton) bir otelin yılbaşı gecesinin 5.8 milyar olduğunu yazdı bir gazete. Listelerin kimin için yayınlandığı belli. Burjuva basın zaten hep o dünyanın haberlerini vermiyor mu?

Yoksulların iktidarı kurulana kadar, her yılbaşında yaşayacağız bu tabloyu. Her yılbaşı yoksulluğumuz suratlarımıza çarpılacak, "bu dünyanın bütün zenginlikleri bizim" diye sırtmaya devam edecekler.

Bu dünya bizim, biz 6 milyarız.

Bu ülke bizim, biz 70 milyonuz.

Ve, milyonlarla birlikte yeni yılları umutla karşılayacağız, birkaç bin kişilik azınlığın eğlenip milyonların seyrettiği günlerin artık bizden uzak olduğu günlerimiz de gelecek.

Sayı 92

19

4 Ocak
2004

Din Tüccarı Tayyip Servetini Büyütüyor

“Ekonomi iyiye gidiyor” derken haklılarmış! Onmilyonların açlık ve yoksulluk içinde yaşadığı ülkemizin başbakanı Erdoğan 3. şirketini de kurdu!

Tayyip Erdoğan'ın yükselişinin sadece siyasi kariyerde olmadığı, bunun için dini kullanırken aynı anda da servetini büyüttüğü, 3. şirketini kurması ile birlikte daha da netleşti. Halkın dini duygularını istismar eden ağzından çıkan her söz, kasasına dolar olup akıyor. **Din tüccarlarının başı**, dini istismar ettikçe, iktidar koltuğunda oturdukça servetine servet katıyor. Hem de pervasızca yapıyor, Çiller'in ardından, kendi adına şirket kuran ikinci başbakan olma ünvanına kavuşuyor Tayyip!

“İçimizden Biri” Postuna Bürünmüş Dolar Milyoneri Başbakan

Tayyip'in aleni Amerikan uşaklığı ve IMF memurluğu yapmasına, emekçi düşmanlığını her fırsatta dışa vurmasına karşın, sömürüyü gizlemede, kimi kesimlerin gözünde hala teşhir olmasında en önemli pay, din istismarcılığı ise, ikinci pay da yarattığı “içimizden biri” imajıdır. Hakını yemeyelim, bu tiyatroyu iyi oynuyor. Tayyip'in gerçek yüzünün üzerine örtülmüş bir post gibi bu imaj. Bilinçsiz, susturulmuş, örgüt-süzleştirilmiş halkı aldatmada bu post kullanılıyor. Kaldırdığınızda ise, karşımıza pis dişleriyle sırıtan bir dolar milyoneri kapitalist çıkıyor.

Geçtiğimiz hafta kurulan, “Yenidoğan Gıda Pazarlama ve Ticaret AŞ”de yüzde 12 hissesi olduğu ortaya çıktı Erdoğan'ın. Şirket, **Ülker**'in **Cola Turka**'sını, İstanbul Anadolu yakasında 6 bin noktaya dağıtacakmış. Cola Turka dağıtımcısı Tayyip'in, yine Ülker ürünlerini dağıtan **Emniyet Gıda** ve **İhsan Gıda** adlı iki şirkette de ortaklığı bulunuyordu. Bu da üçüncüsü oldu.

“Ekonomi iyiye gidiyor” derken haklılarmış! Tayyip'in işleri yolunda!

Burjuva basının, Tayyip'in “siyasi etik” üzerine önceki konuşmalarını hatırlatması, “haksız rekabete yol açacağı” uyarıları, “görevi kötüye kullanmak olduğu” eleştirilerine dönüp bakmıyor Tayyip. “Güç benim istediğimi yaparım” mantığıyla halkın birçok kesimi kaâle almayan Tayyip, bu konuda da arsızlığını sergilemeye devam ediyor. Eleştirilere açıklama yapma gereği bile duy-

muyor Tayyip. Yapsa da, tıpkı önceki mal varlığını açıkladığı gibi, “oğlumun düğününde toplanan paralarla kurdum”dan daha mantıklı bir yalan söyleyemeyeceği kesin. “Koç'un bakkallıktan, Sabancı'nın hamallıktan bu duruma geldiği” yalanlarının üzerine bunu da eklersiniz, olur biter. Halkın iktidarına kadar kimse de, bu hırsızlıkların, yutturmacaların hesabını sormaz nasılsa.

29 Aralık tarihli Hürriyet'ten Şükrü Küçükşahin'den şirketlere dair kimi rakamlara bakalım.

Emniyet Gıda'nın 28 Mayıs 2003'teki genel kurulunda Erdoğan 42 bin hisseyle temsil edildi. Yenidoğan Gıda ile Emniyet Gıda'nın kurucuları, iki kadın dışında aynı. Tümü birbirinin eşi, dostu, akrabası, “tarikat kardeşi”! İTO sicil kayıtlarına göre, Erdoğan'ın AKP'yi kurma çalışmalarına başlamasıyla birlikte şirket kârında olağanüstü bir patlama yaşandı. 2000'de zarar eden Emniyet Gıda ‘ekonomik kriz’ yılı 2001’de **726 milyar** kâr etti! 2002'nin kârı ise **867 milyar**. AKP'nin **iktidar nimetlerinden** kimlerin faydalandığı açık değil mi? Erdoğan'ın kaynağını açıklayamadığı serveti ise milyon doları buldu.

İktidarın Yağmasındaki Ülke

Türkiye böyle bir ülkedir! Tayyip'in seyri bunu en açık şekilde anlatmaktadır.

Belediye başkanı ol, şaibeli ihalelerle kasanı doldur, halkın parasını tarikat holdinglerine aktar, dokunulmazlık kazanıp yolsuzluktan yargılanmaktan kurtul ve dolar milyoneri ol! Sonra halkın dini duygularını istismar et, tarikatlarla, soygun düzeninin hırsızları ve katilleri ile ittifaklık kurup Başbakan ol, belediyedeki yolsuzluklarını soruşturan müfettişleri engelle, şirketlerine şirketler kat, hisselerini büyüt, “ekonomik krizler”de kârını katla! Sonra da halka dönüp “**bendensin**” de!

İktidar olan partilerin milletvekilleri, bakanları hep köşeyi döndü bu ülkede. Eş dost akrabalar hiç yoktan holding sahibi oldular. Yüzlerce örnek bilinmekte.

Erdoğan, en arsız olma yolunda. Yok, oğlunun düğününde takılan takılarınmış! Resmen halkla alay ederek soyuyor, meydan okuyarak pervasızca çalışıyor, köşeyi dönüyorlar. Başbakan

utanmadan, Cola Turka reklamı yaptı. Kendi çıkarları için Cola Turka'nın ne kadar "milli" olduğu yalanı yutturulmaya çalışıldı. Boşuna olmadığı ortaya çıktı. Ülker Grubu yöneticilerinden Atilla Özokur, "Başbakan diğer şirketlerde ortak. Yeni şirkette de bilgisi dahilinde, aynı nispette ortaklığı devam ediyor" diyor; Ülker'in kârına otomatikçe bağlanmış şekilde ortak!

Kendini ANAP'a benzeten AKP'nin, en büyük benzerliği de bu konuda değil mi zaten? ANAP döneminin köşe dönücüler, yiyiciler, halkımız en büyük yoksullukları yaşarken ortalığı kaplayan dolar milyonerleri şimdi AKP'ye boş yere akın etmiyorlar. AKP, bir mıknaş gibi, "koltukta oturan iktidar nimetlerinden nemalanır" felsefesi şimdi AKP'de yaşıyor. Ne de olsa, partinin lideri, "kasanı doldurmaya bak!" düşüncesinin baş temsilcisi.

Din Tüccarlarına Aldanmayın!

Halkın dini duygularını kullanarak sadece iktidar olmuyorlar din tüccarları. Aynı zamanda doğrudan para topluyor, sermaye yapıyorlar. Kombassan'dan, Endüstri Holding'e, Yimpaş'a kadar "İslami" kimlikli holdinglerin ortak özelliği bu. Yimpaş yurtdışında topladığı paralar yüzünden incelemeyken, Endüstri Holding'in Müslüman patronları çoktan kayıplara karıştılar. Geriye, aldatılmış, inancı kullanılmış, yurtdışında çalışarak elde ettiği birikimleri elinden alınmış binlerce insan bırakarak elbette.

Halkımız! Bunlara inanmayın, hissedar olmayın, paranızı yatırmayın! **Dinle, Müslümanlıkla**

alakaları yoktur. Sadece sizleri aldatmak için kullandıkları, iktidar yolunda malzeme yaptıkları bir kılıftır Müslümanlıkları. Sadece, dini nasıl kullanırsanız, nasıl pazarlar hesabı yaparsınız. Hiçbiri inanç özgürlüğünü gerçekte savunmaz, savunur gözüküp aldatırlar. İnanç özgürlüğünü sadece devrimciler savunurlar.

Tayyip en önde gidenidir din tüccarlarının. AKP iktidarının yarattığı olanaklarla yüzlerce Endüstri Holding gelişmeye devam ediyor.

Açıkla Tayyip! Nasıl Dolar Milyoneri Oldun?

Halkın inancını ranta dönüştüren din tüccarlarının başı Tayyip; nereden geliyor bu değirmenin suyu; halka açıkla! Düşün takıları masallarına kimseyi inandıramazsınız! Servetlerinizi hangi yollarla, halkın saf dini duygularını kullanarak nasıl büyütüyorsunuz, açıklayın!

Din istismarcılığına son verin! Halkı aldatmaya son verin!

3 şirket bilinen. Ya bilinmeyen başka tarikat holdinglerindeki ortaklıklar, verilen ihaleler karşılığı alınan paylar?

Hiçbir şeyi açıklamayacaklardır, açıklayamazlar.

Açıkladıklarında, iktidar olmak için uydurdukları bütün o yalanlar ortaya çıkacaktır. Gecekondu ziyareti şovlarının sihiri bozulacaktır.

Düzenin mahkemelerine karşı "dokunulmazlık zırhı"na bürünebilirler. Ama halka bu yağmanın, talanın hesabını vermekten kurtulamazlar. Bugün halkın vicdanında, yarın iktidarında!

Sayı 92

21

4 Ocak
2004

Öğrencileri İçin Alevlerin İçine Dalan Öğretmenlerimiz Ve Tayyip'in Amerika'da Okuyan Çocukları

Ağrı'nın Doğubeyazıt İlçesine bağlı Ortadirek Köyü'nde iki öğretmen, öğrencilerini yangının ortasından kurtarmak için kendi yaşamlarını feda ettiler. Burçin Uysal ve Aysun Kayalar isimli öğretmenler, 159 öğrencinin okuduğu, üç öğretmenin görev yaptığı Ortadirek Köyü Birleştirilmiş Sınıflı İlköğretim Okulu'nun öğretmenleriydiler. 25 Aralık günü, sobayı yakmak isteyen öğrencileri 10 yaşındaki Okan Kömürcü alevler içinde kalınca onu kurtarmak için kendilerini feda ettiler. Okan Kömürcü ile birlikte Burçin Öğretmen ve Aysun Öğretmen yaşamlarını yitirdi.

Bizim öğretmenlerimiz, bizim gençlerimiz onlar; fedakar, halkını seven, idealist, daracık sınıflarda yüzlerce öğrenciye eğitim vermeye çalışan.

Bir de Tayyip Erdoğan'ı ve Amerika'da okuyan

çocuklarını düşünün; Amerika'nın bilmem ne okulunda, kaynağı şaibeli paralarla okuyor bu ülkenin başbakanının kızı. Ve ağızından vatan, halk sevgisi düşmüyor.

Tam bir riyakarlık, Amerikan hayranlığı bir yanda, öte yanda bu ülkenin yoksul çocuklarına eğitim vermek için canını feda ediyor insanlarımız. Tayyip'in çocukları istisna değil. Kemal Unakıtan'ın Amerika'nın Ohio Üniversitesi'nde okuyan kızı gibi ve daha onlarca kalbur üstü AKP'linin çocukları falanca tarikat holdinginin ödenekleri ile okuyorlar.

Onların, oturduğu sıralara soğuktan yapışmak için sabah erkenden soba yakmaları gerekmiyor, onların başına böyle bir olay da gelmez. Öğretmen olsalar zaten böyle bir köye tayinleri de çıkmaz.

Burjuva basının sütunlarında kısacık haberlerle geçiştirildi bu olay. Aynı basın AKP'lilerin çocuklarının Amerika'ya gidiş ve dönüşlerini büyük punto lu resimlerle sunarlar.

AKP'nin Alkışladığı, IMF'ci CHP'dir

IMF, tarafından incelenip, gerekli yerlerde değişiklik yaptırıldıktan sonra TBMM'ye getirilen 2004 yılı bütçesi onaylandı. Bütçenin içeriğini daha önceki sayılarımızda ele aldığımız için ayrıntılarına girmeyeceğiz, ancak IMF tarafından dikte ettirilen bütçenin, halkın hiçbir sorununu dikkate alarak hazırlanmadığı kesindir.

Bütçe görüşmeleri sırasında iktidar partisi adına konuşmalar yapıldı, IMF'nin ekonomi politikasına "bizim politikamız" denilerek övgüler yağdırıldı. Bu, AKP açısından doğal olmalı. IMF'ciliği tartışma götürmez bir gerçek olarak ortada duruyor.

Peki CHP farklı bir tavır mı sergiliyor IMF politikaları konusunda.

CHP grubu adına Kemal Derviş'in konuşması sergilemediğinin bir kez daha tescili oldu. Derviş, iktidar partisinin milletvekili gibi, IMF merkezli ekonomi politikayı yere göğe sığdıramadı. Derviş'in konuşması AKP sıralarından büyük alkış aldı. Elbette niye alkışlamasınlar ki, her ikisi de IMF politikalarından başka bir şey söylemiyor.

CHP, IMF politikalarını uygulayan AKP ikti-

darının nesini eleştirecek? Kendisi iktidar olsaydı, o da emperyalistlere, aynısını uygulayacağına teminatını Kemal Derviş'i transfer ederek vermemiş miydi? Ara sıra çıkıp halkın yoksulluğundan söz etmeleri aldatmaktan başka bir amaç taşıyor. O, yoksulluğun bugün uygulanan ekonomi politika ve sistem sorunu olduğunu bilmez mi CHP?

Elbette bilir. Derviş'in kürsüde övdüğü esas olarak AKP değil, IMF idi. Bütçe konuşması için CHP adına Derviş'i seçen Deniz Baykal da farklı düşünmediğini böyle göstermiş oluyordu.

CHP, IMF'ye güven verme çizgisinden sapmıyor, bunu göstermek için de her fırsatı kullanıyor. IMF'cilerden övgü de alıyor nitekim. Bakın bu konuşmanın ardından IMF'ci liberallerden biri ne yazıyor;

"Kemal Derviş'in mecliste yaptığı bütçe konuşması her kesimde büyük takdir topladı. Medyada övücü yazılar çıktı. Hükümete eleştiriler yönelttiği halde, Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, Kemal Derviş hakkında övücü sözler söyledi... Gerçek bir sosyal demokrat böyle konuşur... CHP çıkış yolu arıyorsa, Derviş'in konuşmasının neden beğenildiğini iyi anlamalı..." (Taha Akyol, 27 Aralık Milliyet)

Akyol yol gösteriyor, ekonomide tamam, ama laiklik, türban ve başka konularda da böyle olun diye nasihat veriyor CHP'ye. **"Her ke-**

Köylü Düşmanı Tayyip

Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) 40'ıncı yılı töreninde konuşan Tayyip Erdoğan, patronların dışında bütün halk kesimlerine karşı sınıf kinini bir kez de köylülere karşı gösterdi.

Köylülere ne kadar düşündükleri propagandası yapmak isteyen Erdoğan, salonda köylülerin tepkilerine neden oldu. Yer yer, Tayyip'in konuşmalarına müdahale ederek yalanlarını ortaya çıkaran köylülere sinirlenmişti Tayyip.

Salondan, "Bağ-Kur'lu sizden artış bekliyor", "pamuk, üzüm elimizde kaldı" sözlerini duymazdan gelerek konuşmasına devam eden Tayyip, önceki hükümet eleştirisi üzerinden kendisini aklamaya çalışırken, salondan, "Geçmiş hükümeti bırak, biz sizden bekliyoruz" müdahalelerine maruz kaldı. "Mazot yardımını aldınız değil mi?" diye propaganda yapmak istedi, "hayır almadık" cevapları yükseldi salondan. Propaganda istediği gibi yürümeyince dengesini yitirdi ve önce "almadık" diyen köylüye,

"bana ne" cevabı verdi. Salondan istekler artınca da beyindeki ideolojinin, sömürü ideolojisinin kelimeleri dökülmeye başladı.

"Siz hesap kitap yapmadan çok şey istersiniz. Ama biz hesap kitap yapıyoruz."

Köylüye **"gözünüzü toprak doyursun"** diyen Tarım Bakanı'nın bu sözlerinin kendi beyinin ürünü olmadığı, AKP'nin köylüye yönelik politikalarının özlü ifadesi olduğu böylece bir kez de Başbakanın ağzından yineleni. Öyle ya, köylü zaten ihtiyacı olmasa da isterdi, ölse de istememeliydi. Tüm halkın susmasını, örgütlenmemesini, AKP ne verirse ona razı olmasını istiyorlar. İsteyen olduğunda da arsızca azarlamaktan, baskı uygulamaktan çekinmiyorlar. Kendisi, "Ege Bölgesi'nde pamuk ekim alanlarında yüzde 8 azalma olduğunu, gübre fiyatlarının da uluslararası piyasalardaki hareketler nedeniyle arttığını" itiraf ediyor, köylü bunları ve daha dile getirilmeyenleri dile getirince, "gözünü toprak doyursun" cevabı veriyor.

Bu kafa halkın taleplerine değil sadece, halkın

sim” dediklerinin kimler olduğunu hatırlatmaya gerek yoktur elbette. 70 milyon halk, sadece şu son üç yılda kendisini yoksulluğa mahkum eden IMF politikalarını övmeyeceğine göre, elbette kapitalistler ve onların sözcüsü televole ekonomistleri.

Zaten, onlar için bu ülkede sadece “her kesim” dedikleri küçük bir azınlık yaşar, milyonlarca halk yoktur. Ne basının haberleri onlara yöneliktir, ne de iktidarın ekonomi politikaları.

CHP de, ufak tefek ayırık otlarını temizleyerek, işte bu “her kesim”in partisi olmayı büyük oranda başarmıştır. Örneğin, burjuvaziden başka kimin çıkarını savunur? Laiklik tartışmalarından başka neyi tartışır, neyi gündeme getirir?

Ama CHP’nin unuttuğu bir nokta var ki, bugünkü CHP’nin içinde bulunduğu durumu çok iyi açıklıyor. Kimse sadece “IMF desteğiyle” iktidar olamaz. Bu ülkede yaşanan açlığa, yoksulluğa, zulme karşı en küçük eleştirisi, politikası olmayan, halkı, en azından kendi tabanını sokağa dökmeyen CHP, bu nedenle varolanı da kaybetmeye mahkumdur.

AKP Böyle Özelleştiriyor!

Özelleştirme emekçiye işsizlik, halka yoksulluk getirir. Tekeller ise, iktidarlara ilişkileri sayesinde büyük vurgunlar vururlar.

Mayıs ayında özelleştirilen Eti Gümüş’ün de böyle bir vurgunla satıldığı ortaya çıktı. TMMOB Maden Mühendisleri Odası’nın “kuşku” diyerek ortaya koyduğu gerçekler, daha önce de örnekleri yaşandığı gibi, Eti Gümüş’ün malvarlığı neredeyse satış değerine yakın.

İşte TMMOB Maden Mühendisleri Odası’nın açıklamasından bir özelleştirme hikayesi.

1- Eti Gümüş’ü satın alan 3S Madencilik Seramik’in gerçek kimliği, 'Söğüt Seramik Sanayi'nin isim değiştirmiş halidir. Ve üç yıl önce bankalara borcu nedeniyle iflas ederek SPK'ya 'artık üretim yapamıyoruz, fabrikamızı kiraya verdik' diyen 'Söğüt Seramik'tir.

2- Eti Gümüş 40 milyon dolara satıldı. Şirketin, kasa, stoklar ve tesislerle birlikte nakit ve nakte çevrilebilir malvarlığı 29.5 milyon dolar. Üstelik her yıl kâr eden bir kuruluş. 2002’yi 782 milyar lira net kârla kapatan Eti Gümüş, 2003’ün ilk üç ayında 497 milyar lira net kâr etti. Anlayacağınız “kelepir”.

3- Şirketi alan 3S Madencilik, 40 milyon dolar vereceği kuruluştan inceleme gereği bile duymadı! Sadece malvarlığına ilişkin bilgi yeterliydi çünkü.

4- Satış sıfır personelle gerçekleşti. Yani tüm çalışanların kıdem tazminatları devlet tarafından ödenip işten çıkarılarak, 3S Madencilik’e teslim edildi.

Satış sözleşmesi 26 Aralık günü resmi gazetede yayınlanarak, özlettiğimiz peşkeş resmileşti.

Sayı 92

23

4 Ocak
2004

kendisine tahammülsüzdür. Sadece tarikat holdingleri ve TÜSİAD’çılarının dostu olabilir bu zihniyet.

AB Tarımı Tekelleştiriyor

Tayyip’in zılgıtı öncesinde, TZOB Başkanı Şemsi Bayraktar yaptığı konuşmada köylülerin taleplerini sıraladı ve durumu, “IMF talepleri doğrultusunda desteği kesilen tarımın silahlı bırakıldığını, silahlı kalan tarımın da yabancı tarım ürünleri ile vurulduğunu” söyleyerek özetledi. AKP’nin de devam ettirdiği tarım politikasını özü özetli buydu gerçekte.

AKP’nin “tarımda reform” diye yutturmaya çalıştığı da, IMF ve AB’nin dayattığı politikalarından başkası değildi. IMF’nin tüm dünyada geri bırakılmış ülkelerin tarımını nasıl yok ettiğini birçok ülkeden örnekleri vardır. AB’nin bu yöndeki dayatmaları ise, ülkemizde gizlenmeye çalışılmaktadır. Oysa, bugün tarıma yönelik politikalarda AB’nin doğru dan belirleyiciliği yadsınamaz durumdadır.

Peki AB’nin tarım politikasının özü nedir?

Geri bıraktırılmış ülkelere dayatmaları Yunanistan’dan bilinir. AB’ye giriş süreci ile birlikte, küçük üretici yok edilmiştir Yunanistan’da. Ancak aynı durum AB’nin gelişmiş kapitalist ülkeleri için de geçerlidir.

Geçtiğimiz hafta, Ankara’da yapılan “**Tarım ve Hayvancılık Kurultayı**”nda konuşan Fransa Çiftçi Konfederasyonu temsilcisi Pascal Pavié’nin anlattıkları bu politikanın açık kanıtlarını içeriyordu. Pavié, Türkiye köylüsünü AB’ye aldanmamaları konusunda uyardı ve AB’nin, “Çok uluslu tekeller için cennet, ama küçük çiftçiler için öyle olmadığını” anlattı ve AB’de tarım nüfusunun giderek eridiğinin örneklerini verdi.

Buna göre, Fransa’da tarımda çalışanların oranı yüzde 3’e düştü. Tarıma desteğin yüzde 80’i büyük kapitalist çiftliklere veriliyor. Bunlar tarım nüfusuna oranı ise ancak yüzde 20. Polonya’da küçük üretici ise desteklemeden hiç yararlanamıyor. Yüzde 30’u tarım nüfusu olan Portekiz’in AB’ye girişi ile birlikte yarı yarıya düştü.

Şii, Alevi Halkımıza Hakaret Eden İlahiyatçı, Devletin Resmi Dininin, AKP'nin Sözcüsüdür

Halkın İnançlarına Hakaret Edenler Din Tüccarlarıdır

Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ramazan Ayvallı, 26 Aralık günü, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde, Vali Muammer Güler, Emniyet Müdürü Celalettin Ceraf'ın da katıldığı bir toplantıda, İstanbul'daki bombalama eylemleriyle ilişkilendirilen "Vahabilik" konusunda polislere bir konferans verdi. Ancak burada kalmadı. İlahiyatçı, **Şii inancından halkımızı da "bozuk itikatlı" olarak niteledi ve "sapık" ilan etti.**

Şii, Alevi inançtan halkımıza, başka dinden ve inançtan insanlarımıza hakaret edemezsiniz!

Kim verdi size bu yetkiyi? AKP iktidarı konuşuyor halk düşmanlarını.

İlahiyatçının bu sözleri vali ve emniyet müdüründen bir tepki görmediği gibi, kendisine bir de plaket sunuldu. Ramazan Ayvallı'yı oraya çağırılar, bu konularda ne düşündüğünü de bilenlerdir. Bilinçli bir tercihe seçilmiş, AKP'lilerce "önerilmiş" biridir Ramazan Ayvallı. Nitekim, AKP iktidarının, bir halka, bir inanca hakaret eden bu çarpık kafaya ilişkin hiçbir açıklaması, kinaması, soruşturması olmamıştır.

Çünkü onlar da aynısını düşünüyorlar.

Tayyip Erdoğan'ın, "**Alevilik bir din değildir. Camilerle cemevlerini mukayese etmek, elma ile armut gibidir**" sözleri, bu düşüncenin ürünüdür. Cami dışında ibadet yeri isteyen, yani Sünni olmayan herkese, "**dikkat edilmesi gerektiğini**" söyleyen Erdoğan'ın, başka inançları düşman gören, **şüpheli ilan eden, baskı altında**

tutulmasını isteyen bakışıyla, ilahiyatçının sözleri arasında hiçbir fark yoktur.

Bu zihniyet ne bir ilahiyatçı ile ne Erdoğan ile de sınırlı değildir. Susurluk'u protesto ederken mum yakan halka, Alevi halkı aşağılamak için ürettikleri "**mum söndü oynuyorlar**" sözünü yakıştıran Refah Partisi'nin Adalet Bakanı Şevket Kazanlar, Suriye'deki Nusayriler'e, "**bir nevi sapık Alevi anlayışı**" diyen Recai Kutanlar hep bu kafadandır. Bu kafa; Sivas'ta Sünni olmayanı diri diri yaktı, Maraş'ta kundaktaki bebelerin karını deşti, Çorum'da tarlaları parçalanmış cesetlerle doldurdu. Emperyalizme karşı çıkan devrimcilerin "**kanını kaldırım taşlarına döküp, aç köpeklere yalattırmaktan**" söz eden "İslamcı yazar"lardan feyz aldılar. Soyları, 40 bin Alevi'yi kılıktan geçiren Yavuz Selimler'in soyundandır. Ataları, Nesimler'in derisini yüzen, Pir Sultanlar'ı darağaçlarında sallandıranlardır.

Aleviler Hakkında Üretilen Yalanların Kaynağı Bunlardır

Onyıllardır bu ülkede Alevi halkımızın yaşamına ilişkin yalanlar anlatılır. "**Mum söndü**" hikayeleri dilden dile dolaştırılmıştır. "**Aleviler ana, baba, kardeş tanımaz**" demişlerdir. Sonra aynı yalanı, "**Komünistler ana, baba, kardeş tanımaz**" şeklinde, devrimcileri karalamak için kullanmışlardır.

İlahiyatçının sözleri aynı zamanda bir itiraftır. "**Bu yalanları biz üretiyoruz**" diyor halka düşman kafa. Evet bunlar üretiyor. Üstelik, Ayvalı'nın, "**terbiye edilmiş, inceltilmiş**" halidir. Aynı zihniyete sahip birçok kişi ve grup tarafından daha yaygın ve daha kaba olarak sürdürülmektedir. Sünni inançtan halkımızı, bu yalanlarla Aleviler'e düşman etmeye, böylece tarikat holdinglerindeki saltanatlarını sürdürmek için kendilerine destek güç yapmaya çalışıyorlar.

İnançlara Saygısızdırlar, Asla Demokrat Olamazlar

KESK başkanı Sami Evren'in, halkın inançlarını dikkate almayan bir cümlesini diline dolayıp, günlerce gazete ve televizyonlarından kampanyalar yapanlar, KESK önünde eylemler düzenleyenler neredeler? Hani inançlara saygıdan söz ediyorlardı? Sus pus oldular! Çünkü, "inanca saygı" derken söz ettikleri sadece kendi inançlarıdır, gerisi zaten "sapıktır", "zındıktır", yokedilmesi gerekenlerdir.

İstanbul'da yaşayan Şii Caferi inançtan 600 kişi, Bakırköy'de 28 Aralık günü eylem yaparak, Ayvalı'nın konuşmasını ve ona plaket veren vali ve emniyet müdürünü protesto ettiler. Eylemde, "Sapık Ayvallı" ve "Şii-Sünni Kardeşler" pankartları açıldı.

İnanca saygısız olan bu anlayıştır. Ve bunlar düşünün, çocuklarımızı eğitiyorlar. Bunların eğittikleri binlerce genç, bir hastalık gibi, Şiiler'e, Aleviler'e karşı düşmanlığı yayıyor.

Demokratiliğin zerresi yoktur bu zihniyette.

"Sapık" denildiğinde zaten "katli vaciptir". Nitekim böyle de yapmışlardır. Maraşlar'da, Çorumlar'da, Sivas'ta bu anlayış katletmiştir Alevi halkımızı. Oligarşi katliamlarında bunları kullanmıştır. Hizbullahlar'ı ortaya çıkaranlar, mezarevlerini yaratanlar, halka zarar veren eylemleri meşru görenler, devletin katliamlarına ortak olanlar da bu kafanın yarattığı zeminde üremiştir. Benden olmayanın katli vaciptir der bu anlayış. İnsanları diri diri yakarken kendinden geçer, düzene, zulme karşı savaşmak yerine gider kilişe bombalar.

Aleviler'e, Şiiler'e hakaret ederler, sonra falanca şirkette payımı nasıl artırırm, halkın parasını "kar ortaklığı" diyerek toplayıp nasıl kasama indiririm hesapları yaparlar.

Ve bunlar bir de "dindar" oluyorlar!

Ne alakaları var dinle, inançla? Resmen din tüccarıdır, bezirgandır, istismarcıdır bu anlayış.

"Devlet bizim nasılsa" diye düşünüyorlar. Di-ni İslam, mezhebi Sünni devlete dayamışlar sırtlarını, başta Alevi ve Şii halkımız olmak üzere, halkımızı ezmek, sindirmek istiyor, aşağılıyorlar.

Alevilere Yönelik Tecrit ve Kuşatma Sürüyor

Erdoğan'ın cemevlerine ilişkin sözleri, polise verilen konferanstaki konuşmalar, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın "Alevi dedelerinin Diyanette ne işi var, Kültür Bakanlığı'na bağlı çalışsınlar" açıklamaları, Hürriyet Gazetesi'nin yurtdışından başlatıp Türkiye'ye yaymak istediği, Alevi örgütlenmelerini bölme, bir kesimi devlete yedekleme doğrultusundaki bölücü, kışkırtıcı yayınları, tüm bunların hiçbirini durduk yere yapılmıyor.

Aleviliği yok etme, silme operasyonu farklı biçimlerde sürüyor, Aleviler ise hala farkında değil, onlar "post" kavgası peşindeler. Kendi hesapları, iç çatışmaları ile meşguller. Kimisi Diyanet'ten nasıl ödenek alırsız hesabında, kimisi sırtını Avrupa Birliği'ne dayadığında haklarını alacağı hayalinde.

Yanılıyorlar. AKP iktidarı bilinçli bir tecrit ve kuşatma politikası uygulamaktadır. Önce, bir kesimi yanına alıyor, ötekilere vuruyor, tecrit etmeye çalışıyor. Sonra sıra, yanına aldığına da gelecek. Ya, egemen Sünni inancına boyun eğecek, Aleviliğini inkar edecek ya da tecrit olacak.

Alevi halkımıza yönelik bilinçli ve sistemli bir tecrit, kuşatma ve yok etme politikası uygulan-

maktadır ve AKP attığı her adımda bu kuşatmayı daraltmaktadır. "Önümüzdeki süreçte Alevilik bölücü tehlike olabilir" tespitleri yapan "uzmanlar" bu nedenle medyada kendine yer bulabiliyor, konuşturuluyorlar.

Hakaretlere Karşı Susmak, Yok Sayılmaya Razi Olmak Bir İnanç İçin Ölümdür

İnançlara yönelik politikalarına bakın; bu ülkede adeta sadece Sünni Müslümanlar yaşamaktadır. Gerisinin hiçbir hakkı, hukuku yoktur. Bu ülkede Ermeniler, Rumlar, Yahudiler yoktur. Olanların da kendi inançları yoktur. Süryanisi, Yezidisi, Keldanisi, Şamanisti ve daha birçok inançtan olanı, hiçbir dine inanmayanı yoktur adeta. "Yüzde 99'u Müslüman bir ülke..." diye başlayan bir anlayışla bunu kanıksatmaya çalışırlar. Kastettikleri aslında Sünni anlayıştır. Aleviler'i de yok saymak, basit bir "Ali sevgisine" indirgeyip, Osmanlı'dan miras aldıkları asimilasyon politikasını sürdürmek istiyorlar.

Bölücüdürler. Halkı önce "inan-ananmayan" diye ayırırlar. Yetmez; Sünni olmayan herkesi tecrit etmeye, yok saymaya çalışırlar.

İnançlara hakaret edilmesine, milyonlarca halkımızın aşağılanmasına, "katline ferman çıkarılmasına", suçlu ilan edilmesine izin veremeyeceğiz. Sünni inancını, rant çıkarlarına alet etmek isteyenlere karşı, halkımızın inanç özgürlüğünü savunmaya devam edeceğiz. Baskı ve sömürünün olduğu yerde hiçbir inancın özgür olmayacağı bilinciyle, baskıya ve sömürüye karşı mücadeleye devam edeceğiz.

Sünni Müslüman inançtan halkımız;

İnanç özgürlüğünü savunmak, bütün inançların özgürlüğünü savunmaktır. İnanca saygı, bütün inançlara saygı olarak görüldüğünde bir anlam ifade eder. Başka inançlara kin kusan din bezirganlarını, halkı birbirine düşürmeye çalışan din istismarcılarını, sizin inancınızı kullanarak rant elde etmeye çalışan din tüccarlarını aranızdan atmalı, tecrit etmelisiniz. Kendi inancınızın kullanılmasına engel olmak da, başka inançtan insanlarımızı saygı göstermek de, ancak böyle mümkündür.

Şii, Alevi inançtan halkımız;

Baskı ve sömürü düzenine karşı mücadele, inançların özgürlüğü için mücadeledir aynı zamanda. Oligarşinin ve onun iktidarı AKP'nin sindirme, aşağılama politikalarına karşı birlik olmalı, mücadele etmeliyiz. Hak ve özgürlüklerimize ancak böyle sahip olabiliriz.

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği

2003 dünyada işgalle gelecek özgürlük ülkemizde AKP'yle gelecek demokrasi Masa

Dünü unutmamak, yarını net görmeyi sağlar. Dündeki eksikliklerin kaynağına inmek, yarın için çözümleri bulmayı kolaylaştırır.

2002'nin son Ekmek ve Adalet'inde "2002'den 2003'e" başlıklı yazımızda şunları söylemiştik:

"Geçen her yıl, 'açlığın ve zulmün hüküm sürdüğü bir dünyada, dünya halklarının direniş ve savaşı bitmez' sözünü doğruluyor. Gelecek yıl da bu sözü doğrulayacak!"

2003, bu sözü doğruladı. Emperyalizmin attığı zafer çılgınlıkları, yükselen direnişler karşısında kesildi. 2003, emperyalizmin müdahalelerinin karşısında kimsenin duramayacağı, emperyalizmin demokrasi, özgürlük getireceği masallarının yıkıldığı bir yıl olmuştur. Çıplak olan, gerçek olan zulüm ve direniştir.

Ve yine şöyle devam ediyordu 2002'nin sonundaki yazımız:

"Amerikan imparatorluğu, pervasız saldırganlığıyla, halkların şiddetini büyütecek ve o devasa askeri mekanizmasına rağmen şiddetin altında kalan, kendisi olacak!"

Öyle oldu.

Korkular, kabuslar içinde yaşıyor şimdi emperyalistler. Türkiye'den Uzakdoğu'ya, ABD emperyalistlerinin konsoloslukları kaleye çevriliyor. "Zafer"ini ilan ettiği Irak'tan tabutlar taşıyor ABD'ye. Kendi yarattığı, büyüttüğü, zorunlu kıldığı şiddet, kendisinin korkusu oldu.

Ayrıca demiştik ki o yazıda;

"IMF'nin yönettiği, Amerika'nın işgal ettiği bir ülke haline getirilen Türkiye'de zulüm, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşını ve savaşçılarını bitiremedi. Türkiye, anti-emperyalist mücadele bayrağını yükseltecek!"

Aylar boyunca, ülkemizin dört yanında "Kahrolsun Amerika" sloganları susmadı. Bütün propagandalar, demagojiler, halkımıza Amerikan işbirlikçiliğini kabul ettiremedi.

6 MİLYARI KİM YENEBİLİR?

- Anti-emperyalist mücadelemiz -

2003'ün özellikle ilk yarısı, dünyada ve ülkemizde yoğun bir anti-emperyalist mücadeleye tanık oldu. ABD'nin Irak'a saldırısına karşı sür-

dürülen mücadele, ülkemizde hem en geniş kesimleri bir araya getiren, hem de sol içindeki ayrışmayı açığa çıkaran bir rol oynadı.

Birçoğu Irak'ta Savaş Hayır Koordinasyonu tarafından örgütlenen eylemler, Amerika'nın Irak'a saldırısına karşı sürekli bir mücadele ortamı yarattı.

Temel Haklar'ın "Halk Karar Versin!" kampanyası, "Üsler Kapatılsın!", "Referandum İstiyoruz!" sloganlarıyla yürütülen kampanyalar sınırlı alanlarda da olsa, halkın iradesini ortaya çıkardı.

18 Ocak'ta 32 ülkede birden ABD'ye karşı gösteriler gerçekleştirildi. Bu eylemlerin devamı olarak Irak'ta Savaş Hayır Koordinasyonu tarafından 26 Ocak'ta İstanbul Beyazıt Meydanı'nda düzenlenen mitinge 10 bini aşkın kişi katıldı. Aynı günlerde birçok büyük şehirde de büyük mitingler, yürüyüşler yapıldı.

"TBMM'de 6 Şubat İhaneti"yle oligarşi kendisinden bekleneni yaptı ve ABD saldırısına destek kararı alındı. Anti-emperyalist mücadele daha da güçlendi. 15 Şubat'ta dünya halkları, her yerde ayaktaydı. Burjuva basın eylemleri "Tarihin en büyük gösterisi... Milyonlar ayakta... Rekör katılım..." başlıklarıyla yansıttı. O gün on milyonlar meydanlardaydı.

15 Şubat'ta dünyada düzenlenen eylemlere paralel olarak Türkiye'de de Amerikan saldırganlığına karşı eylemler gerçekleştirildi. Bu eylemlerin en büyüğü Irak'ta Savaş Hayır Koordinasyonu'nu tarafından İstanbul Kadıköy Meydanı'nda düzenlenen eylemdi. 10 bine yakın kitle toplandı.

Amerikan saldırganlığına karşı ülkemizdeki en büyük gösteri, TBMM'de tezkerenin görüşüldüğü 1 Mart günü Ankara'da gerçekleşti. Türkiye'nin dört bir yanından yüz bine yakın kişi Ankara'da toplandı. Yüzbinlerin milyonların Amerika'ya karşı öfkesine tercüman olduğu yerin birkaç kilometre ötesinde ise, Amerikancılar, nasıl hizmet edeceklerini oyluyorlardı.

1 Mart'ta TBMM'de yapılan oylamada, oligarşinin farklı hesapları nedeniyle tezkere kararı çıkmadı.

İlamlarının çöktüğü yıl oldu

TBMM'nin tezkereyi reddeden kararının ardından “Barış Girişimi” bir açıklama yaparak, “Meclisin halktan güvenoyu aldığını” belirtti, toplantıya katılanlar yakalarına “bu meclis beni temsil ediyor... Meclisimi seviyorum” kokartları takarak, ülkemiz tarihine aydınlar ve sol adına utanç verici bir sayfa eklediler. Çok “sevdikleri” meclis, daha sonra ABD'nin emrinde Irak'a asker gönderme kararını aldı.

9 Nisan'da Irak'ın işgal edilmesiyle birlikte, ABD'ye karşı kitlesel gösterilerde genel bir düşüş oldu. Ama mücadele işgale ve işgal ortaklığına karşı devam etti.

Yılın ortasında ise, Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu, ÖDP öncülüğündeki bir bozgunculukla karşı karşıya kaldı. ÖDP'nin bozgunculuğunun püskürtülmesi üzerine ÖDP ve aynı kafadakilere Koordinasyon'dan ayrıldılar.

Bu dönemde ABD saldırganlığına karşı sürdürülen mücadele, kitlesellik boyutuyla birçok ülkenin gerisinde kalsa da, Türkiye halkı ve solu onyıllardır uğradığı tüm baskılara, zulme rağmen dünya halklarının direniş cephesinde yerini almıştır. Bu mücadelenin en büyük zaafı, solun örgütsüzlüğünün yansıması, içinde yer alan çeşitli güçlerin AB'ci, Amerikancı eğilimleri de taşımasıydı.

Kimileri hem ABD müdahaleleriyle Ortadoğu'ya “demokrasi, özgürlük” getirileceğini söyleyip, hem de “Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu içinde yer almanın” çelişkili ve tutarsızlığını yaşıyorlardı. Keza, AB'ciler için de özünde aynı çelişki ve tutarsızlık geçerliydi.

Bunlar hiç kuşkusuz ki mücadeleyi ve bu zemindeki birlikleri zayıflatan bir rol oynadılar. Fakat 9 Nisan'da işgalden sonra Irak'ta yaşanan tablo, AB'nin işgali onaylayan, meşrulaştıran tutumu, bunları teorik olarak iflas ettirdi; sözlerinin, teorilerinin bir kıymeti yoktu artık, çünkü hayat tarafından yalanlanıyordu.

Yanılığlarının kaynağında emperyalizmin ve oligarşinin gücünü “kadr-i mutlak”, “karşı konulamaz”, önünde durulamaz” görmek yatıyordu. Nitekim “ABD'nin baş-

lattığı değişimin önünde durulamayacağını” açıkça yazıp söylüyorlardı da. “Meclisimi seviyorum” diye ortalığa dökülenlerin kafa yapısı da aynıydı; onlar halkların mücadelesine değil, egemen sınıfların diyalogla, iknaya “sonunda gerçeği anlayacaklarına” düşünüyor, mevcut durumu yine ancak yönetenlerin değiştirebileceğine inanıyorlardı.

Egemen karşısında teslimiyetçi, halka inançsız bir kafanın halkın mücadelesini geliştirmesi, onun önünü aydınlatması mümkün değildir elbette. Bu anlamda özünde Amerikancı ve AB'ci çeşitli kesimler, ABD saldırganlığına karşı mücadele içinde bir biçimde yer almış olsalar da, bu mücadelenin ideolojik ve pratik önderliği devrimciler tarafından omuzlanmıştır. Reformizm birçok durumda hareketin içinde ayak bağı durumunda olmuştur.

70 MİLYONU KİM YENEİLİR?

- Haklar ve özgürlükler mücadelemiz -

ABD saldırganlığına karşı mücadele, önemli bir gündem olmakla birlikte tek gündem değildi elbette. Başta F tiplerine, tecrite karşı mücadele olmak üzere, halkın her kesiminin özgül sorunları ve talepleri de gündemdeydi. AKP her alanda sömürü ve zulüm politikalarını sürdürdü. AKP'den beklentisi olan İslamcılar, AB'ciler hayal kırıklığına uğradı. Yine ne olacaksa, mücadele ve örgütlenmeyle yaratılacaktı.

2003 yılının en dinamik kesimlerinden biri gençlikti. Özellikle örgütlenme açısından büyük bir atılım içine girdi. Çeşitli üniversitelerde kurulan Gençlik Dernekleri'nin sayısı Mart ayında 18'e ulaştı, yılın ortasına doğru ise sayı 20'yi aşmıştı.

Yılın ikinci yarısında ise, gençlik örgütlenmeleri üzerinde yoğunlaşan baskılar vardı. Gençlik derneklerinde örgütlenen öğrenciler, soruşturmalarla, gözaltı ve tutuklamalarla yıldırılmaya çalışıldı.

Üniversiteler bir başka açıdan da yılın hemen tamamında gündemdeydi. YÖK konusunda iktidar-YÖK çatışması, yıl boyunca sürdü. Aslında gündem, YÖK değil, YÖK üzerinden yürütülen iktidar kavgasıydı. İktidarın YÖK yerine önerdiği YEK'in de YÖK'ten anlayış olarak bir farkı yoktu. İktidarın tüm sorunu koltukta kendi adamlarının oturmasıydı. YÖK'çüler ise kendi koltuklarını koruma kavgası veriyorlardı. Halk için bilim, de-

mokratik üniversite kavgası sadece öğrencilerin kavgasıydı.

Gençlik bu doğrultuda birçok eylem yaptı, ama eylemlerinin en etkilisi yıl sonuna doğru örgütlenen 6 Kasım eylemleri oldu.

Gençlik Dernekleri ayrıca, 4 Mart'ta çeşitli üniversitelerde ve liselerde ABD saldırganlığına karşı IRAK'a SALDIRI DÜRDÜRÜLSÜN talebiyle DERS BOYKOTUNA gitti. Çeşitli gençlik örgütlenmeleri, anti-emperyalist eylemlerin birçoğuna katıldılar.

Gençlik, üzerindeki tüm baskılara, 12 Eylül'den bu yana uğradığı sayısız kırıma rağmen böyle bir dinamizm sergilerken, işçiler cephesinde ise tablo tersine seyretti daha çok.

İşçiler ve memurlar açısından 2003, örgütlenmekten çok, örgütsüzleşme yılı oldu denilebilir. Elbette, çeşitli sektörlerde vahşice sömürülen işçilerin örgütlenme talebi ve dinamiği vardı. Birçok yerde kendiliğinden sendikalaşmalar gelişti. Ne var ki, patronların sendikalaşmaya cevabı hep işten atmalar oldu. Bunun karşısında geliştirilen direnişler ise, çoğu kez yalnız kaldı, sendikalarının merkezleri tarafından ve diğer emekçi kesimler tarafından sahiplenilmediler.

2003 de, özelleştirmelere, işten atmalara, IMF programlarına karşı merkezi-güçlü bir direniş örgütlenmeden geçti. 2003'ün başında Türk-İş yöneticileri, yirmi yıldır ülkenin gündeminde olan özelleştirmeler konusunda şöyle diyorlardı:

"Türk-İş özelleştirmeyi takip edecek... Türk-İş,

hükümetin açıkladığı son özelleştirme programını izlemek ve politika oluşturmak amacıyla konfederasyon bünyesinde komite kuracak."

Muhtemeldir ki, Türk-İş hala komiteyi kurmakla meşgul! Mevcut sendikacılık, bırakın demokrasi mücadelesi açısından sorumluluklarını üstlenmeyi, **ekonomik** sendikacılık bile yapamıdılar. Ücretler sürekli düştü, işsizlik büyüdü.

Paşabahçe işçilerinin grevinin ertelenmesi karşısındaki tavırsızlık, sendikacılığın **iflasını** tek başına kanıtlayan bir olgudur. Böylesine haklı ve meşru bir konumda, bu kadar haksız ve keyfi bir gerekçeyle grev ertelenmesi karşısında direnemeyen sendikacılık, hiçbir hak kazanamaz, hiçbir mücadeleye önderlik edemez. Oligarşinin kendi yasalarına göre bile "milli güvenlik"le açıklamayacak bir grev ertelenmesi söz konusuydu.

Bütün bunlara rağmen, yine de tablonun karamsar olmadığını söylemeliyiz; bu kadar işbirlikçi, bu kadar devletçi, bu kadar teslimiyetçi bir sendikal yapı karşısında, onlara rağmen gerçekleştirilen direnişler, işçi sınıfı açısından bir başarıdır ve sınıfın her şeye rağmen yok edilemeyen direnme dinamiğini göstermektedir.

Aynı şey memurlar için de geçerlidir.

Memur örgütlenmelerinin yönetimine çöreklenen reformizmin yıllardır memurların örgütlenmesi ve mücadelesine verdiği zararın sonuçları bu yıl tüm çıplaklığıyla ortaya çıktı. Ağustos'ta, Aralık ayında yaygın eylemler, iş bırakmalar ör-

Kim halka karşı suçlarının hesabını vermekten kurtulabilir?

15 Nisan; Suçlular ABD ve AKP

İstanbul'da PENDİK VE SİRKECİ MC. DONALDS restoranlarıyla, HAKİMLEREVİ DİNLENME TESİSLERİ, içerdeki insanların dışarı çıkartılması sağlandıktan sonra bombalandı. Eylemler Cephe tarafından üstlenildi. Eylemlerin amacı şöyle açıklandı:

*"Amerikan'ın Irak işgaline, işgalin suç ortaklığına ve F tiple-
rindeki katliama karşı Amerikan Kurumları ve Adalet Bakanlığı'na ait bir kurum, bom-*

balanıp tahrip edilerek iktidara uyarı yapılmıştır!"

20 Mayıs; Feda

Feda savaşçısı Şengül Akkurt, Ankara Kızılay'da bir feda eyleminin son hazırlığını yaptığı sırada meydana gelen patlama sonucu şehit düştü. Şengül Akkurt'un hedefinin neresi veya kim olduğu üzerine burjuva medyada günlerce spekülasyonlar yapıldı. Şengül Akkurt'un Cepheli olduğu açıklanarak eylemi hakkında şu bilgiler verildi:

"Feda savaşçısı Şengül Akkurt, Amerika'nın ve işbirlikçilerinin uyguladığı imha politikasının, tecrit zulumünün, 106 şehidimizin hesabını sormak için çıkmıştı yola."

3 Haziran; "Misilleme hakkı"

DGM savcı ve hakimlerine yönelik bir saldırı gerçekleştirildi. Bakırköy sahil yolunda DGM

gütleyen KESK, etkisiz kaldı.

İşçi ve memur konfederasyonlarının yönetimlerinin “düzen içi” hesapları nedeniyle işçilerin ve memurların mücadelesi **ayrı kulvarlarda** akmaya devam etti.

Sular bulanmadan durulmaz. İşçi alanındaki bu tablo, sonuçları itibarıyla, devlet sendikacılığının, icazetçi mücadele anlayışının aşılması gerektiğini geniş işçi-memur kitlelerine somut olarak göstermektedir. Düzen solu, devrimcileri tasfiye ederken, aynı zamanda kendi altını da boşaltmaktadır. Emekçiler nezdinde hiçbir inandırıcılıkları, güvenilirlikleri kalmamıştır. Emekçiler içinde devrimci örgütlenme ve mücadele, bir biçimde yeniden mayalanacaktır. Emperyalizmin vahşi kapitalizminin saldırılarına karşı örgütlenme ve direnme ihtiyacına cevap, devrimci anlayışta bulunacaktır.

DEVRİMCİ İRADEYİ KİM YENEİLİR?

- Tecrite karşı direnişimiz -

19-22 Aralık katliamı ve F tipleriyle, devrimcilerin tecrit edilmesiyle amaçlanan, bir bütün olarak halk muhalefetine sindirilmesi idi.

2003'ün sonu itibarıyla baktığımızda, halkın mücadelesindeki tüm yetersizliklere, zayıflıklara karşın, oligarşinin bunu başaramadığını söyleyebiliriz. Biz yok edilemediğimiz sürece, bunu başaramayacaklardır. Onca katliama rağmen, bizi yok edemediler. Bizi sindirmeyi, düşüncelerimizden vazgeçirmeyi de başaramadılar. Bir direniş

odağı olarak, umudun simgesi olarak, yalnız hapishanelerde değil, Türkiye'nin dört bir yanında, tüm alanlarda devrimci mücadeleyi örgütlemeye devam ettik.

Hayatın çeşitli alanlarında, aydınlardan esnaf-lara, köylülerden sağlıkçılara kadar halkın çeşitli kesimlerinin bu yazının kapsamı içinde söz etmediğimiz irili ufaklı yüzlerce eylem ve direnişi vardı. Kürt halkının talepleri doğrultusunda yüzlerce eylem vardı.

F tipi hapishanelerle somutlanan ancak temelde hayatın her alanına uzandığı kısa sürede görülen tecrite karşı direniş, 2003 boyunca da gündemin ilk sıralarındaydı. “Gündemimiz değil” diyenlerin bu tespitinin subjektif olduğu, pratik içinde görüldü ve görülmeye devam ediyor. Tecrit oligarşinin, halkın, devrimcilerin gündemidir.

TAYAD'lılar, 2003'e Gazi'deki açlık greviyle girmişlerdi. 2003'ü bitirirken, Ankara Abdi İpekçi'de açlık grevindeydiler. 2003 boyunca Ankara yürüyüşleriyle Türkiye'nin gündemine taşındılar tecriti. 2003'ten herkesin aklında kalan son sahnelerden biri yine yollardaki demir parmaklıklı hücreler oldu. 2003'ün başında Özlem Türk şehit düştü F tiplerinde. 2003'ün sonunda F tiplerine yüzlerce tutsak daha atılıyor...

Gündem, zulüm ve direniştir. ABD, AB şemsiyesinde demokrasi, özgürlük hülyası kuranlar, halklara yol gösteremezler. Halklar direnenek öğretiyor. Halklar tecrit kuşatmasını yaracaklar. Ne baskılar, ne işgaller, ne işbirlikçilik ve ihanet teorileri, bunu engelleyemez.

Sayı 92

29

4 Ocak
2004

savcı ve hakimlerini taşıyan servis aracına sabah saat 08.15'te uzaktan kumandalı bombalı saldırı düzenlendi. DGM savcı ve hakimlerini taşıyan servis aracı ve araca eskortluk yapan polis otosu tahrip edilirken, savcı ve hakimlerden de bazıları yaralandı.

Eylem Cephe tarafından üstlenildi. Yapılan açıklamada eylemin “Feda Birlikleri” tarafından gerçekleştirildiği açıklanarak “Tecrit sürüyor... Katliam sürüyor... Misilleme hakkımızı kullanıyoruz!” denildi.

6 Ağustos; 19 Aralık'ın sorumluları

İstanbul Halkalı'da, 19 Aralık hapishaneler katliamında doğ-

rudan görev alan Halkalı Jandarma Komando Tugayı'nın komutanlarını taşıyan servis otobüsüne bombalı bir saldırı düzenlendi. Servis otobüsü, içindekiler subay ve astsubaylar olmasına rağmen “sivil” görünümlüydü.

Eylem Cephe tarafından üstlenildi. Açıklamada “Halkalı Komando Tugayı'nın 19 Aralık katliamının düzenleyicilerinden olduğu” belirtilerek “Hücreleri, tecriti kabul etmeyeceğiz, 107 ölümün hesabını sormaya devam edeceğiz!” denildi.

10 Ağustos; Tayyip'in Saltanat Düşünü

AKP İl Binası ve Subay lojmanları bombalandı. Cephe ta-

rafından yapılan açıklamada AKP İstanbul İl Binası'nın “Tayyip'in saltanat düşüncesini ve tecrit zulmünü protesto etmek için”, Beşiktaş Subay Lojmanları'nın ise, “19 Aralık hapishaneler katliamının hesabını sormak için” bombalandığı belirtilerek “107 ölümün hesabını sormaya devam edeceğiz!” vurgusu yapıldı.

Irak'ta Ulusal Direniş ve Kurtuluş Cephesi Kuruluyor İşgalciler gidene kadar birlikte dövüşeceğiz

Ulusal Direniş ve Kurtuluş Cephesi'ni kurmanın son aşamasına geldiklerini belirten, direniş içindeki Irak Vatanseverler İttifakı lideri Cabbar El-Kubeysi'nin, Alman Junge Welt Gazetesi'nde yayınlanan röportajına kısaltarak yer veriyoruz.

Saddam Hüseyin'in tutuklanmasını nasıl yorumluyorsunuz?

Saddam Hüseyin'in uyuşturucu etkisi altında olduğu çıktı ve bu uyuşturucu ona insan haklarını ihlal ederek verildi. Benim aldığım bilgiye göre Saddam iki hafta daha önce yakalandı...

Kürt peşmergelerin de katılmış olması, Tikrit'in bir Arap şehri olması açısından şaşırtıcı mıydı?

Kürt yönetimi işgalcilerle tam bir işbirliği içinde ve ABD onları ucuz piyade olarak kullanıyor. Bağdat'tan kuzeye gidince Kürt askerlerinin tuttuğu kontrol noktalarını bulursunuz ve aramaları onlar yapıyor, yönetim de Amerikalı askerlerin elinde. Bu, işgal ile birlikte tam da böyle.

Saddam Hüseyin'in tutuklanması direnişi zayıflatacak mı?

Hayır, tersine birkaç hafta içinde direnişin daha da güçlendiğini görecekler. Bazı BAAS Partililer için tutuklanması bir süreliğine hayal kırıklığı yaratabilir. Diğer yandan Saddam Hüseyin'in komuta etme gibi bir fonksiyonu yoktu ama bir lideri ve ailesinin belirleyiciliğini singeliyordu. Birçok parti üyesi bu yüzden şimdiye kadar pasif kaldı ama artık direnişe katılacaklar. BAAS Partisi dağılmanın son aşamasına geldiğinden beri herkes hükümetin devrilmesinden sonra zaten işlevsiz kalan komuta zincirine aldırmadan kendisi için karar veriyor. İslami akımlara gelince, direnişin başka güçleriyle işbirliği yapmamanın önemli bir gerekçesi ortadan kalktı. Çoğu Saddam dönemini hatırlayıp eski düşmanlarının arkadaşlarıyla işbirliği yapma eğilimi göstermiyordu. İslami liderler bu gerekçeyi kullanmaya devam edebilirler ama nihayetinde temelini kaybetti. Böylece direnişin değişik akımları birbirlerine yaklaşacaklar ve direnişin şiddeti de artacak.

Saddam Hüseyin'in Abdullah Öcalan gibi teslim olması mümkün mü?

Kesinlikle hayır. ABD'nin gösterdiği görüntüler onu, ilaçla iradesinin yok edilmiş bir makine gibi gösteriyordu. Kendine hakim olur gibi olduğunda da işkencecilerle işbirliğini reddetti.

Saddam Hüseyin'e karşı ilan edilen mahkeme

hakkında ne düşünüyorsunuz.

Bu sadece propaganda. Irak'ta herhangi meşru bir adalet sistemi yoktur. İşgal illegaldir, aynı şekilde Paul Bremer tarafından kurulan mahkemeler de illegaldir. İnsanlar onlara saygı göstermeyecektir. Suçu kanıtlanmış bir Amerikan kuklası Ahmet Çelebi gibi birisi, milyonlarca dolar çalmış birisi nasıl adalet uygulayabilir. Bu çok komik. Her neyse onlar senaryo ve hileli, hazırlanmış bir mahkeme yapmaya dahi cesaret edemeyecekler. Bunun için en az bir yıla veya daha fazla zamana ihtiyaçları var. Saddam Hüseyin'in onların yalan propagandalarını ortaya çıkaracak birçok sırrı ortaya koyacağından korkuyorlar.

Ulusal Direniş ve Kurtuluş Cephesi

Bir direniş cephesi kurma konusundaki çabalarınız nasıl gelişiyor?

Aylar süren yoğun tartışmalardan sonra birkaç haftaya kadar direniş cephesini ilan edebilecek duruma geleceğiz. Program açıklamamızı bitirmek üzereyiz bile.

Temel konular şunlar olacak:

1. Irak'ın işgalden kurtarılması ve tüm yabancı askerlerin -Birleşmiş Milletler kararı olsa bile- tamamen geri çekilmesi. 2. İşgal kuvvetleri tarafından kullanılan her otorite sözümona Bremer'in hükümet kurulu meşru değildir, kabul edilmeyecek ve ona karşı savaşılacaktır. 3. İşgalcilerle işbirliği yasaktır. İşgalin hizmetindeki polisler ve diğerleri bu işlerini bırakmaya çağırıyoruz. 4. Anglo-Amerikan saldırganlar tazminat ödemek zorundalar. 5. Direniş cephesi demokratik bir hükümetin kurulması için savaşıyor.

Demokratik ve anti-emperyalist anayasal bir toplantı konusunda ne düşünüyorsunuz?

Henüz açık ve tartışılması gereken bir nokta.

Cephe içerisinde hangi akımlar var?

Bizim Irak Vatanseverler İttifakı dışında değişik milli demokratik güçler var, örneğin Dr. Ömer Nadmi ve Subhi Abdl Hamid'in liderliğindeki Nasseri-ler, Abdel Latif El Mailmayah liderliğindeki 'Irak Yuvamızdır Grubu', Mühendis Halil El Mayni liderliğindeki 'Irak Bağımsız Topluluğu', Dr. Harit El Al-

Gerçekten barışı ve adaleti savunanlar, bizim kendi kaderimizi tayin hakkımızı kabul etmeli ve direnişi desteklemeli. Bunun dışındakiler öyle veya böyle emperyalist düşmana yardım ediyorlar.

dari liderliğinde 'İslami Komite' var. Görüşmelerimiz ayrıca 60'ların ortasında Irak Komünist Partisi'nden ayrılan bir grup var, adı Irak Komünist Partisi (Merkez Komutanlık), İbrahim Allawi tarafından yönetiliyor... onlarla da görüşmelerimiz sürüyor ve olumlu bir sonuca yaklaşmış bulunuyoruz.

Silahlı Direnişimiz Halklar Yasasına Göre Yasaldır

Iraklı Şii lider Mukteda El Sadr'ın grubu ne oldu? Teslim mi oldular?

Hayır, 'teslim olmak' kelimesi çok katı olur. İran'ın uyguladığı baskı onu geriletıyor. Burada Tahran tarafından uygulanan sadece politik baskıdan söz etmiyorum, aynı zamanda genelde ülkenin doğusunda ve güneyinde doğrudan orada bulunan binlerce İranlı ajandan söz ediyorum. Mukteda ile iki görüşmemiz oldu ve bize işgale barışçıl yollarla direneceğini açıkladı. Ama kimse, Birleşik Devletlerin, silahlı bir savunma olmadan ikna olacıklarını inanamaz. Yasal yollar, yasal olmayan bir işgal durumunda ne anlam taşır? Silahlı direnişimiz halklar yasasına göre ve Birleşmiş Milletler temel yasasına göre tamamen yasal, İslami adalete göre de böyledir, milli değerlerimize göre de böyledir.

Mukteda'nın söylediği gibi silahları bırakmayı ve hareketimizi dışsız bir barış hareketiyle sınırlamayı asla kabul etmeyeceğiz. Onu ikna etmeye çalışacağız.

Cephe içerisinde herhangi Şii grup var mı?

Hayır, şimdiye kadar yok. Şih El Madani'nin ölümünden sonra bir grup katılmaya karar vermişti ama yok. Liderleri, Madani'nin iki kardeşi Amerikan işgalcileri tarafından esir alındığından beri taraftarları çekiniyor. Bunun dışında birçok dini otorite ve şih var. Onların etkisi büyük ama onları Şii dini politik grup olarak adlandırmak yanlış olur. Onların yeri daha boş ve onları ikna etmek için çabalarımızı sürdüreceğiz ama onları beklemeyeceğiz.

BAAS Partisi de cephenin içinde mi?

Partinin resmi temsilcisi yok çünkü tüm üyeleri saklanmakla meşgul. Ama birçok cepheye katıldı veya destekliyor.

Peki ya Kürt güçler?

Kürt bölgelerinde olanlar inanılmaz. Amerikan işgalcileriyle işbirliği sadece yönetimle sınırlı kalmıyor, halkın da büyük bir kesimini kapsıyor. Bu denememize rağmen, neden direnişe katılacak Kürt güçleri bulamadığımızın sebebini de açıklıyor.

Ama kapılarımız halen açık.

Birçok Arap gibi çoğu savaş karşıtı eylemciler de umutlarını Fransa ve Almanya'ya bağlamış durumdalar. Onların rolü hakkında sizin çıkardığınız sonuç nedir?

Kurtuluş savaşımızı tamamen kendi halkımıza ve Arap dünyasında ve başka yerlerde olan halk hareketlerine dayandırmak zorundayız. Avrupalı hükümetler ABD'nin tek taraflı saldırganlığıyla hemfikir olmayabilirler ama onlar kesinlikle direnişimizi desteklemekle ilgilenmiyorlar. Chirac'ı ele alalım. İşgalcilerle işbirliği yapan hainleri, Celal Talabani'yi ve El-Hakim'i resmen kabul etti. Bunu asla unutmayacağız. Schröder de ondan iyi değil. ABD başkanını başka bir başkanın esir alınmasından dolayı tebrik etti. Bu illegal ve kriminal hareketi neden protesto etmedi? Çünkü biz kendi kaderini tayin etme hakkının ve bütünlüğünün inkar edildiği bir üçüncü dünya ülkesiyiz.

Savaş karşıtı harekete hangi mesajı vermek istersiniz?

Birkaç gün önce Kahire'de işgale karşı bir konferans oldu. Oradaki Iraklı, direnişi gerçek anlamda sahiplenmedi. Aynı adam, asker göndermeye hazırlanan Japonya Başbakanı ile görüşmüştü. İki Japon elçiyi öldürenlerin kriminal olduklarını beyan etti. Bu kabul edilemez. Bütün işgalciler ve onların yardımcılarını direnişin meşru hedefleridir. Kendilerini kurtarmak için ülkeyi terk etmeliler aksi takdirde silahlı saldırıya uğrayacaklardır. Genel olarak kongre geçmişi geride bırakmayı ve yeni bir dönemi başlatmaya çağrı yaptı. Ama saldırıyı nasıl unutacağız, istilayı ve işgali nasıl unutacağız? Bütün politikalarımız bu gerçekle başlıyor. Savaş karşıtı hareketi, taraf olmaya çağırıyorum. Tarafsızlık mümkün değildir. Vatanımız kurtulana kadar savaşımaya devam edeceğiz. Bu bizim hakkımız ve görevimiz. Gerçekten barışı ve adaleti savunanlar, bizim kendi kaderimizi tayin hakkımızı kabul etmeli ve direnişi desteklemeli. Bunun dışındakiler öyle veya böyle emperyalist düşmana yardım ediyorlar.

Ya Araplar?

Arap halkının büyük çoğunluğunun direnişi desteklediğini biliyoruz, Irak'ta olduğu gibi Filistin'de de. Çünkü biz hepimiz aynı büyük milletin oğullarıyız. Direniş büyümeye devam edecek ve halkımızı birleştirecek. İşgalciler gidene kadar birlikte dövüşeceğiz.

Direnişi destekleyen uluslararası bir dayanışma delagasyonunu kabul edecek durumda mısınız?

Tabii ki. Dayanışmalarını göstermeleri için bütün samimi savaş karşıtı eylemcileri davet ediyoruz. İşgal edilmiş Irak'a geldiğinizde sadece işgalciyi veya direnişi seçebilirsiniz. Başka bir taraf yoktur.

Feda eylemcileri 3 ay 'sustu'! 'Barış' manevraları sürerken İsrail katletmeye devam etti

Filistin topraklarında direnenler, en son 4 Ekim'de gerçekleştirmişlerdi feda eylemlerini. O günden bu yana, "barış sürecini başlatma görüşmeleri" oyunu oynandı.

Ama bu sürecin tek faaliyeti bunlar değildi elbette. Aynı süre içinde İsrail, işgali ve kuşatmayı sürdürdü. Girdiği her yerden ölümler çıktı. Genç, yaşlı, kadın, çocuk. Direniş örgütlerinin yöneticilerine yönelik suikast politikası sürdürüldü. Filistin topraklarını fiili olarak bölen duvar, BM kararlarına, protestolara rağmen sürdü.

"Barış"ı böyle görüşüyordu İsrail! Ölümle, yıkımla, işgalle, katliamlar düzenleyerek, toprakları gasbederek. Filistin halkı çaresiz olmadığını, her koşulda direneceğini binlerce kez kanıtlamış bir halktı. İsrail'in "barış"ı karşılıksız kalmadı!

FHKC'den Feda Eylemi

25 Aralık günü, İsrail'in Tel Aviv kentinde bir otobüs durağında feda eylemi düzenlendi. Saldı-

nda 4 İsrailli öldü, 10'u yaralandı. Eylemi, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) üstlendi. Eylemi Batı Şeritali 18 yaşındaki Said Hanani isimli FHKC'linin düzenlediğini açıklayan Cephe, saldırının, geçen hafta Nablus'ta katledilen 4 FHKC gerillasının İsrail tarafından öldürülmesine misilleme olduğunu belirtti ve şöyle dedi:

"Bu, İsrail'e karşı misilleme dizisinin ilk operasyonu. Siyonist varlıkta -İsrail- deprem yaratmak için yemin ettik."

Mülteci Kamplarında Sevinç İsrail'den Ev Yıkımı ve 'Tam Abluka'

Eylem, Gazze şeridinde İsrail operasyonlarının sürdüğü mülteci kamplarında büyük sevinç yarattı, halk gösteriler düzenlerken, İsrail, Said Hanani'nin Nablus yakınında Beyt Furik Köyü'nde bulunan 6 kişinin yaşadığı evini dinamitle havaya uçurdu ve "Filistin topraklarını 'tam abluka' altına aldıklarını" açıkladı. Bu sırada biri, İslami Cihad yöneticilerinden olmak üzere 5 Filistinli helikopterden atılan roketle vuruldu.

İsrail'in, işgalle, katliamlarla, suikastlerle, ev yıkımlarla, ablukalarla hiçbir şeyi çözemeyeceği görülmüştür. Bu zulmün, yeni feda eylemcileri yaratmaktan başka hiçbir sonuç vermediği tartışmasız hale gelmiştir.

İşgal Altında Zulüm ve Direniş

- ➔ 27 Aralık'ta Kerbela'ya direnişçilerin düzenlediği operasyonda, işgal güçlerinin karargahı, belediye ve bazı resmi binalar hedef alındı. ABD işbirlikçisi 4 Bulgar ve 2 Taylandlı işgalcinin yanısıra 6 da Irak polisi öldü, 27 Bulgar askeri yaralandı.
- ➔ 28 Aralık günü Felluce ve Bağdat'taki saldırılarda 2 ABD askeri öldü.
- ➔ 26 Aralık günü Bukaba'da işgal güçlerinin kentteki karargahına havan toplarıyla saldırı düzenlendi. 2 ABD askerinin öldüğü saldırıda karargahda tahribat meydana gelirken, 4 askerin de yaralandığı açıklandı. Aynı gün Bağdat'taki askeri karargahın bulunduğu bölgeye ve işgalcilerin kaldığı otele yönelik saldırılar düzenlenirken, Musul'da Amerikan askeri konvoyuna hafif silahlarla düzenlenen saldırıda, 1 işgalci ölümler 3'ü yaralandı. Irak'ın Güneyindeki saldırıda da iki Polonya askeri yaralandı.
- ➔ Bakuba, Halidiye, Samarra gibi direniş merkezlerinde halkı sindirmek için günlerdir büyük operasyonlar düzenleyen, halka zulmeden işgalciler, amaçlarına ulaşamadıkça, vahşetin boyutunu artırırlar. Artık gece yarısı yapılan baskınlarda önce evin kapısı bombayla havaya uçuruluyor, sonra içeri giriyor işgalciler. Iraklılar gece uykularından bom-

ba sesleriyle uyanıyorlar. Bir şekilde direnişle ilgili olduğunu iddia ettikleri Iraklılar'ın evlerini buldozerlerle yıkmaya uygulaması ise son hızla sürüyor.

- ➔ İngiliz Independent Gazetesi'nin muhabiri Robert FISK, geçen hafta işgalcilerin büyük operasyonlarına rağmen, işgalcilerin kayıplarının artmaya devam ettiğini bildirdi: "Toplar gürledi. Jetler kükre-di. Makinalı tüfek ateşi geceyi salladı. Amerikalılar dün Bağdat sokaklarında çocuklara Noel babayı oynuyorlardı; oysa asıl ciddi olan oynadıkları "Demir Çekiç" operasyonuydu... Bundan çok daha fazla açık olan ise, asilerin başkent merkezinde yaptıkları küçük operasyonlarıydı. İlk olarak, Amerikalı yönetici Bremer ve onun memurlarının Irak'ı yönettikleri saraya roketlerle saldırdılar. Ardından, BAAS rejimi döneminde inşa edilen ve ABD'li işadamlarının, gazetecilerin ve işgal güçlerinin içinde uyumayı sevdikleri Sheraton Otel'i'ne havan topu ateşi düzenlediler.

(...) İngiliz ordusu 1917'de Bağdat'ı işgal etti ancak başkente yapılan son kuşatmalardan birinde yazının olduğu eski levhanın üzerine bir şarapnel parçası isabet etmişti. Altından zar zor şu kelimeler okunuyordu: "Sonsuza dek şerefle".

İşgalcilerin "zafer" çığlıkları çabuk dindi. Bağdat'ta yine direnişçilerin, bağımsızlık tutkusuyla gürleyen topraklarının, tüfeklerinin, bombalarının sesi var.

İRAN'DA DEPREM!

Bu Toplu Mezarları Kapitalizm Kazdı!

İran'ın Bam kenti ve çevresinde 26 Aralık'ta meydana gelen deprem, son yılların en büyük can kayıplarından birine yol açtı. **50 bine** yakın İranlı ölürken, 50 bin kadar da yaralı var.

Bizim 17 Ağustos depreminden sonra tartıştıklarımızı tartışıyor İran da. Çünkü düzen ikisinde de aynı özünde. Çünkü ikisinde de göz göre göre geldi ölümler. Raporlar hazırlanmış, ama devlet o raporların gereğini yerine getirmemişti; aynı bizim İstanbul, Bursa depremlerini “kuzu kuzu” beklediğimiz gibi...

İki ülkede de “**doğal afet**” değil, düpedüz, göz göre göre gerçekleştirilmiş bir katliamın kurbanı oldu onbinlerce insan.

6.6 büyüklüğünde bir depremde bu ve şehirdeki binaların yüzde 70'i yerle bir oldu. Binalar o kadar dayanıksızdı.

Kentteki bütün hastaneler yıkıldığı için yaralıların birçoğu kurtarılamadı. Hastanesini bile, 6.6 büyüklüğünde bir depreme dayanamayacak şekilde yapan bir devlet vardı orada da.

“Deprem öldürmez, bozuk düzen öldürür!”

İranlı yetkililer, depremde can kaybının bu kadar büyük olmasını “halkın alışkanlıklarını terketmemesi”yle izah etmeye çalışıyorlar. Varsayalım ki, bunun yüzde 10-20 payı var. Ya ötesi?

İran da, ülkemiz için söylendiği gibi bir “**deprem ülkesi**”. Aşağıdaki rakamlar bu gerçeği açıkça ortaya koyuyor zaten.

1972'de depremde 5 bin kişi öldü. **1978'**de 15 bin kişi öldü. **1990'**da 50 bin, **1997'**de 3 bin kişi öldü. Bunlar büyük depremler, **1991'**den bu yana meydana gelen değişik depremlerde 18 bin İranlı öldü.

Depremlerin tarihleri gösteriyor ki, ne Amerikancı Şah, ne İslamcı iktidar, halkın kaderini değiştirmede; göz göre göre gelen depremlere karşı, hiçbir iktidar gereken hazırlığı yapmadı.

Çünkü biri “**laik**” diğeri “**İslamcı**” görünse de, ikisi de kapitalizmi savunan iktidarlardır. Emperyalizmin sömürgelerindeki çarpık kapitalizm, **kuralsız, dizginsiz** bir yağma ve soygun düzeni olarak sürdürülür. Böyle olduğu için de, halkın can güvenliği için hiçbir ciddi yatırım yapılamaz. Doğal afetler, hepsinde birer katliama dönüşür.

Halkın ihtiyaçlarına göre değil, halka karşı ör-

gütlenen her devletin asıl niteliği işte böylesi zamanlarda ortaya çıkıyor. İran devleti, depremin üzerinden ancak 12 saat geçtikten sonra diğer ülkelerden gelecek kurtarma ekiplerine izin verdi. “Güvenlik sendromu” içinde yaşayan tüm baskıcı rejimlerin ortak özelliğidir bu. 17 Ağustos'ta devletin kolluk güçlerinin nasıl enkaz altındaki halkı bırakıp yardım faaliyetlerini örgütleyen devrimcilerle uğraştığını hatırlayın.

Deprem uzmanı bilim adamlarının sürekli söylediği bir söz var: “**Deprem öldürmez, çürük bina öldürür**”. Peki çürük binalar nereden çıkıyor? Sömürü, soygun, kârdan başka bir şey düşünmeyen, halkı yoksul sefil bırakan bir düzendir çürük binaların nedeni. O halde, bilim adamlarının sözünü şöyle tamamlamalıyız: “**Deprem öldürmez, bozuk düzen öldürür!**”

Acı halkların acısıdır. Acımıza merhem de halklardadır!

Depremden tam 5 gün sonra basına yansıyan şu gerçeğe bakın: “**Depremden kurtulan binlerce çocuk soğuk ve açlıktan öldü!**”

Tek başına bu bile, vicdanı olan tüm dünya için bir **utanç** kaynağıdır. Uzaylara araçlar gönderen, en kısa sürede istenildiği yeri vurabilen akıllı bombalar yapan, milyonlarca nüfuslu ordular kuran dünya, böyle bir olay karşısında bir şey yapamaz durumda.

NATO'nun, AB ülkelerinin “teröre karşı” üç saat içinde müdahale edecek “acil müdahale güçleri” var? Peki neden böyle afetlere karşı böyle güçler yok? Neden depremin üstünden 48 saat geçmesine rağmen, hala halkın yarısı çadırdan battaniyeden yoksun? Uluslararası Kızılhaç, İran'a 10 milyon Euro bağışta bulunulması çağrısında bulunmuş, sadaka gibi! Nerede o milyar dolarlık fonlar?

ABD ve Avrupa ülkeleri de “**yardıma ilk koşanlardan**” mı? Neresinden baksanız **ikiyüzlülük!** O ABD ve Avrupa değil mi, Şah döneminde İran'ı sömürüp, Şah yönetimini destekleyip halkı yoksul bırakan. O ABD ve Avrupa değil mi, “İslamcı” diye İran'a karşı açık-gizli ambargolar uygulayan?

İran halkına başsağlığı diliyoruz. Geride kalanlara düşen ise **sabır değil**, bu adaletsiz dünya düzenini değiştirme kavgasıdır.

Bırakın hayat kadınlarını teşhir etmeyi; siz asıl kendinizi teşhir edin!

Ülkenin her yerinde FUHUŞUN HAMİSİ POLİSTİR

Erzurum'da HIV virüsü taşıyan bir hayat kadınının Erzurum Emniyet Müdürlüğü tarafından basın karşısına çıkarılarak aşağılanmasına yönelik eleştiriler yoğunlaştı. Erzurum Emniyeti "amaçlarının teşhir, aşağılamak değil, uyarı ve önlem amaçlı" olduğu savunmasını yaptı.

Kimi uyarıyorsun, kim önlem alacak?

Diyelim ki, sözkonusu hayat kadınıyla ilişkiye girenler önlem aldı; ya hala Erzurum'un otellerinde, randevu evlerinde devam eden fuhuşa karşı kim önlem alacak?

Olaya ilişkin Erzurum Emniyet Müdürlüğü'nün açıklamaları, kendi suçlarını da ortaya seriyordu. **Düşünün;** bir ha-

yat kadını, otele yerleşiyor ve birkaç ay içinde 1355 kişiyle birlikte oluyor.

Bilinir ki, polisler otelleri sürekli denetlerler, kayıtları alırlar, peki otel adeta stadyum gibi olmuş, giren çıkan belli değil ve Erzurum polisinin bundan haberi yok!!!

Olmaz olur mu tabii.

Hemen tüm şehirlerde fuhuş yapan oteller, herkes tarafından bilinir; bir tek polis bilmez onları. Daha doğrusu bilir de, bilmezden gelir. Bu tür yerler alenen bu işlere devam ederler. Çünkü fuhuş tacirlerinden aldıkları pay, polisin her yerdeki temel rüşvet kaynaklarından biridir. Adeta "sabit gelir" kalemlerindendir. Ters durumda, fuhuşun her yerde

bu kadar aleni ve yaygın olması nasıl açıklanabilir?

Peki öyleyse, bu kadın nasıl "yakalandı" diye sorulabilir. Çark böyle işler. Hayat kadınları getirilir, yerleştirilir, yeterince rant elde edildikten sonra (veya bazen pay kavgası nedeniyle) büyük tantanalarla "fuhuş operasyonları" yapılır. Uyuşturucuda, kumarda hep aynı mekanizma geçerlidir.

Bakın, Erzurum polisinin bu "büyük operasyonu"nun yapıldığı günlerde gazetelerde yayınlanan bir haber şu başlığı taşıyordu:

"İstanbul seks ticareti üssü"

28 Aralık 2003 tarihli Milliyet'teki haberde İstanbul'un özellikle zenginlere yönelik fuhuşun merkezi olduğu anlatılıyor; "Eskiden bu işler için Avrupa'ya gidilirdi. Şimdi en iyisi İstanbul'da bulunuyor." diyor "piyasa"dan biri.

Haberin kaynağı üniversite öğretim üyelerinin hazırladığı bir rapor. Öğretim üyeleri, zengin fuhuşunu yapanları bulmuş, görüşmüş, istatistiksel rakamlar çıkarmış. Ama polis bulamıyor. Çünkü polis zaten işin içinde. İşte olay budur.

Sayı 92

34

4 Ocak
2004

Katiller yine "bulunamıyor" Telsiz kayıtları "silinmiş"

Özkan Tekin, 10 Aralık 2000'de İstanbul Okmeydanı'nda F tiplerine karşı afiş asarken polis tarafından katledildi.

Polis, silahsız, savunmasız birini, en demokratik hakkını kullanırken sokak ortasında infaz etmişti. Cinayet de, caniler de açtı.

Özkan Tekin'in katledilmesiyle ilgili polis hakkında açılan davaya 25 Aralık'ta Beyoğlu 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde

devam edildi. Katil polisler, bu duruşmada da yoktu. Mahkeme, polislerden Hüseyin Yağmur ve Kemal Koçer hakkında giyabi tutuklama kararı çıkarttı. Ama "meslektaşları"nın giyabi tutuklamayı vicahiyeye çevireceği şüpheli. Muhtemel onları da bulamayacaklardır.

Avukatların "olay sırasında ki telsiz kayıtlarının dinlenmesi" talebine İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden gönderilen cevap, katil polisleri nasıl arayacaklarını da gösteriyor zaten: "Telsiz kayıtları silinmiştir"!

TONYA GÖZETLENİYOR!

Ekmek ve Adalet (Trabzon) - Tonya Trabzon'un 17.000 nüfuslu küçük bir ilçesidir. Ekonomik olarak da gittikçe küçülmektedir. Nüfus olarak da. Buna rağmen halkına, ama esasta kendine güvensiz sistem zaten bir avuç olan Tonya Merkezi'ne 5 adet gözetleme kamerası yerleştirmektedir. Küçük olmasına rağmen kocaman bir emniyet binasına sahip olan Tonya'nın tüm ihtiyaçları karşılandı da bir gözetleme sistemi mi eksikti? Halka kocaman emniyet binalarıyla, gözetleme sistemleriyle sürekli gözdağı veren bir devlet kendini bu şekilde daha ne kadar koruyabilecek?

Sendikaların 2003 Karnesi: Sıfır! Genel Kurullardaki itiraflar, neyi değiştirecek?

2003'ün son ayında bir çok konfederasyon ve sendikaların genel kurulları yapıldı. Kürsüye çıkan hemen tüm sendika yöneticileri, görevlerini yeterince yerine getiremedikleri itirafında bulundular. Ard arda yapılan genel kurullardaki itiraflar gerçek bir **özeleştiriyi** teka-bül ediyor mu? Hayır; sadece inkar etmeleri mümkün olmayan gerçekleri kabul ediyor, ama mevcut durumu, politikaları da aynen sürdürüyorlar.

Yılın son kongrelerinden biri de 26 Aralık'ta yapılan DİSK'e bağlı **Birleşik Metal-İş** Kongresi'ydi.

Sendikalar farklı da olsa, yöneticilerinin kendilerini savunmaları, birbirinin kopyası gibidir. Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Ziya Yılmaz da konuşmasında şunları söyledi: *"Üyelerimizi koruyabilmek için kimi haklardan taviz vermek zorunda kaldık... Sendika olarak, bu dönemde kayıpları en aza indirmek temel amacımız olmuştur."*

Saldınlara cevap vermemenin, toplu sözleşmelerde direniş yerine masa başında teslim olmanın açıklaması işte bu kadardı. Kazanmak için değil, "kayıpları en aza indirmek için" mücadele eden bir sendikacılık! Peki bunu yapabiliyor mu, hayır, bunu da yapamıyor; çünkü bu da ciddi direnişleri gerektiriyor.

İşte genel başkanın "itiraf"larından bir bölüm daha: *"Çok sayıda işçi kendiliğinden sendikamıza yöneliyor. Bunları örgütlemeye çalışıyoruz ama karşımıza yine yasal engeller çıkıyor. Örgütlediğimiz yeni işçilerin yarısına yakınına kaybediyoruz."*

Bunun nasıl bir izahı olabilir? Hangi gerekçe bunu mazur gösterebilir? Düşünün, kendileri örgütlenme faaliyeti yürütmediği gibi, kendiliğinden örgütlenip sendika-

laşan işçilere bile sahip çıkamıyor.

Böyle bir sendikaya, böyle sendikacılara hangi işçi güven duyacak?

Aynı kongrede konuşan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ise, **"DİSK'in Türk-İş'leştigi"** eleştirileri karşısında kendini şöyle savundu: *"DİSK partiler altı veya partiler üstü bir siyaset izlemedi. DİSK de, Birleşik Metal de bir taraftır."*

İşte bütün mesele burada. DİSK neyin tarafıdır? Kime karşı ne yapar? Muğlaklaşan budur.

DİSK **"çağdaş sendikacılık"** derken, kimin ideolojisine uygun davranmaktadır? AB'nin en keskin savunucusu kesilip, AB üyeliği için Brüksel'de kulis yaparken, kimin tarafındadır?

Esnek çalışma, sendikacılığın tasfiyesi, özelleştirme, bunların hepsi AB politikasıdır. 'AB'ye uyum'dur. Evet, DİSK, taraftır; ama bu politikalar burjuvazinin tarafındadır. Türk-İş'in **'partilerüstü'** olması da zaten gerçekte 'partiler üstü' olması değildi; düzen partilerinden yanaydı Türk-İş. İşçilerin, sendikaların devrimci, ilerici partilerle bağ kurmasını engellemek için ortaya sürmüştü 'partiler üstü sendikacılık' sloganını.

DİSK de bu noktada farklı değildir. Yıllardır temel olarak CHP'ye güç veren bir siyasi çizgi izlemekte, 28 Şubat'ta olduğu gibi düzen içi manevraların içinde rol almakta, ama asıl "taraf" olması gereken yerde, burjuvaziye karşı direnişi, mücadeleyi, örgütlenmeyi savunamayıp, uzlaşmaktadır. Ne kongrelerdeki itiraflar, ne de "keskin" söylemler, mevcut durumu değiştirmez. Sendikalardaki ihtiyaç, gerçek bir muhasebe ihtiyacıdır.

İşçi-Gençlik Dayanışması

Boğaziçi Üniversitesi Kuzey Kampüsü geçen hafta, gençliğin işçilerle dayanışmasına tanıklık oldu. 26 Aralık'ta BÜ. KÖY KOOP. Kulübü öğrencileri tarafından **"PTT işçileriyle dayanışma gecesi"** düzenlendi.

PTT Bahçelievler işçileri 70 günü aşkındır direnişterler. Öğrencilerin işçilerle dayanışmasının örneği olan geceye, Grup Yorum, Hilmi Yarayıcı ve Yaşar Kurt da türkülerıyla, marşlarıyla katılarak destek verdiler.

Murat Dikmen Salonu'nda sahneye ilk önce, direnişteki PTT işçileri çıktı. "PTT İşçisi Direniyor Kazanacak" yazılı pankartla sahneye çıkan işçiler adına yapılan konuşmada, öğrencilere teşekkür edilerek tüm halkın birlikte mücadelesinin geliştirilmesi, yaygınlaştırılması dileği dile getirildi.

Hilmi Yarayıcı'nın Kürtçe, Türkçe, Arapça türkülerinin ardından sahneye çıkan Grup Yorum'la, dayanışmanın coşkusu sloganlara dönüştü.

Milli Eğitim Müdürü'ne Protesto

Samsun İl Milli Eğitim Müdürü Cevdet Aydın'ın 11 Aralık eylemlerine katılanlara *"vatan haini"* benzetmesi yapması üzerine, Eğitim-Sen'li öğretmenler, 27 Aralık'ta Valilik ve Milli Eğitim Müdürlüğü'ne faks çekerek bir protesto eylemi yaptılar. Eğitim-Sen Şube Başkanı yaptığı açıklamada *"Kölelik koşullarına karşı çıkmak, iş güvenliği ve demokrasiyi savunmak vatan hainliğiye, vatan hainliğine devam edeceğiz"* diyerek mücadeleye devam edeceklerini vurguladı.

Tutsaklara Karşı Hücre, Örgütlere Karşı Kara Liste, Ülkelere Karşı Ambargo-İşgal Politikasını Mahkum Ediyoruz

Haberini geçen haftaki sayımızda verdiğimiz, Uluslararası Tecritle Mücadele Günleri çerçevesinde İtalya'nın Floransa kentinde düzenlenen sempozyum iki sonuç bildirgesi yayınladı. Sempozyuma katılan, destek mesajı ve tebliğ gönderen bütün siyasi örgütler, kişi ve kurumlar tarafından, ayrıca dayanışma açlık grevine katılan tutsaklar tarafından imzalanan izolasyona karşı sonuç bildirgelerini okuyucularımıza sunuyoruz.

SONUÇ BİLDİRGESİ 2 TECRİT POLİTİKASINI MAHKUM EDİYORUZ

Tecrit politikası emperyalizmin dünya halklarına yönelik saldırısının en özlü ifadesidir. Kişilere karşı izolasyon hücreleri, yüksek güvenlikli hapisane kompleksleri kullanılmaktadır.

Halk hareketlerine yönelik olarak kara listelerle, yasaklamalarla siyasi faaliyetler ve tarihsel-sosyolojik varlık yok edilmek isteniyor.

Ülkelere yönelik olarak ise bir yandan abluka, ambargo, savaş ve işgal politikaları sürdürülürken, bir yandan halkların kendilerini savunma hakları ve sesleri kesilmek istenmektedir.

Hücre-Hapishaneler: Türkiye'de, İspanya'da, Fransa'da, Almanya'da, ABD'de, İrlanda'da, İsrail'de, Guantanamo'da vs kurulmuş olan hapishaneler bir bütün olarak tutsakları dış dünyadan izole ederek, siyasi kimliklerini teslim alma yerleri olarak kullanılmaktadır. Türkiye'deki F tipleri ve Guantanamo AB-ABD tarafından tüm dünyada yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. Bu şekilde kendilerine muhalif olan düşünceleri taşıyan insanların mücadelesi yok edilmeye çalışılmaktadır.

Kara Listeler: Toplumsal, ulusal ve halk kurtuluş hareketlerini yasaklayarak ezilen halkların özgürlük ve adalet talepleri yok edilmeye çalışılmaktadır. Özellikle 11 Eylül sonrası başlatılan 'Terör' demagojisi dalgasıyla zulme ve

Sayı 92

36

4 Ocak
2004

Tecrite, Siyasi, Hukuki, Tıbbi ve İnsanı Boyutta Karşıyız

SONUÇ BİLDİRGESİ 1 TECRİTE KARŞIYIZ

19-20 Aralık 2003 tarihlerinde Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu tarafından İtalya'nın Floransa kentinde düzenlenen uluslararası sempozyumda, İtalya, Türkiye, Bask Ülkesi, İrlanda, Almanya, Lübnan, Filistin, Batı Sahra, Suriye, Avusturya, İran, Fas, Belçika, Danimarka, İngiltere ve Yunanistan'dan aydın, kurum ve örgütlerden delegeler olarak şu kararları aldık:

★ Hapishanelerdeki tecrit uygulamasının insanı yalnızlaştırarak, insanı insan yapan maddi ve manevi değerlerin yok edilip; toplumsal ve duygusal üretimden uzaklaştırmayı hedefleyerek, insani boyutta onarılamaz yaraların açılması ve büyük acılara yol açtığından dolayı **TECRİTİ İNSANİ BOYUTTA REDDEDİYORUZ.**

★ Bir ceza aracı olarak düzen tarafından kullanılan hapishanelerde tecrit uygulaması fazladan bir keyfi cezalandırma şeklidir. Bugün tecrit asıl olarak siyasi gerekçelerle tutsaklara uygulanmaktadır. Hukuki olarak tam bir keyfiyet ör-

neği olan ve ayrıca çağdaş hiçbir adalet anlayışına uymayan tecrit bir hukuksuzluk örneği olduğundan dolayı **TECRİTİ HUKUKİ BOYUTTA REDDEDİYORUZ.**

★ Tecrit uygulaması psikolojik ve bedensel bir işkence biçimidir. Bu işkence biçimi insan sağlığını onarılamaz bir şekilde tahrip etmektedir. Bunun için **TECRİTİ TIBBİ BOYUTTA REDDEDİYORUZ.**

★ Tecrit uygulaması düşüncüyü, örgütlenmeyi ve eylemi yoksayarak en temel haklar olan düşünme, örgütlenme gibi demokratik hakların ihlaline yol açmaktadır. Siyasi rakipler ve sisteme karşı düşüncenin izole edilerek etkisizleştirilmeye çalışılmasının bir ifadesi olan **TECRİTİ SİYASİ BOYUTTA REDDEDİYORUZ.**

Kısaca tecrite insani, hukuki, tıbbi ve siyasi gerekçelerle karşıyız ve tecrite karşı mücadelemizi birlikte sürdüreceğiz. Tecriti kırmaya yönelik tüm demokratik ve meşru mücadeleleri destekliyoruz. Kendisine inanım, hukuktan yanayım diyen her kişi ve kuruluşu bu deklarasyonu imzalamaya çağırıyoruz. 21 Aralık 2003

sömürüye karşı mücadelelerin meşruluğu ortadan kaldırılmaya çalışılıyor.

Bu kara listeler yeni değildir. ABD onyıllardır tüm demokratik hak ve özgürlük hareketlerini kendisine tehdit olarak görüp, bunları imha politikasını sürdürmüştür. ABD kendi Kara Listelerini işbirlikçisi olan ülkelere ve AB'ye de dayatmış, 11 Eylül sonrası empoze etmiştir.

11 Eylül sonrası CIA başkanı Tennen'in dile getirdiği imha edilmesi gereken örgütler listesi bu konuda hiçbir tartışma yaratmayacak niteliktedir. Tennen **DHKP-C'nin ABD'nin Afganistan'a yönelik savaşını eleştirmesi ve karşı çıkmasından dolayı; FHKC, İslami Cihad, HAMAS ve FARC'ın ise kendi ülkelerindeki zulüm ve yoksulluğun sebebi olarak ABD'yi göstererek bu bölgelerde ABD çıkarlarını tehlikeye düşürebileceği gerekçesiyle Yok edilmesi Gereken Örgütler** Listesine alındıklarını ilan etmiştir. Bunun özü şudur: **'Ben çalarım, soyarım, katlederim, işgal ederim, buna kimse karşı çıkamaz; karşı çıkanlar düşmanımdır, yok ederim.'**

İspanya'da Bask halkının egemenlik haklarına yönelik başlatılan yasaklamalar, Almanya ve İngiltere gibi ülkelerin kendi anti-terör yasalarıyla hedefledikleri de çok nettir: BASK Ülkesinde olduğu gibi tüm Avrupa'daki temel hak ve özgürlüklerin yokedilmesidir.

ABD ve AB'nin kara listeleri asıl olarak demokratik hakların ortadan kaldırılmasını hedefliyor. Daha bugünden anti-globalci hareketin açık, meşru protestoları dahi 'terör' olarak damgalanmaktadır.

Demokratik hakların sınırlandırılmasının bir sınırı olmayacaktır. Bugünkü yasaklamalar ve kara listeler, önümüzdeki süreçte en sıradan demokratik talebin dahi dile getirilmesine karşı kullanılacaktır. Başta terör demagojisi olmak üzere kara listelerle AB-ABD çıkarlarına tehdit olarak görülen tüm demokratik, meşru talepler toplumdan izole edilmeye çalışılmaktadır.

Ülkelerin Egemenlik Hakları: Filistin topraklarının işgali, Arafat'ın abluka altına alınması, onyıllardır Küba'ya karşı uygulanan ambargo, Afganistan ve Irak'a yönelik savaş ve işgal, Suriye, İran ve Kuzey Kore'ye yönelik savaş tehditleri büyük bir yüzölçümle meşru kılınmaya çalışılmaktadır. Bunun için kullanılan en büyük gerekçe yine 'terör' demagojisidir.

"Her derde deva" kullanılmaya çalışılan 'terör' demagojisiyle bu ülkelerin ulusal egemenlikleri ayaklar altına alınmaya çalışılıyor.

Sempozyum'dan Notlar...

İlki geçen yıl düzenlenen sempozyuma, bu yıl avukat, doktor gibi uzmanların yanı sıra, tutsak aileleri örgütleri, siyasi örgütler, parlamenterlerden katılım daha yüksek oldu. İtalyanca, Fransızca, İngilizce ve Almanca simultane tercümelerin yapıldığı sempozyumda söz alan tüm delegeler, ölüm orucunun dünyanın en büyük hapisaneler direnişi olduğunu belirterek, saygıyla eğildiklerini vurguladılar.

İtalya'daki hemen tüm sol dergi ve gazetelerde sempozyum ve F tipleri yazıları yer alırken, Floransa Belediyesi tarafından çıkarılıp ücretsiz dağıtılan 200 bin tirajlı haftalık gazetede sempozyumdan önce dört hafta boyunca sempozyum ve F tipleri ile ilgili yazılar yayınlandı.

19-22 Aralık **Uluslararası Açlık Grevi'ne; Fransa'nın Fresnes Hapishanesi'ndeki BASK'lı, İspanyol, Fransız, Breton ve Arap tüm siyasi tutsaklar** katıldı. Ayrıca, **Almanya'dan** M. Ali Urludağ, Werner Brauer, Rainer Dietrich ve İlhan Yelkuvan; **ABD'den** Ana Lucia Gelabert, Cassidy Wheeler, Harold Thompson, John Courage, John Two Names (Andy Riendeau), Matthew Lamont, Prince Imari Obadele, Ramon Labanino Salazar (Kübalı devrimci), Mumia Abu Jamal açlık grevi yaptı.

Türkiye, BASK ve İrlanda ağırlıklı, uluslararası bir tutsak aileleri örgütlenmesi için protokol görüşmeleri yapıldı. Lübnan El Khiam İşkence Mağdurları Rehabilitasyon Merkezi müdürünün de katıldığı bu girişimde, Filistin'den tutsak ailesi örgütlenmesi Addameer'in de yer alacağı belirtildi. Uluslararası Tecritle Mücadele Platformu sözcüsünün verdiği bilgiye göre, ikinci aşamada, Almanya'dan Kızıl Yardım, ABD'den Parmaklıkları Kır isimli tutsaklarla dayanışma örgütlerinin katılımı hedefleniyor.

Sempozyuma gelen destek mesajlarından bazıları şöyle: **İtalya'dan** filozof Toni Negri, Prof. Antonella Sapio, Prof. Marcella Della Donne; **Fransa'dan** yazar Henri Alleg, yazar Nedim Gürsel; **ABD'den** Prof. Angela Davis, Demir Parmaklıkları Kır; **İngiltere'den** Mark Barnsley; **Belçika'dan** Öğr.Gör. Anne Morelli, Info Türk; **İrlanda'dan** Sinn Féin; **Almanya'dan** Medico International, International Defense Committee; **Hollanda'dan** Filistin Komitesi; **Fas'tan** Faslılar Derneği; **Hindistan'dan** Demokratik Haklar Sözcülüğü; **İsviçre'den** Marco Camenisch Dayanışma Komitesi; **İspanya'dan** İspanya Halkları Komünist Partisi; **Nepal'den** Nepal Halkları İlerici Forumu; **Şili'den** Şair Elias Letelier; **Azərbaycan'dan** gazeteci Mammad Süleymanov ve Maoist Enternasyonalist Hareket.

Terör demagogilerine paralel olarak, büyük tekelci basın aracılığıyla dünya halklarının sesleri kesilmeye çalışılıyor. Örneğin Afganistan, Irak, Küba gibi ülkelerin kendilerini ülkelerinde olanlar konusunda dünyaya ifade etme olanakları yok edilmiştir. Yine BM kayıtlarına göre Irak'a karşı sürdürülmüş olan ambargodan dolayı bir buçuk milyon insanın ilaçsızlıktan öldüğü açıklanmasına rağmen Irak kendisini uluslararası platformlarda ifade edememiştir.

19-22 Aralık Uluslararası Tecritle Mücadele Günleri 2. yıl etkinlikleri çerçevesinde yaptığımız Floransa Sempozyumu'nda:

TUTSAKLARA KARŞI HÜCRE, ÖRGÜTLERE KARŞI KARA LİSTE, ÜLKELERE KARŞI AMBARGO-SAVAŞ-IŞGAL politikasını mahkum ediyor, dünyadaki tüm aydınları, duyarlı kişileri, kurumları, örgütleri ve ülkeleri bu politikayı mahkum etmeye ve birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

* Bildirgeleri imzalayan siyasi örgüt, bilim adamı, DKÖ ve kişilerden bazıları şöyle:

İtalya'dan Gianfranco Di Maio (Wernicke-Korsakoff sendromu Uzmanı), Av. Grazia Cecconi, Av. Vainer Burani, Av. Silvia Petrini, Parlamenter ve belediye meclis üyeleri Sandro Targetti, Giovanni Barbagli, Renato Romei ve Alessandro Leoni, Uluslararası Barış ve Özgürlük İçin Kadınlar Ligi, Emmanuela

Rubini (AZAD üyesi), Anti Emperyalist Kamp, Marksist Araştırmalar Laboratuvarı, Fausto Schiavetto (Soccorso Popolare), Nuova Unit Gazetesi'nden Carla Francione ve Renato, Senza Censura Dergisi, Kızıl Çizgi, Anita Fiscaro, Anti Emperyalist Antifaşist Komitesi, ANA-Ulusal Anti-Kapitalist Meclis, ASP-Proleter Dayanışma Derneği, CARC-Komünist Direniş Örgütü ve Giulio Gori (DEA Dergisi); **Lübnan'dan** Mohammed Safa (El Khiam İşkence Mağdurları Rehabilitasyon Merkezi Başkanı); **Filistin'den** İbrahim Mahajna, (İnsan Hakları Komitesi); **Avusturya'dan** Filistin Toplumu, Arap Filistin Klübü, Kübalı Beşlere Özgürlük Komitesi; **Bask Ülkesi'nden** Av. Julen Arzuaga (Bask Ülkesi İnsan Hakları İzleme Komitesi), Ion Iurrebaso, (Tutsaklara Özgürlük Komitesi); **Almanya'dan** Kızıl Yardım, 18 Ekim Hareketi, İnitativ e.V., Gazeteci Peter Nowak; **Yunanistan'dan** Öğretmenler Sendikaları Federasyonu OLME; **İran'dan** İranlı Eski Politik Tutsaklar ve Almanya'daki İranlı Mülteciler Derneği; **İrlanda'dan** İrlanda Cumhuriyetçi Sosyalist Partisi, Cumhuriyetçi Tutsaklar Dayanışma Derneği, Tutsaklara Siyasi Statü Derneği; **Danimarka'dan** International Forum; **Batı Sahra'dan** Polisaryo Cephesi Avrupa Sözcülüğü; **Suriye'den** Rahip Baba Abuna Culio; **İspanya'dan** AFAPP-Tutsaklarla Dayanışma Örgütü; **İngiltere'den** av. Hossein Zahir; **Türkiye'den** tiyatro yazarı Bilgesu Erenus, Şair Ruhan Mavruk, Yazar Cezmi Ersöz, Grup Yorum ve Ahmet Kulaksız.

Avrupa'da 50 Günlük Açlık Grevleri Sürüyor

Katliamın yıldönümünde, Avrupa'nın birçok kentinde başlayan 50 günlük açlık grevleri sürüyor.

Almanya'nın başkenti Berlin'de iki TAYAD Komite çalışanı 20 Aralık'ta 50 günlük açlık grevine başladılar. 5 kişi de destek olarak daha kısa süreli eylemde yer alıyor. Berlin'de çadır kurma izni verilmemesinin ardından, karara itiraz edildi ve mahkemeden sonuç beklenirken, açlık grevi bir insan hakları derneğinde başladı ve devam etmekte.

Avusturya Innsbruck Kenti'nde, tecrit hücrelerini simgeleyen bir cam içinde iki TAYAD Komite üyesinin açlık grevi, 16. günden itibaren Graz'da devam edip, 30. günden itibaren Viyana'da süreceği belirtildi.

Belçika'nın başkenti Brük-

sel'de bir TAYAD Komite üyesinin açlık grevi ise, yine cam bir hücre içinde, Etterbek Belediyesi önünde sürüyor.

İngiltere'nin başkenti Londra'daki açlık grevine 3 TAYAD Komite üyesinin yanısıra, 8 kişi de daha kısa süreli destek açlık

greviyle katılıyor.

*

Bu arada, 25 Aralık günü Duisburg Anadolu Eğitim Kültür Merkezi'nde düzenlenen anmada, büyük direnişin şehitlerinin yaşamı anlatıldı. Kahraman şehitlerimizin 19 Aralık'ta yarattığı direniş destanının F tiplerinde sürdüğü vurgulandı.

Avrupa Tecriti Desteklemeye Son Vermeli

Brüksel'deki açlık grevini sürdüren Kerbel Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Hasan Subaşı, 26 Aralık günü bir basın açıklaması yaptı. Katliamı ve direnişi anlatan Subaşı, eylemin neden Avrupa'da yapıldığını da şu sözlerle ifade etti: "Katliam, direniş ve talepler ortada olmasına rağmen, faşist rejim, siyasi tutsaklara yönelik saldırısını Avrupa'nın desteği ve onayıyla sürdürüyor. Katliam ve tecrit resmi olarak belgelidir. Ama Avrupa bütün bunları görmezden geliyorlar. Dahası, destekliyorlar da."

Avrupa Birliği İşkenceyi Önleme Komitesi'nin yok sayma, destekleme tavrına dikkat çeken Subaşı, herkesin gerçeği bilmesi için açlık grevine başladıklarını dile getirdi. Avrupa'ya, "tecriti desteklemeye son verin" çağrısı yapan Subaşı, "her yeni ölüm, sakatlık, yalnız Türkiye faşizminin değil, biraz da Avrupa'nın eseridir." dedi.

Kemal Alemdaroğlu

Emperyalistlerden tez çalıp, “benim” diye yuttu- ran işbirlikçi ulusalcı, eleştiriye tahammülsüz, gençliğe düşman bir zihniyet **Alemdaroğlu Ne Öğretir?**

İ.Ü. Rektörü Kemal Alemdaroğlu tam yerinde oturuyor! “Ulusalcılar”ın kahramanı, büyük “Kuva-i Milliyeci” olmayı sonuna kadar hak ediyor! Gerilere gitmeden, sadece şu son birkaç ayda hakkında ortaya çıkan gerçeklere ve icraatlarına bakalım önce.

Despot, Gençlik Düşmanı Ve Aynı Zamanda İşbirlikçi Ulusalcı

- ‘Bilim adamı’ sıfatıyla rektörlük koltuğuna oturabilmek için gerekli olan tezi (Laparoskopik Cerrahi isimli kitabı), emperyalist ülkelerdeki üniversitelerden çaldığı, tercüme edip adını yazdığı ortaya çıktı.

- Hırsızlığı nedeniyle kendisine iki ay doktorluk mesleğinden men cezası veren TTB üyelerinden intikamını, basın açıklaması yapmak için geldikleri Cerrahpaşa Tıp Fakültesi’ne sokmayarak aldı.

- Bilimsel yeterliliği olmayan, hırsızlığı alenileşen biri rektörümüz olamaz diyen gençlik protesto eylemi yapınca cevabı kitlesel soruşturmalar oldu. Onlarla birlikte, 19 Aralık Katliamı’nı protesto eden, afiş asan öğrencileri de katarak, 100 öğrenciye, 500’e yakın soruşturma açtı.

- Genelturmacyıdı ya, ordunun 19 Aralık katliamı nasıl protesto edilirdi, gençlik bu ülkenin sorunlarıyla nasıl ilgilenirdi, hem de kendisi nasıl protesto edilebilirdi? Soruşturmaları protesto için gençlik “forum meydanı” olarak bilinen Hergele Meydanı’na toplandığında meydanı kapattırdı. Buna rağmen

protesto gerçekleşince de, soruşturma açılan öğrencilerden 46’sının okula girişini yasakladı ve isimleri içeren yazıları okulun değişik yerlerine astırdı. Daha soruşturma aşamasında okula almama kararı baskıda, yasakta, despotlukta nasıl pervasız olduğunu gözler önüne sererken, üniversitede tam bir terör havası hakim kılındı. Okula alınmayan bir öğrenci durumu şu sözlerle özetliyordu: “Artık her gün Edebiyat Fakültesi’nin önünde polis araçları bekliyor. İçeri girerken öğrenciler aranıyor. Fakülteler arasında geçişler yasaklandı. Ben okula giremiyorum ama polis çok rahat okulun içinde dolaşabiliyor. Öğrencileri susturmak istiyorlar.” (Cumhuriyet 28 Aralık)

- “Hık” deyici üniversite senatosunu harekete geçirerek, iki ayrı bildiri yayınlattı. Duyduğumuz ses, bilim adamlarının sesi değildi. Bildirilerden biri hırsız Alemdaroğlu’na sahip çıkarken, diğeriyle “ulusalcılık” görünümü altında kopkoyu bir şovenizm propagandası, “ana dilde eğitime” karşı çıkılarak yapılyordu.

Resmen bir bilim hırsızına sahip çıkan bildiride şöyle deniliyordu:

“Kararı Cumhuriyet Devrimleri ve Milli Devleti koruma kararıyla öne çıkan Prof. Kemal Alemdaroğlu’nun kişiliğinde, Türkiye Cumhuriyeti’nin kendini savunma iradesinin önderliğine yönelik bir saldırı olarak değerlendiriyoruz.”

Cumhuriyet dediğiniz zaten, katillerin, hırsızların elinde.

Böyle olunca da, Alemdaroğlu’nun “önder” olması garip değil. Bildirinin mantığını irdeleyin, her alanda MGK’nın kullandığı yalanları görürsünüz. Resmi hırsız! Bir bilim adamı hırsız olamaz, diye TTB ceza vermiş. Hırsızı savunuyor ve “Türkiye Cumhuriyeti’nin kendini savunma iradesinin önderliğine yönelik bir saldırı” diye yutturmaya çalışıyor. Burada, cumhuriyet demek ki, Alemdaroğlu, ona ceza verenler de, cumhuriyet düşmanı!

Aynı mantığı MGK’nın devrimcilere karşı propagandalarına vurun ve düşünün; kendisi ABD ile işbirliği yapmış, ülkemizi ABD üssü haline getirmiş, devrimciler hakkında dış güçler demagojisi yapıyor. Kendisine “ulusalcı” diyenlerin aslında ilgisinin olmadığını, işbirlikçi olduğunu söylerken, bu tür binlerce örneğe dayanıyoruz.

Nerede bir hırsız, katil, mafyacı, ölüm mangası varsa, nerede tarihi boyunca emperyalizme bağımlı ülkenin yaratılmasına hizmet eden varsa, karşımıza ‘ulusalcı’ diye çıkıyor. Rant kavgasının, koltuğu koruma dalaşının adı bu.

En genel hatlarıyla özetlediğimiz bu örnekler, Alemdaroğlu kişiliğini yeterince anlatıyor. Kendisini “ulusalcı” diye yutturan işbirlikçiliğin, bu kesimlerin beyin yapılarının, ikiyüzlülüğünün, despotluğunun, baskıdan, yasaktan başka bir şey bilmediklerinin resmi gibidir O. YÖK’ün yarattığı ve istediği rektör tipinin klasik bir anıtidır Alemdaroğlu. Despot, gençliğe düşman, eleştiriye tahammül-

süz, örgütlenme düşmanı, muhaliflerini baskıyla, yasakla sindirmeye çalışan, şovenist ve oligarşinin gerici bütün özelliklerini üzerinde barındırır Alemdaroğlu. Bilimle, eğitimle zerre kadar ilgisi yoktur. Ulusalci dediğiniz böyle olur zaten; emperyalistlerden çal, ulusalcılık diye yuttur!

“Böyle biri rektörümüz olmaz” diyen gençlik haksız mı? **Ne öğretebilir Alemdaroğlu kişi-liği?** Hırsızlıktan, yüzeysellikten, despotluktan, şovenistlikten,

hak ve özgürlük düşmanlığından başka ne meziyeti var ki, öğretsin? Utanmıyor bir de, “hiçbir zaman öğrencilere müdahale etmedik, herkes her yerde düşüncesini özgürce söylüyor” diyor. Bütün işbirlikçi ulusalcılar gibi aynı zamanda yalancı ve ikiyüzlü. Kendine ‘ulusalcı’ diyenlerin tümünün ortak özelliğidir bu ikiyüzlülük.

Ama sanılmasın ki, Alemdaroğlu’nu en çok gündeme getiren İslamcılar farklıdır. Hayır,

aynı mayadandırlar. Amerikan işbirlikçiliği, despotluk, hak ve özgürlükleri sadece kendi özgürlükleri olarak görme ve daha onlarca özellikle aynıdırlar.

Nasıl ki, işbirlikçi ulusalcılar, baskıyı, katliamları, işkenceleri Amerikancı düzenin bekaası için uyguluyorsa, İslamcı AKP iktidarı da aynı amaçla uygulamaya devam ediyor. Bu nedenle türbanlıların hak ve özgürlüklerini savunmakta da istismarcıdırlar.

Soner’in Katili Sağlık Sistemi

Parası olmadığı için tedavisi yaptırılmayan ve hayatını kaybeden, Isparta Gençlik Derneği üyesi Soner Pektaş’ı anma etkinlikleri sürüyor. 29 Aralık’ta Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi polinikleri önünde **İzmir Gençlik Derneği** üyelerinin düzenlediği eylemde “Soner Pektaş Ölümsüzdür” pankartı açıldı ve “Soner’in Katili Sağlık Sistemi, Halk İçin Eğitim, Halk İçin Sağlık” sloganları atıldı. Açıklamaya, halk yoğun ilgi gösterdi.

Manisa Gençlik Derneği de, 26 Aralık’ta Manisa SSK il müdürlüğü önünde, “Soner Pektaş Ölümsüzdür” pankartı ve Soner’in resimleriyle bir eylem yaptı. Burada da, sorumlusunun sağlık sistemi olduğu belirtilen açıklama, halkın desteğiyle karşılaştı.

Serkan’ın Katilleri Yargılsın

Ege Üniversitesi Öğrencisi Serkan Eroğlu’nun katledilişinin yıldönümünde öğrenciler yaptıkları basın açıklaması ile, katillerinin yargılanmasını istediler. “Serkan Eroğlu’nu Unutmadık Unutturmayacağız, Soruşturma Terörü Geri Çekilsin, Sermaye Bilimden Elini Çek” yazan pankartla İletişim Fakültesi’ne yürüyen öğrenciler, dekan Seyide Parsan ile görüştü. Serkan’ın katilinin polis olduğunu belirterek sorumlularının yargılanmasını, okulda polislerin terör estirdiğini dile getiren öğrencilere, “yapacak hiçbir şeyim yok. Mahkemelere başvurun” diyen dekan, okulları kimlerin yönettiğini bir kez daha gösterdi. Aralarında İzmir Gençlik Derneği’nin de bulunduğu öğrenciler, görüşme sonrası bir açıklama yaptı.

Eskişehir Gençlik Derneği Genel Kurulu Yapıldı

Eskişehir Gençlik Derneği, 25 Aralık’ta genel kurulu-nu yaptı. Federasyonlaşma kararının alındığı genel kurulda, federasyon kuruluşuna katılacak delegeler de tespit edildi. Gençliğin örgütlenmesine yönelik saldırıların da tartışıldığı genel kurulda, soruşturmalara, dernekler üzerindeki baskının, gençliği örgütlenmekten vazgeçiremeyeceğine vurgu yapıldı.

Faşist saldırılar... baskılar...

Gaziantep’te Faşist Saldırı

Gaziantep Üniversitesi öğrencileri faşistlerin ve polisin saldırılarını protesto etti. 23 Aralık’ta 30 kişilik bir faşist grubun 2 demokrat öğrenciye saldırması, 26 Aralık’ta da, demokrat öğrencilerin, kendini polis olarak tanıtan bir grubun saldırısına uğraması, üniversite kampüsünde düzenlenen eylemle protesto edildi. 80 öğrencinin katıldığı eylemde, “ülkü ocakları” saldırılardan sorumlu tutulurken, “Faşizme Karşı Omuz Omuz” sloganıyla yürüyüş yapıldı.

Gençlik Gazi’de Faşist Örgütlenmeye İzin Vermeyecek

Gazi Üniversitesi Öğrenci Platformu 27 Aralık’ta yaşanan faşist saldırının ardından, gençliğin dayanışmasını örgütlemek için bir şenlik düzenlediler. 29 Aralık’ta düzenlenen ve 250 öğrencinin katıldığı şenlikte platform adına konuşan Ahmet Mert, sorunlarının ortak olduğunu, çözüm için birleşmek gerektiğini vurgulayarak, “güçlerimizi birleştirdiğimiz oranda mücadelemiz büyüyecektir” dedi. Gazi Üniversitesi’nde son dönemde yoğun bir şekilde faşist saldırı ve örgütlenmelerin arttığına dikket çeken Mert, “Her zaman üzerimizde Demokles’in kılıcı gibi duran bu gerici ve faşist abluka bizlerin her türden demokratik haklarını gasp ediyor.” dedi.

Gazili öğrencilerin platform çatısı altında toplanmaya çağıran konuşmaların ardından, Grup İdilcan, Koma Stranenhvi ile Serap, türkülerini söylerken, şiirler okundu ve Ankara Gençlik Kültür Merkezi Halk Oyunları Ekibi halk oyunlarını sergiledi.

'Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız'

➔ **İstanbul Üniversitesi** öğrencileri, 25 Aralık günü düzenledikleri eylemle, Alemdaroğlu'nun onlarca öğrenciye soruşturma açmasını protesto ettiler. Edebiyat Fakültesi önünde avukatlarla birlikte okula giremeyen öğrenciler, bunu belgeleyerek basın açıklaması yaptılar. Daha sonra Sultanahmet Adliyesi'ne yürüyen öğrenciler burada da bir açıklama yaparak rektör ve okul yönetimi hakkında suç duyurusunda bulundular. Eylemde, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

➔ 30 Aralık'ta ise, İktisat Fakültesi önünde toplanan 100 öğrenci, soruşturma mağduru arkadaşlarına destek vermek için bir basın açıklaması yaptı.

➔ **Gazi Üniversitesi** Öğrenci Platformu, Yüksel Caddesi'nde düzenledikleri eylemle, faşist saldırıları ve soruşturmaları protesto ettiler. 28 Aralık günü yapılan eylemde "Soruşturma Terörüne Son" dövizini açan öğrenciler, 'Faşizme Karşı Omuz Omuza' sloganları attı. Okuldaki faşist örgütlenmenin polis ve idare desteğiyle sürdüğüne dikkat çekildi. Açıklama, "Gençlik yıldırılamayacak" sözleriyle son buldu.

➔ **Kocaeli Gençlik Derneği**, 28 Aralık'ta düzenledikleri eylemle, başta Hatay Gençlik Derneği'nin kapatılması ve Antakya Gençlik Derneği Girişimcisi Cihan Güler'in okuldan atılması olmak üzere, gençlik üzerindeki baskıları protesto ettiler. Demiryolu Caddesi'nde, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" dövizleri açtılar. Açıklamayı okuyan Ekin Güneş Saygılı, AKP'nin demokratikleşme yalanlarını

teşhir ederek, "devlet gerek dernekler üzerinde gerek üyeler üzerinde baskısını hiçbir zaman esirgememiştir. 26 ilde kurulu, 10 ilde kurulma aşamasındaki derneklerden he-men hepsi bu uygulamalardan nasibini almıştır." dedi. Saygılı konuşmasını, "derneklerimiz üzerindeki baskıların derhal son bulmasını istiyoruz" sözleriyle tamamlarken, "Öğrenciyiz, Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

➔ 19 Mayıs Üniversitesi öğrencilerinin 26 Aralık günü düzenlemek istedikleri şenliğe, öğrencilerin türkülerinden bile korkan okul yönetimi, ÖGB ve sivil polisler saldırdı. **Samsun Gençlik Derneği** üyelerinin de bulunduğu öğrencilerin, soruşturmaları protesto etmek için düzenlemek istedikleri şenlikte, daha ilk türküyü söylemeye başlamışlardı ki, saldırı ile 15 kişi gözaltına alındı. Türkülere karşı "terör" demagojisi yapanlar, tüm halkı terörist görenlerdi. Tehdit, dayak, işkence gözaltında devam ederken, aynı gün savcılığa çıkarılan öğrencilerin, "Türküler Susmaz Halaylar Sürer" sloganları, faşizmin gençliği yıldırma-yacağını da haykırıyordu. 30 Aralık'ta ise öğrenciler suç duyurusunda bulundu. Adliye önünde yapılan açıklamada, "soruşturmalar ve gözaltılarla bizi yıldırılamayacaklar, hak arama mücadelemiz sürecektir" dediler.

➔ **KTÜ** öğrencileri 29 Aralık'ta Trabzon Meydanı'nda yaptıkları basın açıklamasıyla, son dönemde artan baskıları protesto ettiler. Polis, jandarma, ÖGB ve soruşturma terörünün aynı anda harekete geçirildiği-

ni belirten öğrenciler, Aralık ayında iki kez faşist saldırı yaşandığını da hatırlattılar. Tüm öğrencileri mücadeleye çağıran gençlik, "Örgütlülüğümüz, gücümüzdür!" sözleriyle açıklamasına son verdi. Eylemde, "Direne Direne Kazanacağız, Üniversitede Tecrit İstemiyoruz" sloganları atıldı.

➔ Ege Üniversitesi'nde, 19-22 Aralık katliamını protesto eden öğrencileri kameraya çeken polisin taşlanması, otolarının tahrip edilmesi bahane edilerek öğrencileri yurtlardan, evlerden gözaltına aldılar. **İzmir Gençlik Derneği** Başkanı Ozan Anar'ın da bulunduğu 4 öğrenci gözaltına alınırken, 5'i hakkında "arama kararı" çıkarıldığı öğrenildi. Öğrencilerin savcılık tarafından serbest bırakılmasının ardından bir açıklama yapan Gençlik Dernekli öğrenciler, "soruşturmalar, gözaltılar bizi yıldırılmaz" dediler.

Düşünmeye Soruşturma

YÖK, düşünen gençliğe düşmandır. Binlerce örneğe bir yenisi de trajikomik bir şekilde şöyle eklendi:

Siirt Eğitim Fakültesi'nde 14 öğrenciye, belediye başkanının oğlunun düşününe, Eğitim-Sen'in kuruluş yıldönümü etkinliklerine katılmak ve "anadilde eğitim için dilekçe vermeyi **DÜŞÜNDÜKLERİ**" gerekçeleri ile çeşitli sürelerle okuldan uzaklaştırma cezası verildi. Dilekçe vermenin kendisinin suç olamayacağı bir yana, bunu düşünmeyi bile cezalandırıyor YÖK ve polis!

Balıkesir'de ise, tecriti protesto açıklamasına katılan öğrencilerden 11'i bir yarıyıl okuldan uzaklaştırılırken, 6 Kasım eylemine katılan 61 öğrenciye soruşturma başlatıldı.

19 Aralık ve Bugün; Kim ne ders çıkaracak?

Başkasının F tiplerine atılmasına “bana ne” diyenler şimdi F tiplerindeler. Geçen üç yıl boyunca tecrit gerçeğini anlamak istemeyenler, tecriti “kendinden uzak” görenler, adım adım tecrit kuşatması altına alındılar.

Son sevkler, ders alınması gereken çok ciddi bir olaydır. Solda bu ciddiyetle ele alınacak mı, kim ne ders çıkaracak? Bunu önümüzdeki süreçte kimin nerede olacağını, kimin nereye gideceğini belirleyecek önemdedir.

19 Aralık 2000 ve Aralık 2003; çok çarpıcı iki tarih haline gelmiştir. Kıyaslayın, o gün söylenenleri bugünün pratiğine vurun.

“Akıllı politika”, “sağduyu” ve bugün!

Aralık 2000’i hatırlayın; 20 hapishaneye saldırıyor oligarşi ve saldırdığı her yerde, üç beş tutsağın olduğu yerlerde bile, direnişle, barikatlarla karşılaşılıyor.

Bir de şimdiki tabloya, **Aralık 2003’e** bakın; oligarşi, büyük bir sevk operasyonunu, tecriti yaygınlaştıran bir politikayı, sessiz sedasız, direnişle karşılaşmaksızın yürütüyor.

19 Aralık’ı, F tiplerinin açılmasını devrimcilerin “sağduyulu” olmamasıyla, “akıllı politikalar” izlememesiyle açıklamıştı kimileri. Özellikle bugünkü sevklerin hedefi durumundaki Kürt milliyetçiliği, “akıllı politika” üzerine sayfalarca yazı yazmıştı. Akıllılık ne, delilik ne? Kime göre, neye göre akıllılıktı o zaman-ki tavırları? Şimdi bunları tartışmak durumundalar.

Demek ki, “sağduyulu” olmak adına katledilenleri yalnız bırakmak, “Biz yokuz” diye ilan etmek, “farkımızı koyduk iyi oldu” diye yapılanı meşrulaştırmak, emperyalizme övgüler düzmek, devrimcilere küfretmek bir şey ifade etmiyormuş. Bütün bu tavırların, sözlerin sahipleri de oligarşinin saldırılarından nasıplarını alıyor, tecrit kuşatması- na sokuluyorlar.

19 Aralık’ı, F Tiplerindeki ölümleri değerlendiren oligarşiye bir, devrimcilere beş laf söyleyenlerin “icazet” hesapları da boşa çıkmıştır.

“Bunlar yok edildi, meydan

bize kaldı...” diye sevinç içinde yazılar yazıldı. Bu tür ke-pazelikler, utanmazlıklar çıktı bu ülkede. Ölümlerimize bile laf edildi. Dünyanın en büyük, en cüretli direnişlerinden birine hakaretler yağdırıldı; inançları için canlarını ortaya koyanlar “tarikat-mürit” sözleriyle karalandı.

Peki bugün olanları izah edin.

O zaman söylenenlerin hangisi bugünü izah edebilir? Fark koyma politikaları mı, Kürt milliyetçilerinden ÖDP’ye kadar devrimcilere yöneltilen “sağduyu” çağrıları mı, tarikat-mürit edebiyatları mı, hangisiyle izah edeceksiniz bugünü?

Sizin “gündeminiz” değilse de oligarşinin gündemi!

Üç yıl boyunca, bu derginin sayfalarında onlarca örnek aktardık; Tecrite karşı mücadele için yapılan çağrılar, yüzlerce kez “gündemimiz değil” diye cevaplandı. Reformizmin gündeminde değildi F tipleri ve tecrit. İmralı meselesi dışında Kürt milliyetçiliğinin de gündeminde olmadı. Ve onlarca kez yazdık ki “gündemimiz değil” tavrı, bir **KAÇIŞ** politikasıdır. Siz gerçekten ne kadar kaçarsanız kaçın, onu ne kadar yok sayarsanız sayın, o yine var olmaya devam eder.

Tecrit, bazılarının “gündeminde değil” belki ama oligarşinin gündemidir. Tecrit kuşatması sadece hapishanelerde değil, hayatın her alanında en küçük derneğe kadar uzanacak devam edecektir. Oligarşi ısrarlı ve planlı bir biçimde bu politikasını sürdürmeye çalışacaktır. İçeride ve dışarıdaki tecrit saldırısını görmezden gelenler, gündemlerine almayanlar, bu saldırıyı kolaylaştırmış olmaya devam ediyorlar.

“Gündemimiz değil” diyenler veya açıktan böyle demedikleri halde sorunu gündemlerine almayanlar, teoriye gelince, F tiplerine karşı mücadelenin “demokrasi mücadelesinin parçası” olduğunu söylemekten de geri kalmadılar.

Bu mücadele demokrasi mücadelesinin parçasıysa ne yaptınız?

Legal partiler, odalar, sendikalar, bu hesabı vermek durumundadır.

Demokrasi mücadelesinin neresindesiniz?

k AKP işbirliği yapıyor da, bunlar yapmıyor mu? Kendine sol diyen bu reformist kesim, “**AB işbirlikçiliği**” yapmıyor mu? Peki AB kim? Emperyalist! O zaman bu nasıl solculuk?

k AB F tipleri için “çok güzel oldu” diyor; ABD zaten F tiplerinin arkasında. AB’yi savunmaya devam mı edeceksiniz? Amerika’ya övgüler dizmeye devam edecek misiniz?

k Oligarşi F tiplerini, tecriti gündeminize almayın, bu “devlet politikası”dır, sizin için “riskli alan”dır diyor; İCAZET için bu dayatmayı kabul edip teoriler uydurmaya devam mı edeceksiniz?

k Öyleyse, kolay gelsin.

Sizin anladığınız, istediğiniz, mücadele(!) ettiğiniz hangi demokrasi? Sakın AB'nin, ABD'nin demokrasisi olmasın!

F tiplerini "gündeminize" almamanızın gerçek nedeni de bu olmasın?

Açık koyalım her şeyi ortaya: AB üyeliğiyle veya ABD'nin Ortadoğu'ya müdahalesiyle Türkiye'nin de demokratikleşeceğini savunanlar vardır "sol"da. Elbette AB'nin ve ABD'nin "demokrasisinde" devrimcilere yer yoktur. Avrupa'nın veya Amerika'nın her türlü "demokratikleştirme(!)" operasyonunda devrimci örgütlerin ve mücadelenin tasfiyesi önkoşuldur. Amerikancı veya Avrupalı sol da devrimcilerin tasfiyesine karşı çıkmamakta, hatta bundan gizli-açık sevinç duymakta, işte bu nedenle de F tiplerine karşı çıkmamaktadır.

"F tipleri, tecrit gündemimiz değil, gündemimizde başka konular var" deyişleri masum değildir. Basit bir "taktik farklılık" değildir.

AKP işbirliği yapıyor da, bunlar yapmıyor mu? Kendine sol diyen bu reformist kesim, "AB işbirlikçiliği" yapmıyor mu? Peki AB kim? Emperyalist! O zaman bu nasıl solculuk? Bir diğer kesim ABD'nin Irak işgali dahil, Ortadoğu ülkelerine müdahalelerini desteklemiyor mu? ABD kim? Eli kanlı bir emperyalist!

Gerekçeler, abuk subuk teoriler aradan çıkarılınca, geride kalan çıplak gerçek işte bu kadar vahimdir.

Ama bu kesimler yanılıyor; şu veya bu ölçüde "muhalif" oldukları, düzenle şu veya bu noktada çelişkileri sürdüğü müddetçe, onlar da bugün karşı çıkmadıkları tecrit çemberinin içine alınacaklar ve o zaman da yapacak fazla bir şeyleri kalmayacaktır.

Yarın çok daha özel **izolasyon** hapishaneleri yapılacaktır. Ne yapacaksınız o zaman? "*Birey özgürlüğünün de özgürlüğü*" adına mı savunacaksınız? İyice küçültülmüş, izole edilmiş "Oda"lara hangi adı takarak meşrulaştıracaksınız? Veya "izolasyon" olayını nihayet görüp karşı çıktığınızda, nasıl, hangi yöntemlerle engelleyeceksiniz? Hiçbir işe yaramadığı, mücadele açısından hiç bir ağırlık taşımadığı ortaya çıkan "sağduyu"nuzla, "akıllı politika"larınızla mı?

Bir yanda her koşulda direnenler, umudunu yitirmeyen, ölüm bedeli göğüsleyenler; öte yanda faşizme karşı direnmemenin teorisini yaparak umutsuzluğu yayan, direnişin yaydığı umudu etkisiz kılmak için yalan, spekülasyon, propaganda her yola başvuranlar...

Bu ayrışma derinleşecektir. Bundan sonrasında kim hangi tarafta yer alacak?

F tiplerine sevkler sürüyor, direniş sürüyor; şimdi ne yapacaksınız?

Üç yılda kim nereden nereye geldi?

Devrimcilere "akıllı politika"lar önerenler, "provokasyona gelmeme" adına teslimiyeti önerenler, F tiplerindeler.

"Yaşam kutsaldır" diyenler yaşamaya devam ediyor!

Halklar direniyor, ölüyor. Onlar ölümlere küfretmeye devam ediyor.

Ve objektivistler, ortacılar, "*oligarşi de yanlış siz de*", "*devlet de öldürüyor, örgüt de*" diyenler, güya "tarafsız" kalarak zulmün sessiz izleyicisi ve ortağı olmaya devam ediyor.

Ölüm orucu gibi, dünya halkları tarihinde eşine az rastlanır bir direnişi "**inatlaşma**" diye, Irak'taki gibi halkların işgal altındaki kahramanca direnişini "**istikrarsızlık unsuru**" diye değerlendirebiliyorlar. Devrimci feda savaşçılarına mürit, bağımsızlık savaşçılarına "rantçı" diyebiliyorlar.

İnatlaşma, istikrarsızlık, mürit, rantçı... Direnişler ve direnenler için kullanılan literatüre bakın. Solun üslubunu, kavramlarını kaybetmiş, burjuvazinin diliyle konuşuyor.

Bu dil, bu yaklaşım halktan yana olabilir mi?

Bırakın sosyalistliği, devrimciliği, bu dilin demokratik bir özü bile yok.

Umutsuzluk, bu teorilerle yayılıyor. Teslimiyet bu teorilerle meşrulaştırılıyor. Umutsuzluğu yayanların, teslimiyeti meşrulaştıranların **zulmün değirmenine su taşıdığını** herkes bilmez mi?

Oligarşiye göre 107 ölüm yok. Ölüm orucu yok. Hatta F tiplerine yeni sevkler de yok. F tiplerinde de tecrit yok... Peki sizin açınızdan; gündemimiz değil diyerek, direnmek yerine hala teslimiyetten başka bir şey olmayan akıllı politikarlardan, sağduyudan söz ederek, daha ne kadar sessizliğin ve sansürün suç ortağı olacaksınız?

Geçen üç yılın ve son sevklerin gösterdiklerinin ışığında herkes bunları yeniden değerlendirmek durumunda. Değerlendirip karar vermek durumunda; zulmün değirmenine su taşımaya devam mı edecekler, devrimci veya en azından demokrat bir çizgide mi yer alacaklar?

Gündemimiz değil diyenler, demagoji denizi bitti. Tecrit, F tipleri gündemdir. Ya adam gibi, açık açık biz oligarşinin ve emperyalizmin F tiplerine karşı değiliz diyeceksiniz, ya adam gibi mücadeleye katılacaksınız.

Şu durmaksızın işçi sınıfından sözedenler... İşçi sınıfının gündemi diyerek tecrite karşı mücadeleden kaçanlar, "emek platformu" diyerek sendikaların peşine takılanlar, ne yaptınız işçi sınıfının mücadelesi adına? Hangi örgütlenmeleri, hangi direnişleri gerçekleştirdiniz? Hiç! Boş konuşma dönemi bitmiştir. Hayat gözler önündedir.

Faşizm bir gerçektir. Direniş bir gerçektir.

Oligarşi F tiplerini, tecriti gündeminize almayın, bu "devlet politikası"dır, sizin için "riskli alan"dır diyor; İCA-ZET için bu dayatmayı kabul edip teoriler uydurmaya devam mı edeceksiniz?

Öyleyse, kolay gelsin.

AB F tipleri için "çok güzel oldu" diyor; ABD zaten F tiplerinin arkasında AB'ye karşı çıkmak yerine AB üyeliği diye savunmaya devam mı edeceksiniz? Amerika'ya övgüler dizmeye devam edecek misiniz?

Cevabınız evetse, kolay gelsin, devam edin!

Emperyalizmin 44 Yıldır Yokedemediği Küba Devrimi

Küba halkı 1959 yılının ilk gününü, devrimin coşkusuyla karşılamakla kalmadı, 1 Ocak 1959 Küba devrimi, on yıllarca Latin Amerika'nın sömürgelerinin ve dünyanın ezilen yoksul halklarının kurtuluş mücadelesini de ateşledi.

Bugün ABD ve Avrupa emperyalistlerinin yetirmek istediği Küba'da büyük panolarda, **"Küba devrimi yoksullar tarafından yoksullar için yapılmış bir eser, Kazanacağız"** yazar. Yoksulların Kübalı komünistlerin önderliğindeki savaşının kökleri, 1880'li yılların sonuna, Jose Marti önderliğindeki kurtuluş savaşına dayanır. Önce İspanya sonra Amerikan işgaline karşı savaş, Fidel önderliğindeki devrimin de tohumlarını ekmıştır isyan toprağına. 1930'larla birlikte gelişen işçi, gençlik ve köylü hareketleri ise, devrimin toplumsal tabanını oluşturacaktır. 1950'lere gelindiğinde, ada, Amerikalı tekellerin, fuhuşun, kumarın bir alanı haline gelmiş, dolar her şeyi satın almaktaydı. Küba halkı 'değişim' istiyordu.

Askeri Yenilgi Manifestoya Dönüşüyor

Küba'yı ABD destekli Batista diktatörlüğünden kurtarmak için ilk adım Moncada Kışlası Baskını olur.

26 Temmuz 1953'te, Fidel Castro önderliğinde gerçekleşen ve 120 devrimciden çoğunun şehit düştüğü, esir düşenlerin işkencelerle katledildiği Moncado askeri kışlasına baskın, askeri olarak başarısızlıkla sonuçlanır ama, aynı zamanda Batista diktatörlüğüne karşı **silahlı mücadelenin de başlangıcı** olur. Küba devrimine önderlik edecek olan 26 Temmuz Hareketi de adını, bu baskından alır.

Bu süreçte ülkenin içinde bulunduğu duruma kısaca bakarsak;

Yasal Komünist Partisi'nden, ilerici sendikalar, gençlik örgütlerinden ulusal kurtuluşu savunan çeşitli örgütlenmelere kadar geniş bir toplumsal muhalefet vardır. "İlerici" görünüm altında iktidara el koyan Batista'nın Amerika'nın adamı olduğu artık halk kitleleri nezdinde ortaya çıkmış, tepkiler gelişmeye başlamıştır. İlk örgütlü tepkiler, öğrenci gençlik içerisinde gelir.

Hukuk fakültesi öğrencisi Castro da, bu dönemde öğrenci gençlik içindeki en direnişçi gruplardan biri olan, Ortodoks Gençlik içindeki direniş yanlılarını etrafında toplamaya başlamıştır. Kendi-

lerini, 'Hareket' (Movimiento) olarak adlandıran bu grup, Moncado Kışlası'na baskını gerçekleştiren gerillaları da içinden çıkaracaktır. Baskına kadarki devrimci faaliyetleri arasında, 'Suçlayıcı' isimli illegal bir gazetenin yayınlanması, gençlik önderlerinden Chibas'ın ölüm yıldönümünde isyan çağrısını yükseltmeye çağıran bildiriler, İspanyollar tarafından öldürülen sekiz öğrencinin anısına düzenlenen gösteriler, Jose Marti'nin 100. doğum yıldönümü için yürüyüşler sayılabilir.

Polis baskınlarından ders çıkaran devrimciler, bir yandan Movimiento'ya katılımlar artarken, öte yandan gizli hücre örgütlenmelerine giderler. Silahlı direnişi başlatmak ve silah temin etmek amacıyla Moncada Kışlası Baskını da bu süreçte planlanır. Yer olarak Oriente eyaletinin seçilmesi ise, bu bölgenin İspanya'ya karşı bağımsızlık savaşından bu yana adı isyanla özdeşleşmesindenir. Nitekim, Oriente eyaleti sonraki yıllarda gerilla hareketinin de merkezi olacaktır.

Bir diğer güç olarak, geleneksel Komünist Parti'nin (PSP) durumu vardır. 1952'deki Batista darbesine karşı hiçbir şey yapmayan, sonraki yıllarda da toplumsal muhalefetin içinde olmayan PSP, Moncado baskını da, **"darbeci, maceracı ve umutsuz bir eylem"** olarak mahkum eder. Halkın devrimci şiddetine karşı çıkan PSP, "barışçı yoldan değişimi" savunmakta, işçi sınıfı içinde de belli bir gücü bulunmaktadır. Burjuvazinin muhalif kanadıyla ittifak kurarak demokratik devrimle ulusal kurtuluşu gerçekleştireceğini savunan PSP'nin bu politikası, Fidel önderliğindeki savaşın etkisiyle, kendisinin de tecritini beraberinde getirirken, parti içinden birçok ileri kadro da gerilla savaşına katılır. Geleneksel Komünist Partiler'in bir prototipi olan PSP'nin rolü, kitleleri pasifize etmek, devrimin şiddetine karşı yatıştırıcı rol oynamaktır.

"Moncado Olmasaydı, Biz De Diğer Latin Amerikalı Kardeşlerimiz Gibi Acı Çekiyor Olacaktık"

Bu yıl düzenlenen, Moncado baskının yıldönümünde konuşan ve baskına katılan 75 yaşındaki devrimci Trigo böyle tarif ediyordu baskının önemini. Büyük bir siyasal ve askeri cüretin, devrim kararlılığının ifadesiydi baskın.

Moncado baskını oligarşide büyük korkuya neden oldu, yasaklar, komplolar, yalan propaganda-

lar, tutuklamalar birbirini izledi. Baskına katılanlardan sağ kalanların bir kısmı da, içinde Fidel de olmak üzere, bir süre sonra tutsak alındılar. Fidel, yargılanmasını devrimin savunulmasına ve **Moncado Manifestosu**'nun geniş kitlelere ulaştırılmasına bir araç olarak kullandı.

"Tarih Beni Aklayacaktır" başlıklı savunmasının mahkeme dışına çıkarılması, yayınlanması, diktatörlük tarafından yasaklansa da, savunma kısa sürede kitaplaştırılıp Küba halkına ulaştırıldı.

Fidel'in kent ve kır yoksullarının ittifakı ile gerçekleşecek devrimin yolunu çizdiği savunması, halkta ve demokratik muhalefet saflarında büyük etki yarattı.

Üç yıl tutsaklık sonrası, genel af sonucu 5 Mayıs 1955'te tahliye olduğunda artık devrim yeni bir aşamaya geçecekti.

Fidel, Meksika'ya geçerek, burada sürgündeki arkadaşlarını topladı ve Che'nin de içinde yer aldığı devrimcilerle gerilla hareketi için eğitim örgütlendi. Küba'da ise şehirlerde ve kırlarda 26 Temmuz hareketinin yaygınlaştırılması için çalışmalar sürdürülüyordu. Doğru ittifaklar politikası ve cephe örgütlenmesi anlayışı ile, 26 Temmuz Hareketi, etrafında birçok devrimci örgütü toparlamayı başarıyordu.

9 Tüfek ve Sierra Maestra'da Tutuşan Ateş

Hazırlıkların tamamlanmasının ardından, Fidel ve yoldaşları, 2 Aralık 1956'da Granma teknesi ile Küba'ya çıktılar. 82 kişi Küba'ya ayak bastığı anda yaşanan çatışmalar sonucu 12 kişi ve 9 tüfek kalmışlardı.

Artık devrimin kalbi, Sierra Maestra dağlarında atacaktı. Bölgedeki köylüler içinde sürdürülen çalışmalarla, kısa sürede büyük destek sağlandı ve Oriente'nin tamamı devrim hareketinin kontrolüne geçti. Propaganda faaliyetlerinin önemli bir bölümünü ise, gerilla radyosu üstlenmişti. Diğer yandan kentlerde yayılmaya başlayan muhalefet hareketleri ile ilişkiler geliştirme, devrim saflarında birleştirme çalışmaları da sürüyordu. Bu dönemde özellikle üniversite öğrenci hareketi içinde hareketlilikler yaşanmaktaydı. Tarihi kökleri olan Directoria, düzen partilerinin güdümünden kurtularak, **Üniversite Öğrenci Birliği** temelinde yeniden canlandırıldı. Jose Antonio Echeverria adındaki gençlik liderinin öncülüğünde Batista'ya karşı hem kitlesel hem de silahlı yoğun eylemler gerçekleştirilmeye başlandı. Hatta, Başkanlık Sarayı'na saldırı düzenleyecek cürete ulaştı. Baskında, hareketin lideri Echeverria yaşamını yitirse de, gençliğin devrim saflarına katılımı hızlandı. Hareket, bu konuda önemli bir işlev yükledi.

26

Temmuz Hareketi, 12 Haziran 1957'de devrimin manifestosu sayılan **Sierra Maestra Manifestosu**'nu yayınladı. Manifesto,

diktatörlüğe karşı güçlerin birleştirilmesi, geçici hükümet oluşturulması, gerilla hareketi ile ortak bir devrimci cephenin oluşturulması gibi temel noktaları içermektedir. 1957 sonlarına gelindiğinde, gerilla hareketi Sierra Maestra dışındaki bölgelere yayılmaya başlandı. Che, ilk yeni cepheyi Hobrito bölgesinde açtı.

"Uzlaşma, Ara Çözüm" Yok; Devrim!

Bu arada iki "olay"dan özel olarak söz etmek gerekir. Direnişin ülke geneline yayılmasında etken olan bu olaylardan ilki, 26 Temmuz Hareketi'nin kent örgütlenmesi sorumlusu olan **Frank Pais**'in öldürülmesi oldu. İşçiler ilk kez politik bir genel greve bu olayı protesto için başvurdu. Bu olay aynı zamanda 26 Temmuz Hareketi'nin proleterya içindeki çalışmalarını yoğunlaştırmasına vesile oldu.

İkinci olay ise, Cienfuegos'daki donanma ayaklanmasıdır. Kent isyancıların eline geçtikten sonra halk güçleri ve 26 Temmuz Hareketi ile birleştiler. Diktatörlük kenti geri almak için tanklarla, bombardıman uçaklarıyla saldırmak durumunda kaldı.

Küba topraklarında gerilla hareketi gelişirken, Miami'de muhaliflerin (reformist partiler, sendika ve öğrenci örgütleri ağırlıklı) toplantısı olmuş ve hareketin henüz anti-emperyalizm evresine gelmediği tezinden hareketle, diktatörlükle ara çözüm noktasında bir "uzlaşma" mektubu çıkmıştı ortaya. Mektuba, 26 Temmuz Hareketi'ni temsilen bir grup da imza atmıştı. Fidel bu mektubu imzalamayı reddetti ve cevap olarak bir deklarasyon yayınladı. Fidel önderliğindeki hareketin dışındaki Küba muhalif güçlerinin uzlaşmaya açık tavrı, kimi gruplarınsa Batista'yı devirme bahanesi ile yeni bir "cunta" örgütlenme gibi yaklaşımları mahkum edildi. Böylesi bir durumda, 26 Temmuz Hareketi'nin gerilla savaşını kesintisiz olarak sürdüreceği ve genel grev çağrısı yapacağı kararlı-

Sierra Maestra'da başlattıkları yürüyüşü Havana'nın zafer meydanında tamamlayan devrimci ordu gerillaları

Sayı 92

45

4 Ocak
2004

*Diktatörlüğün yıkılışının başlangıcı olan **Santa Clara Çarpışması'nı, saldırıyı yöneten komutan Che'nin 'Savaş Anıları'ndan aktarıyoruz.***

"29 Aralık'ta çarpışma başladı. Tank birliklerince desteklenen düşman askerlerine karşı savaşıyor ve onları püskürtüyorduk. Bu çarpışmalarda içimizden bir çoğu şehit düştü... Çarpışma 30 Aralık'a dek sürdü. Kentin çeşitli kesimleri bir biri ardına elimize geçiyordu. Artık kent merkeziyle, zırhlı trenin bulunduğu mevki arasında bağlantı kesilmişti... Adamlarımız birbiri ardına, yanan benzin şişeleri fırlatıyorlardı zırhlı trene. Birkaç saat içinde hepsi teslim oldu. 22 zırhlı vagon, uçaksavar topları, makineli tüfekler ve inanılmaz oranda cephane elimize geçti. Elektrik istasyonunu ve kentin bütün kuzey batı kesimini almayı başarmıştık; Santa Clara'nın tamamına yakın bir kısmının devrimcilerin eline geçtiğini radyodan bildirdik. Bir süre sonra polis merkezi düştü ve tanklar elimize geçti. 31 numaralı garnizona Binbaşı Cubela'ya hemen teslim ol-

du. Ardından silahlı birliklerimiz, hapishaneyi, adliyeyi, eyalet hükümet merkezini ve keskin nişancıların mevzilendiği Grand Otel'i aldı. Geriye yalnızca diktatörlüğün en büyük kalesi 'Leoncio Vidal' kalmıştı. 1 Ocak 1959'da kaleyi savunanlar arasında çözülme başgösterdi. General Cantillo, bunu (teslim olma teklifini) kabul etmedi; kendisi,

Özgür ve bağımsız bir Küba için savaşan devrimci ordunun üç komutanı; Fidel, Che ve Camilo

ordu başkomutanı Fidel Castro'nun talimatlarına göre hareket edecekti. Cantillo'nun haince tutumundan kuşkulaniyorduk. Fidel de bizim gibi düşünüyor-du... Sonrası herkes tarafından biliniyor: Cantillo'nun Castro tarafından tanınmayışı; Castro'nun Havana üzerine yürüme emri; Camilo Cienfuegos'un Columbia askeri bölgesini alışı; La Cabana Kalesi'nin Sekizinci Gerilla Kolu tarafından ele geçirilişi ve nihayet birkaç gün sonra, Fidel Castro'nun geçici hükümetin başkanı oluşu...

Artık bizler bir ulusun bireyleri olmakla kalmıyoruz. Amerikan halklarının umuduyuz. Ezenlerin de ezilenlerin de gözleri üzerimizde. Bu boyun eğmez kitadaki dostlarımız emin olsunlar; eylemlerimizin ekonomik sonuçlarını alıncaya kadar mücadele edeceğiz ve eğer çatışmalar sürerse, bu ülkeyi bağımsız bir cumhuriyet haline getirinceye, bu ulusu mutluluğa, demokrasiye ve Amerika Kıtası'ndaki öteki halklarla kardeşliğe ulaştırmaya kadar, devrimci kanımızın son damlasına dek savaşacağız."

lıkla vurgulandı.

Bir yandan ideolojik mücadele kararlılıkla sürdürülürken, öte yandan ittifaklar politikasında da büyük bir ustalık sergileniyordu. 20 Temmuz 1958'de diğer muhalefet örgütleri ile **Caracas Paketi** imzalandı. Bu metin, **diktatörlüğün silahlı halk ayaklanması ve genel grevle düşürülmesinin** yanı sıra, devrim hükümetinin asgari programını çiziyordu. Bu günlerde Batista, gerillaya karşı topyekün saldırıya geçti. Saldırının Batista'nın yenilgisi ile sonuçlanması, diktatörlüğün çözüldüğünü hızlandırdı. Aralık 1958'de, Ernesto Che Guevara liderliğindeki gerilla birliğinin Santa Clara kentini kuşatması, artık Batista için "yolun sonunu" işaret ediyordu. Nitekim bu zaferin ardından Batista önce ABD elçiliğine sığınmaya çalıştı, sonra Columbia Kışlası'na sığındı. Havana ve diğer kentlerde büyük kitle gösterileri başladı. Bir yandan, birçok kent ardı ardına gerillanın eline geçerken, öte yandan kitle hareketleri yayıldı. Bu gelişmeler Batista'nın ülke dışına kaçma hazırlıklarını hızlandırdı.

Ordu içindeki isyan, diktatörlüğe karşı bir gücün de oluşmasına yol açmıştı. General Eulagia

Cantillo liderliğindeki bu hareketin amacı esas olarak bir hükümet darbesiyle iktidarı almak ve asker-sivil bir cunta oluşturmaktı. General, Fidel ile görüşüp, şartlarını kabul etmesine rağmen, daha sonra buna uymayarak son anda hükümet ilan edecekti. Devrim ile hükümet darbesi arasında bir durum oluşmuştu. Fidel'in ustalığı, hızlı davranarak genel grev çağrısı yapması ve kitlelerin buna olumlu cevabı, bu girişimi başarısız kıldı. Cantillo tecrit oldu. O anın temel sloganı "**Devrime Evet, Hükümet Darbesine Hayır!**" idi. Che ve Camilo Cienfuegos önderliğindeki gerilla, başkentini önemli noktalarını ele geçirdi. Eski orduyu nötralize edecek taktikleri ustalıklarla devreye sokan Fidel, devrimin siyasi zaferini de garanti altına aldı.

1961'e gelindiğinde ise, Küba Devrimi'nin **sosyalist bir devrime dönüştüğü** Fidel tarafından ilan edildi. Emperyalizme karşı zafer, sosyalizm yürüyüşüne evrildi. Ve bu yürüyüş 44 yıldır sürüyor. Bütün emperyalist kuşatmaya, sayısız provokasyon, saldırı, karşı-devrimci harekete ve kendisine "sol" deyip de emperyalistlerin safında Küba'ya saldırılarına rağmen...

Romanya Emekçileri De, Tek Kurtuluşlarının Sosyalizm Olduğunu Yeniden Görecek

ROMANYA: Romanya'da 17 bin maden işçisi 20 Aralık'ta greve başladı. Sendika işçi kıyımına neden olacak özelleştirmelere karşı çıkıyor ve durdurulmasını istiyor. Birleşik Maden İşçileri Sendikası tarafından yapılan açıklamada, "Turceni, Rovinari ve isalnita elektrik santrallerinin özelleştirilmesi sonucu 6 bin işçinin ilk etapta işinden olacağını" belirtti. Sendika, işçilerin istihdam sorunu çözülene kadar grevin süreceğini açıkladı.

Özelleştirmeler, emperyalist tekellerin, sömürgeleri yağmalamadaki en temel yollardan biri. Emekçi halk açısından sonuçları ise açlık, işsizlik ve sefalettir. Bunu dayatan ise, AB'ye katılım sürecinde önüne "reform paketleri" koyan Avrupa Birliği. Hani, şu bize sürekli sahte "demokratikleşme yüzü" gösterilen paketler Romanya'ya da dayatılıyor. Ülkemizde özelleştirmelerin AB ile ilişkisi sürekli gizlenmeye çalışılır bilindiği gibi. Bu nedenle hem özelleştirmeye karşı çıktığını söyleyen kimi sendikalar, aynı zamanda AB'yi savunarak ihanetlerini böylece gizlemeye çalışırlar.

İşte bu süreç Romanya'da da yaşanıyor. 5 Kasım 2003 tarihinde AB, Romanya hakkında açıkladığı katılım raporunda, özellikle enerji alanında "reform" yapması gerektiğini açıklamıştı. Hükümet de bunun üzerine bir bakanını hemen bu konuda görevlendirmişti. Bütün kavramları olduğu gibi, "reform" kavramını da çarpıttıkları, maden işçilerinin içinde bulunduğu durumla bir kez daha anlaşıldı.

Elbette Romanya'nın emperyalist tekellerin pençelerine teslim edilmesi sürecinin ürünüdür bu sonuç. Ve daha da gelişecektir. Yeryüzünde ne varsa hepsi emperyalist tekellerin denetimine geçene kadar sürecektir. Nitekim, Aralık 1989'daki karşı-devrimden bu yana ciddi yol alınmıştır bu konuda.

Ayrıntılarını dergimizde çeşitli defalar dile getirdiğimiz, tam bir medya kampanyası ile, "halk ayaklanması" yalanıyla gerçekleştirilen karşı-devrimci darbeye kendisini sorgulayan emperyalist uşağına, Nikolay Çavuşesku'nun verdiği, "**Ben ancak işçi sınıfına cevap veririm**" sözlerinin üzerinden 14 yıl geçti. İşçi sınıfının, emekçi halkın iktidarından, binlerce işçinin işinden olduğu Romanya'ya; karşı-devrimin, kapitalist restorasyonun açık sonucu. Ama kapitalizmin Romanya'sının tablosu elbette bununla sınırlı değildir. Biz sadece 2000 yılı sonu rakamlarına göre bazı örnekleri hatırlatalım.

Karşı-Devrim İşsizlik, Fuhuş, Yoksulluk Getirdi

Karşı-devrim öncesi tablo şöyleydi:

Okuma yazma oranı yetişkin nüfusun % 96'sını kapsamaktadır. Sağlık ve eğitim ücretsizdir. 1989'da ithalat 10.9 milyar dolarken, ihracat 19.2 milyar dolardır. Sanayi geliştirilmiştir ve ağır sanayiye, makine yapımına önem verilmektedir. İşsizlik yok denecek düzeye indirilmiştir. Verimli toprakların % 90'ından çoğu ko-

Amerikan İşbirlikçileri Elbette Huzur Bulamaz!

PAKİSTAN: Amerikan işbirlikçisi Pervez Müşerref, 25 Aralık günü gerçekleştirilen ikinci saldırıdan da kurtuldu. Bu kez iki feda eylemcisi tarafından gerçekleştirildi eylem ve çoğunluğu koruması olmak üzere toplam 14 kişi öldü.

Üst üste iki saldırı, doğal olarak "ne oluyor?" sorusuyla, dünyanın gözünü Pakistan'a çevirdi.

Olan şu; Müşerref, ABD'nin Afganistan saldırısının baş işbirlikçisiydi. Topraklarını işgal güçlerine açtı, Taliban'dan desteğini çekti. İşgal onun sayesinde kısa sürede gerçekleşti. Ve bugüne kadar 500 civarında El Kaide militanını Amerikalılar'a teslim etti. Ülkede baskı rejimi ABD'nin sağladığı destekle ayakta duruyordu. Müşerref işbirliğinin karşılığını siyasi ve ekonomik destekle almıştı. Bu sayede, subaylar, ordunun işlettiği şirketler, çiftlikler, okullar ve hastaneler sayesinde halkın genelinden çok daha iyi yaşıyordu. (Pakistan basını, 24 Aralık)

Sen işgalciyle işbirliği yapacaksın, halkların başdüşmanının yanında yer alacaksın ve bunun hesabını kimse sormayacak; elbette mümkün değildir böyle bir şey. Eylemlerin çeşitli amaçları sıralanabilir, ama bu amaçların da, Müşerref'in işbirlikçiliği sayesinde meşru hale geldiği gözardı edilerek hiçbir değerlendirme yapılamaz. Halklar elbette ABD'den ve işbirlikçilerinden hesap sormaya devam edeceklerdir.

Pervez Müşerref

Sayı 92

47

4 Ocak
2004

operatif çiftlikleri olarak kolektifleştirilmiştir.

Karşı-devrimden 10 yıl sonraki tablo ise şöyle:

1992'de toplam nüfusun % 51.5'i yoksulluk sınırının altına düşmüştür. Resmi işsizlik oranı 1992'de % 6, 1993'te % 10 olmuştur. İşsizlik oranı gençlerde % 68, genelde ise % 48'dir. Enflasyon 1990'da % 35, 1991'de % 250 ve 1992'de % 2000'e kadar çıkmıştır. 1990'da kişi başına düşen ulusal gelir 3 bin dolarken, vve bu gelir adaletli dağılırken, bugün Romen işçi 80-90 dolar maaşla çalıştırılmaktadır.

Ülkede 1989'dan bugüne yaklaşık 13.5 ton uyuşturucu ele geçirilmiştir. Uyuşturucu ve soygundan sonra en büyük para fuhuştan sağlanmaktadır.

10 Kasım 1998'de Cumhuriyet Gazetesi'nde yer alan bir haberde, muhabir, Romanya izlenimlerini şu cümleyle özetlemiştir:

"Bükreş'in ünlü Seaua Colentina Caddesi'nin üzerindeki tarihi binalar, kültürel birikim ve şehrin altyapısı, sosyalizmlı yılları yansıtırken, sadece lahana ve patatesin satıldığı pazarlar, dilenciler, işportacılarla dolu sokaklar, yaşamak için bedenlerini satan Romen kadınlar, kapitalizmin bütün acımasızlığını dışa vuruyor."

Evet, kapitalizm halklar için en büyük yok edicidir. Yaratılan bütün değerleri, kültürleri, insanı yok eder. Fuhuşu, işsizliği, azgın sömürü, hırsızlığı, çürümeyi büyük bir hızla yaratırken, tekellerinin kasasını da aynı hızla doldurur.

Sosyalizm ise yaşatandır, emeği yüceltendir. Çavuşesku'nun yönetimindeki sosyalizm, yanlışları, eksikleri ile birlikte bu değerleri büyük oranda yaratmıştır. Bugün kapitalizmin azgın sömürsünü, doymak bilmez kâr hırsı için emekçileri sokağa attığını yaşayarak gören emekçiler bir gerçeği daha elbette görecektir.

Romanya işçi sınıfı kurtuluşunun tek yolunun yüzlerini sosyalizme dönerek mümkün olduğunu görecektir. İşte o zaman, Çavuşeskular'ın emperyalist komploya karşı direnişinin anlamını da yeniden kavrayacaktır.

Sırp Halkından Emperyalistlere Tokat

Sırbistan seçimlerinin sonuçları, emperyalistleri ve işbirlikçilerini telaşlandırdı. 28 Aralık'ta yapılan seçimin sonuçlarına göre, emperyalistlerin Yugoslavya'ya müdahalesine karşı çıkan Sırbistan Radikal Partisi oyların yüzde 28'ini alırken, Sosyalist Parti de barajı geçerek parlamentoya giren partiler arasında yer aldı. Avrupa ve Amerika işbirlikçisi partiler de parlamentoya milletvekili soktular.

Birçok sonuç çıkarılabilir, ama seçimlerin gösterdiği şu iki sonucu kimse inkar edemeyecek durumdadır.

Birincisi, Radikal Parti'nin lideri **Voyislav Seselj** ve Sosyalist Parti lideri **Slobodan Miloseviç** halen emperyalistlerin elinde tutsak durumda, Lahey "Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi" (USSM) denilen tiyatrodaki yargılanıyorlar. Ve her iki lider de, kendi partilerinden milletvekili adayı oldular ve ikisi de parlamentoya girdi. Bunun anlamı tartışmasız olarak açıktır: Sırp halkı emperyalistlere, "biz sizin adaletinizi tanımıyoruz, özgürlük, demokrasi masallarınıza inanmıyoruz, bizi aldatmak için döktüğünüz rüşvetleri de reddediyoruz" demiştir.

İkincisi, Sırp halkı emperyalist müdahaleyi bütün propagandalara, "Miloseviç'in suçları" masallarına rağmen reddetmiştir. Bağımsızlıktan yana tavır almıştır.

Seçimlerin hemen ardından, ABD ve AB'nin "batı yanlısı partiler birlik yapmalı, endişeliyiz" açıklamaları yapmaları da, bu korkunun ürünüdür.

Halklarla, emperyalistlerin hiçbir olaya bakışının bir olmadığı bir kez de bu seçimlerde görülmüştür. İki partinin, iki lideri binbir yalanla "suçlu" ilan edilmiş, halk "yalan" diye haykırıyor. Miloseviç'in suçunun emperyalizme direnmek olduğunu biliyor.

Emperyalist demokrasi ne menem bir şeymiş göreceğiz. Sırbistan halkı iki liderinin de topraklarına geri dönmelerini istemektedir. Emperyalistler elbette, "halkın iradesi" üzerine söyledikleri bütün masalları unutacaklar, Miloseviç hakkında daha fazla yalan üretmek için daha büyük çaba harcayacaklardır. Ama artık nafile, halklar bu yalanların hiçbirine inanmıyor. Kaldı ki, emperyalist tiyatronun savcılarını o tantanalı "katliam" iddialarının hiçbirini somut olarak ispatlayabilmiş değiller.

Bu arada Doğan medya, seçim sonuçlarını "Sırlar hiç uslanmamış" başlığıyla verdi. "Uslanmak" ne demek, buradan anlayın! Emperyalizme boyun eğersen, seni aldatmasına izin verersen ulusun. Doğan medya, efendileri adına çok üzülmüş anlaşılan.

Slobodan Milosević

kahramanlar Ölmez

3 Ocak - 9 Ocak Şehitlerimiz

Kalender KAYAPINAR

3 Ocak 1996

Oligarşinin hapishanelerde uyguladığı "sessiz imha" politikasıyla katledildi. Kansere teşhisi konulmasına rağmen tedavisi sürekli engellenip ölümcül noktaya geldiğinde tahliye edildi. Tahliyesinden kısa bir süre sonra şehit düştü.

Gültekin Koç

3 Ocak 2001

19-22 Aralık Katliamı'nın hesabını sormak, adaleti yerine getirmek için Şişli Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik gerçekleştirdiği fedai eyleminde şehit düştü.

Lise yıllarında devrimcilere sempati duymaya başlamıştı Gültekin, 1995'te örgütlü bir devrimci olmuştu. İşkenceleri, tutsaklığı, hücreleri tanıdı devrimci yaşamında. Açlığa yattı yoldaşları gibi.

19-22 Aralık katliamında dışarıdaydı; ama yoldaşlarına sıkılan her kurşun onun etini acıttı; diri diri yakılanların yanık ten kokusunu duydu kendi vücudunda. Hesap sormak için, feda eylemi için bir an bile duraksamaksızın talepte bulundu. Kendini feda ederek halkların çaresiz ve adaletsiz kalmayacağı'nın ilanı oldu.

Mehmet TEPE

Ocak 1978

Faşistler tarafından Mecidiyeköy'de katledildi. İstanbul Kuştepe Lisesi'nde mücadeleye başladı. Bu lisedeki faşist işgalin kırılmasında önemli rol oynadı.

Abdülmecit SEÇKİN

Orhan ÖZEN

4 Ocak 1996

Ümraniye Hapishanesi'ndeki katliamda şehit düştüler. Aynı katliam saldırısında yaralanan Gültekin Beyhan ise, kaldırıldığı hastanede 8 Ocak'ta şehit düştü.

Abdülmecit Bursa'nın yoksul gecekondu mahallelerinde, Orhan Dersim'de, Rıza Tokat'ta, Gültekin Bağcılar-Çiftlik'te Cephe saflarında mücadele ediyorlardı. Mücadelede tutsak düştüler, tutsaklık koşullarında di-

Rıza BOYBAŞ

Gültekin BEYHAN

rendiler ve katliamcılar dört duvar arasında onlara teslim olmayı dayattığında da canları pahasına da olsa boyun eğmeyi reddettiler.

KAYIP

Ali EFEYOĞLU

5 Ocak 1994

İşkenceciler tarafından gözaltına alınıp kaybedildi.

Mücadeleye öğrenci olarak bulunduğu İstanbul'da katıldı. DEV-GENÇ'in en atılgan ve savışı unsurlarından biriydi.

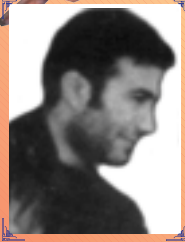
Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Zeynel Karataş (TKP(ML))

5 Ocak 2002

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde ölüm orucunda şehit düştü.

Zeynel Karataş, 1979'da Dersim'de doğdu. Yoksulluğu ve zulmü gördü. Devrimci oldu. Hapishanelerdeki devrimci tutsakların hücrelere atılması gündeme geldiğinde, o dışarıdaydı. F tipi hücrelere karşı mücadele etti. 19 Aralık katliamından 10 gün sonra TKP(ML)'li olarak tutsak düştü. Tutsaklığında da mücadelesini sürdürerek 4. ekiplerin içinde ölüm orucuna başladı.

Lale Çolak (TİKB)

8 Ocak 02

Ölüm orucundayken fiziksel olarak yarı ölü durumda tahliye edildikten kısa süre sonra şehit düştü.

Hastanede tedavi görmekteydi, ancak tedaviye cevap verecek durumu kalmamış,

organları iflas etmişti.

1975 Sivas doğumlu olan Lale Çolak 1996 yılında gözaltına alındıktan sonra, 19 Aralık sonrası kaldığı Ümraniye Hapishanesi'nden Kartal'a götürülmüştü.

köyün ! Delisi

Derin devlet... Derin demokrasi...
Şimdi de Derin endişe...

“Derin devlet”, malumunuz; epeydir dillere pelesenk olmuştu... Evvelki hafta Tayyip yeni bir “derinlik” ekledi literatüre; “**Derin demokrasi**”. Tayyip bunun içeriğini fazla açmadı ama eski sözleri hatırlanırsa olay anlaşılır. Tayyip “*demokrasi bizim için araç, istediğimiz yere varınca, ondan ineriz*” diyordu.

AKP “*istediği yere*” varmak için bir adım daha atıp, meclisteki Mustafa Kemal resmini ve askeri birliği tartışmaya açtı. Bunun üzerine “derinlik” literatürüne bir katkı da Genelkurmay’dan geldi. Genelkurmay bu gelişmeden “**derin endişe**” duyulduğunu açıkladı. Endişeyi anladık da, derini nasıl oluyor acaba? Burnumuza yine pis kokular geliyor.

Çünkü tecrübelerimizle sabit; nerde bir “**derin**” sıfatı kullanılmışsa orada gizli hesaplar, kirli işler, zorba yöntemler vardır...

“Magandalık” mı alışkanlık mı?

İstanbul’da, Alaattin Boybay isimli polis, yolda yürürken çarptığı Mesut Akkaya’dan özür dileyeceği yerde, küfür edip ardından silahına davranmış ve Akkaya’yı ayağından kurşunlamış. Burjuva basın “*polisin magandası böyle oluyormuş!*” (29 Aralık Milliyet) diye verdi haberi.

Sorun magandalık değil, alışkanlık!

“Devlet benim, bu ülkeyi ben yönetiyorum, kimse polise söz söyleyemez” diyen bir zihniyetle eğitilmiş o polis. Hal böyle olunca, bu polis yürürken de önüne kimse çıkmamalı, yollar açılmalı. Açılmazsa ne olur? Yine her olayda alışkanlık olduğu üzere silahlar çekilir ve hayatı sudan ucuz halktan insanlar kurşunlanır.

“Şeytanla kabak ekenin, kabak başında patlar.”

İngiliz Atasözü

Gölgesinden korkan devlet!

İşte “evlere şenlik” bir haber: “**Değnekçilik iç tehdit**” (21 Aralık Milliyet)

“**İç Güvenlik Strateji Belgesi**”nde yasadışı otokarkçılık yapan ve ‘değnekçi’ olarak adlandırılan kişiler, ‘ulusal tehdit’ler içinde sayılıyor. Değnekçiler, “devlet otoritesine duyulan güveni azaltıyorlar”mış!.. Korkmadığı, tehdit saymadığı ne var ki bu devletin?

Sayı 92

50

4 Ocak
2004

ÇİZGİYLE

